

372.414
ล 9412
ร 3

เปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ในจังหวัดชลบุรี โดยใช้แบบฝึกหัดกับเขียนสรุปความ

ปริญญานิพนธ์
ของ
เสาวณี กลองน้อย

ร 6 เสธ. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
▷ ปริญญานิพนธ์
กันยายน 2530
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177079 6 2535 36

เปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ในจังหวัดชลบุรี โดยใช้แบบฝึกหัดกับเขียนสรุปความ

บทกวี
ของ
เสาวดี กลองน้อย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กันยายน 2530

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยให้เขียนสรุปความ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 โรงเรียนมานอพนม อาเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี จำนวน 48 คน ซึ่งได้มาจากการจับคู่คะแนนของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จับคู่คะแนนได้ทั้งหมด 24 คู่ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 24 คน กลุ่มควบคุม ได้รับการฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัด กลุ่มทดลองได้รับการฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยให้เขียนสรุปความ ใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 4 สัปดาห์ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเองโดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ

Pretest Posttest Matched-Pair Group Design

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. เรื่องที่ใช้ในการฝึกอ่าน 20 เรื่อง
2. แบบฝึกหัด
3. กระดาษคำตอบเขียนสรุปความ
4. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ t-test (Dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มที่ฝึกโดยใช้แบบฝึกหัด มีผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01
2. กลุ่มที่ฝึกโดยให้เขียนสรุปความ มีผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01
3. กลุ่มที่ฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดกับเขียนสรุปความ มีผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

A COMPARISON ON THE EFFECT OF PRACTICE IN READING COMPREHENSION
OF PRATHOM SUKSA IV STUDENTS IN CHANGWAT CHON-BURI
USING LESSON EXERCISES AND SUMMARY WRITING

AN ABSTRACT
BY
SOUAVANEE KLONGNOY

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
September 1987

The purpose of this study was to compare the effect of practice in reading comprehension of Prathom Suksa IV students using lesson exercises and summary writing.

The sample was 48 Prathom Suksa IV students in the first semester of Academic Year 1987 from Ban Om Phanom, Amphoe Bo Thong, Changwat Chon Buri. The sample were matched into 24 pairs according to their respective comprehension scores of the test constructed by the researcher, and then divided into control and experimental groups of 24 each. The control group was assigned to read stories and do lesson exercises while the experimental group was assigned to read stories and write a summary.

The four - week experiment was conducted by the researcher through the Pretest Posttest Matched - Pair Group Design.

The instruments used in this study were as follows:

1. Twenty stories for reading comprehension
2. Lesson exercises.
3. Answer sheets for summary writing.
4. Reading comprehension test consisted of 30 items.

The t-test of dependent samples was used to analyze the data.

The finding results were as follows:

1. The effect of practice in reading comprehension of the control group between the pretest and posttest was significantly different at a .01 level.

2. The effect of practice in reading comprehension of the experimental group between the pretest and posttest was significantly different at a .01 level.

3. The effect of practice in reading comprehension of the control group and the experimental group was significantly different at a .01 level.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบได้พิจารณา
ปริญญาโทเรียบร้อยแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

.....พระยาน

.....ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល

.....กรมการ

.....กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ เพราะได้รับความช่วยเหลือและการให้คำแนะนำอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์จริย์ สุวัทธิ รองศาสตราจารย์ คร.ส.วาสนา ประवालพฤษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล อาจารย์พิชพร ไพรวรรณ อาจารย์นัยนา คณานุรักษ์ อาจารย์มนัส อารีพงษ์ และอาจารย์ศุทธิยวรรณ คนฉลาด ที่กรุณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณอาจารย์ใหญ่ และคณะครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านอมพนม ที่อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณ อาจารย์ใหญ่และคณะครูโรงเรียนวัดแก้วศีลาราม โรงเรียนสระสีเหลือง โรงเรียนบ้านหนองเสม็ด และโรงเรียนบ้านคลองตาเพชร ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ นิสิตปริญญาโทการประถมศึกษาทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย จนทำให้การทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของคุณพ่อ คุณแม่ ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่านที่มีส่วนในการวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย

เสาวณี คล่องน้อย

สารบัญ

บท

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ก. ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ข. ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	คานิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	6
	ความหมายของการอ่าน	6
	จุดมุ่งหมายของการอ่าน	8
	ประเภทของการอ่าน	9
	ความสนใจในการอ่าน	11
	ความเข้าใจในการอ่าน	15
	การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ	19
	แบบฝึกหัด	25
	การอ่านแล้วเขียนสรุปความ	27
	แนวทางการเลือกเรื่องเพื่อใช้ในการอ่าน	32
	การประเมินผลความเข้าใจในการอ่านและเทคนิคการตรวจ ให้คะแนน	35
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน	41
	งานวิจัยในประเทศ	41

งานวิจัยต่างประเทศ	43
สมมติฐานในการศึกษาคนควา	46
๕.3 วิธีดำเนินการศึกษาคนควา	47
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	47
ประชากร	47
กลุ่มตัวอย่าง	48
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคนควา	49
การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคนควา	49
แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง	54
แบบแผนการทดลอง	54
การดำเนินการทดลอง	55
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	58
การวิเคราะห์ข้อมูล	58
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	58
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	61
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
5 สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	65
ความมุ่งหมายของการศึกษาคนควา	65
สมมติฐานในการศึกษาคนควา	65
วิธีดำเนินการศึกษาคนควา	65

สรุปผลการวิจัย	67
อภิปรายผล	67
ข้อเสนอแนะ	75
ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน	75
ข้อเสนอแนะสำหรับการทบทวนวิจัย	76
บรรณานุกรม	77
ภาคผนวก	86

บัญชีตาราง

ตาราง

๒
หน้า

1	แบบแผนการทดลองแบบ Pretest-Posttest Matched pair Group Design	54
2	การจัดค่ายเวลาสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	55
3	เปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านระหว่างก่อนและหลัง การทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัด	62
4	เปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่าน ระหว่างก่อนและหลัง การทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบสรูปความ	63
5	เปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านระหว่างนักเรียน ที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดกับเขียนสรูปความ	64
6	รายละเอียดผลการสำรวจอันตีความสนใจในการอ่าน	98

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การอ่านเป็นวิธีการหาความรู้และความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ เพื่อนำความรู้นั้นมาใช้แก้ปัญหาและปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้เพราะวิทยาการและความคิดต่าง ๆ ก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การอ่านจึงทำให้บุคคลทันต่อเหตุการณ์ ได้รับข่าวสารที่เป็นประโยชน์ มีความรู้ ความคิดกว้างไกล จึงนับได้ว่า การอ่านเป็นประโยชน์ และมีคุณค่าต่อชีวิตอย่างยิ่ง ดังที่ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ 2518 : 4) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญมากในวิถีประจำวันของผู้ที่ใฝ่ใจศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ นอกจากจะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้อ่านได้มาซึ่งความรู้แล้ว ยังทำให้จิตใจมีความสุขและเพลิดเพลินอีกด้วย เกรย์และรีส (ภาสณีย์ รักนาพรหมณ์ 2524 : 4 อ้างอิงมาจาก Gray and Reese, 1957 : unpagged) กล่าวว่า ในสังคมประชาธิปไตยนั้น ประชาชนจะทรงรู้เรื่องราวและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตนด้วยการอ่าน ซึ่งดีกว่าฟังวิทยุและดูโทรทัศน์ เพราะถ้าไม่เข้าใจคำอธิบายก็มีโอกาสอ่านซ้ำได้ นอกจากนี้การอ่านยังช่วยพัฒนาความคิด อุดมการณ์และแรงบันดาลใจของผู้อ่านอีกด้วย

กิจกรรมในโรงเรียนส่วนใหญ่จะต้องอาศัยทักษะการอ่าน เพราะการอ่านเป็นฐานในการเรียนรู้ของนักเรียน ไม่ว่าจะเรียนวิชาใดต้องอาศัยทักษะการอ่าน หากมีทักษะการอ่านดีแล้ว การเรียนวิชาอื่นก็จะบังเกิดผลอย่างรวดเร็ว (อุบล เรียงสุวรรณ และคนอื่น ๆ 2509 : 31) ดังนั้นจุดประสงค์ทั่วไปของวิชาภาษาไทยในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 จึงได้ระบุความมุ่งหมายเกี่ยวกับการอ่านไว้ว่า ให้มีพัฒนาการทางภาษา ในด้านการอ่านมีทักษะการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล ตลอดจนให้มีความรักการอ่าน มีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน รู้จักเลือกหนังสืออ่านและใช้เวลาว่างแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 1) จุดมุ่งหมายของการอ่านข้างต้น

จะบรรลุผลได้ก็ต่อเมื่อเด็กมีการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ มีความสามารถในการอ่านอย่างเข้าใจได้มากที่สุด ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียน เพราะการอ่านที่ให้มีประโยชน์อย่างแท้จริงนั้น ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน เกิดความซาบซึ้งและจดจำเนื้อหาสาระสำคัญหรือข้อความที่สำคัญบางตอนได้ จึงจะสามารถนำเรื่องราวข้อคิดที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในวิถีประจำวันได้ (วรณี โสมประยูร 2525 : 123)

ดังนั้นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจจึงนับว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง ถ้านักเรียนเข้าใจเรื่อง πουอ่านได้อย่างถูกต้อง ก็จะได้รับความรู้จากการอ่านอย่างเต็มที่ ดังที่ ทิงเกอร์ (Tinker. 1952 : 15) กล่าวว่า ความเข้าใจเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของการอ่านแทบทุกชนิด ถ้านักเรียนเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งแล้ว ก็จะทำให้ผู้อ่านสามารถรวบรวมความคิดจากสิ่งที่อ่านได้ เพราะการอ่านที่ปราศจากความคิด ความเข้าใจ ย่อมมิใช่การอ่านที่แท้จริง เป็นเพียงการจดจำตามตัวอักษรเท่านั้น (Miller. 1973 : 173) นอกจากนี้ในการอ่านครูควรบอกให้นักเรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายในการอ่าน เช่น อ่านเพื่อความเข้าใจ อ่านเพื่อตอบคำถาม อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เพื่อให้นักเรียนทราบแนวทางในการอ่าน รู้จักอ่านอย่างมีจุดหมาย จึงจะมีความเข้าใจในการอ่านได้รับประโยชน์จากการอ่านอย่างเต็มที่ (กอ สวัสดิ์พาณิชย์ 2505 : 150) ดังนั้นนักเรียนทุกคนจึงควรฝึกการอ่านให้มาก เพื่อให้เกิดทักษะในการอ่านอย่างแท้จริง

ปัจจุบันนักเรียนไม่ฝึกทักษะการอ่าน จะเห็นได้จากผลการวิจัยเรื่องจุดอ่อนด้านทักษะเบื้องต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังมักพร่องในวิชาภาษาไทย ทั้งในด้านคำศัพท์ การสะกดคำและด้านการอ่านเอาเรื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2523 : 2) และจากผลการวิจัยของ วงเดือน วรณไชย ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย พบว่าผู้ที่สามารถอ่านหนังสือแล้วเข้าใจเรื่องราวได้ดี มีเพียงร้อยละ 22.80 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนส่วนใหญ่อ่านแล้วไม่เข้าใจเรื่องราวได้ดีเท่าที่ควร (วงเดือน วรณไชย 2520 : ๑) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะครูไม่มีเครื่องมือหรือวิธีการฝึกความเข้าใจในการอ่านให้กับนักเรียน สำหรับเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ครูใช้เสริมความเข้าใจในการอ่านให้กับนักเรียนได้ คือ แบบฝึกหัด เนื่องจาก

การอ่านเป็นทักษะอย่างหนึ่ง จึงต้องอาศัยการฝึกหัดหรือได้ทำซ้ำ ๆ ถ้าได้ฝึกหัดบ่อย ๆ จะช่วยสร้างความรู้ ความเข้าใจที่แน่นอนและแน่นหนาได้ โดยนักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจ และเข้าใจตามกฎแห่งการฝึก (Law of exercise) ของ Thorndike (ประสาธ อิศรปริศา 2523 : 55) ดังนั้น หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องแล้ว ครูควรให้ตอบคำถามในแบบฝึกหัด เพราะจะช่วยให้เด็กเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น และจากผลการวิจัยของ พูนพงษ์ งามเกษม (พูนพงษ์ งามเกษม 2518 : 23) เทพพร อุทัยเล็ก (เทพพร อุทัยเล็ก 2526 : 50) และสุนทร ประเสริฐศรี (สุนทร ประเสริฐศรี 2526 : 42) พบว่า การใช้แบบฝึกหัดประกอบการสอนอ่าน ทำให้เด็กมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าไม่ใช้แบบฝึกหัด เพราะคำถามในแบบฝึกหัดช่วยสร้างทักษะความเข้าใจในการอ่านให้กับเด็ก

นอกจากการให้หาแบบฝึกหัดแล้ว ครูอาจให้นักเรียนเขียนสรุปความหลังจากอ่านเนื้อเรื่อง โดยได้เขียนเรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องด้วยตนเอง (วิจิตร แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ 2522 : 163) เพราะการอ่านเป็นกระบวนการทางความคิด ฉะนั้นสิ่งที่ผู้อ่านจะได้อ่านที่เขาอ่านก็ด้วยการบอกเล่าหรือการเขียน โดยที่ผู้อ่านก็สามารถที่จะแสดงความคิดเห็นของตนเองประกอบด้วย (สุนัย สีนสุตะชะ 2523 : 141) และการสอนอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจนั้นมิได้มุ่งให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วตอบคำถามได้ แต่เพียงอย่างเดียว แต่ควรปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักสื่อความเข้าใจของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ และรวบรวมความคิดของคนที่ได้จากการอ่านเรื่องนั้น ๆ ด้วย (บัณฑิต เกียรติพงษ์ และคนอื่น ๆ 2529 : 74 - 75) ดังนั้นขณะที่อ่าน นักเรียนต้องใจ่ความคิด และพยายามจับใจความสำคัญของเรื่องให้ได้ แล้วจึงเขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องตามความเข้าใจด้วยสำนวนภาษาของตนเอง จะช่วยให้นักเรียนจดจำและเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (ประเทิน มหาจันทร์ 2523 : 251) ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่าการฝึกความเข้าใจในการอ่าน โดยให้นักเรียนเขียนสรุปความนั้นจะทำให้เด็กเรียนมีผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านดีขึ้นหรือไม่ บากน้อยเพียงใด

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดกับเขียนสรุปความ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดกับเขียนสรุปความ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการศึกษารังนี้ ช่วยให้ผู้รู้ได้เลือกใช้เครื่องมือฝึกความเข้าใจในการอ่านได้อย่างเหมาะสม
2. ได้เครื่องมือเพื่อนำไปฝึกความเข้าใจในการอ่านให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพยอม อําเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น 120 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพยอม อําเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 48 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 24 คน กลุ่มทดลอง 24 คน
3. ระยะเวลาการทดลอง ทั้ง 2 กลุ่ม ใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 60 คาบ คาบละ 20 นาที โดยทำการทดลองวันละ 3 คาบ สัปดาห์ละ 5 วัน รวมระยะเวลาทั้งหมด 4 สัปดาห์
4. เนื้อเรื่องที่นำมาใช้ในการทดลอง มีลักษณะเป็นเรื่องสั้นหลายประเภท โดยคัดเลือกมาจากหนังสือต่าง ๆ เช่น หนังสือนิทาน หนังสือส่งเสริมการอ่าน หนังสือพิมพ์

หนังสือนิยตยสารสำหรับเด็ก เป็นต้น ซึ่งประเภทของเรื่องจะเรียงลำดับตามความสนใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่พบจากการสำรวจทั้งหมด 10 ประเภท ประเภทละ 2 เรื่อง รวม 20 เรื่อง

5. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การฝึกโดยใช้แบบฝึกหัด กับการฝึกโดยเขียนสรุปความ

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการฝึกความเข้าใจในการอ่าน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การฝึกความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง การนำเรื่องที่คัดเลือกแล้วมาให้นักเรียนอ่านจำนวน 20 เรื่อง โดยใช้การฝึก 2 แบบ คือ ให้ทำแบบฝึกหัด กับให้เขียนสรุปความ

2. ฝึกโดยใช้แบบฝึกหัด หมายถึง การให้นักเรียนอ่านเรื่องตามข้อแนะนำ การอ่านจนจบแล้วตอบคำถามจากเนื้อเรื่องที่อ่าน ซึ่งมีข้อคำถามแบบเติมข้อความ แบบถูกผิด และแบบเลือกตอบ

3. ฝึกโดยเขียนสรุปความ หมายถึง การให้นักเรียนอ่านเรื่องตามข้อแนะนำ การอ่านจนจบแล้วให้ผู้เรียนเขียนเรียบเรียงใจความสำคัญ และข้อคิดเห็นของตนเองที่ได้จากการอ่านเรื่องนั้น ๆ ด้วยสำนวนภาษาของตนเอง

4. ผลการฝึกความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง คะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. กลุ่มควบคุม หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยให้ทำแบบฝึกหัด

6. กลุ่มทดลอง หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยให้เขียนสรุปความ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแยกตามหัวข้อได้ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน
 - 2.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

การอ่านนับได้ว่าเป็นทักษะที่ยิ่งยากซับซ้อน จะต้องอาศัยการทำงานของสมองในขั้นสูงสุด กล่าวคือ ต้องอาศัยการนึกย้อนกลับ (Recall) การหาเหตุผล (Reasoning) การประเมินผล (Evaluation) การใช้จินตนาการ (Imagination) การเรียบเรียงเป็นหมวดหมู่ (Organizing) การนำไปใช้ (Applying) และการแก้ปัญหา (Problem solving) (อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยานุกุล 2521 : 3) การอ่านคืออะไรนั้น มีผู้ให้นิยามไว้มากมายแตกต่างกันไป สุดแล้วแต่ผู้ให้ความหมายนั้นจะมองในค่านใด เช่น นักจิตวิทยาจะมองการอ่านในแง่ของจิตวิทยา นักภาษาศาสตร์จะมองการอ่านในแง่ของภาษาศาสตร์ เป็นต้น

สำหรับนิยามหรือความหมายของการอ่านนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้มากมายดังนี้ กอ สวัสดิ์พานิชย์ (กอ สวัสดิ์พานิชย์ 2505 : 3) กล่าวว่า การอ่านเป็นการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นข้อความคิด และนำความคิดนี้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ตัวอักษรเป็นเครื่องหมายแทนคำพูด และคำพูดก็เป็นเพียงเสียงที่ใช้แทนของจริงอีกทีหนึ่ง เพราะฉะนั้นหัวใจของการอ่านอยู่ที่ "การเข้าใจความหมายของคำ"

รัฐจน อินทรกาแหง และคนอื่น ๆ (รัฐจน อินทรกาแหง และคนอื่น ๆ 2521 : 17) กล่าวว่า การอ่านคือ การแปลสื่อความหมายจากตัวอักษรหรือภาพ ให้เป็นเรื่องราวที่เป็นแนวความคิด โดยให้มีความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งและชัดเจน การอ่านจะต้องจับใจความสำคัญของข้อความ และสามารถผูกเป็นเรื่องราวได้ถูกต้อง ผู้อ่านจะต้องสร้างมโนภาพขึ้นมาพร้อมกับการอ่านไปด้วย

ลาโด (Lado. 1964 : 14) กล่าวว่า การอ่านเป็นการรวมทักษะ ในการถอดความ การวิเคราะห์คำ ความหมายของคำ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง การตีความ และการให้ข้อคิดเห็น

เดอชองท์ (Dechant. 1969 : 11) กล่าวว่า การอ่านมิใช่เพียง ความเข้าใจในสัญลักษณ์หรือการออกเสียง หรือการรับความหมายจากตัวหนังสือ แต่ ผู้อ่านจะได้รับการกระตุ้นจากตัวหนังสือและต้องปรับความหมายของตัวหนังสือ เหล่านั้น ให้เข้ากับ ความหมายที่ผู้อ่านมีอยู่แล้ว

เกรย์ (Gray. 1984 : 35 - 37) กล่าวว่า กระบวนการอ่านประกอบด้วย ทักษะที่สำคัญหลายอย่าง ดังนี้

1. การรู้จักคำ ผู้อ่านจะอ่านหนังสือได้เข้าใจก็ต่อเมื่อมีความสามารถในการอ่านตัวอักษร และเข้าใจความหมายตรงกับผู้เขียน เกรย์ กล่าวว่า การเข้าใจ ความหมายของคำ เป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่านทุกประเภท
2. การเข้าใจความคิดของผู้เขียน
3. การมีปฏิกิริยาตอบโต้ความคิดของผู้เขียน เป็นการประเมินความคิดของ ผู้เขียนจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งผลของการประเมินจะเป็นการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้
4. ทักษะในการผสมผสานความคิดใหม่กับความคิดเก่า จากเรื่องที่อ่าน ซึ่ง หมายถึง การรวมความคิดที่ได้รับจาก เรื่องที่อ่านกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมาทั้งหมด พอจะสรุปได้ว่า การอ่านเป็น กระบวนการตีความสื่อสารความคิดจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องถอดความ แปลความหมายจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ออกมาให้ได้ความหมายอย่างชัดเจน และ

รวบรวมความคิดจากเรื่องที่อ่านกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ซึ่งหัวใจสำคัญที่สุดในการอ่าน คือ การเข้าใจความหมายจากสิ่งที่อ่าน

2. จุดมุ่งหมายของการอ่าน

แฮร์ริส (Harris. 1956 : 12) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการอ่าน

ไว้ 3 ประการคือ

1. อ่านเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางการอ่าน
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

คูลเนอร์ (Culner. 1959 : 4 - 8) และมิลเลอร์ (Miller. 1972 : 15) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านออกเป็น 6 ประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความคร่าว ๆ (Scanning or skimming reading)

2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Idea reading)

3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและใจความสำคัญโดยทั่ว ๆ ไป

(Exploratory reading)

4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้ (Clearly reading)

5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามข้อความที่อ่าน (Critical reading)

6. อ่านเพื่อการวิเคราะห์ข้อความหรือแนวความคิดในเรื่องที่อ่าน

(Analytical reading)

อัมพร สุขเกษม (อัมพร สุขเกษม 2520 : 5) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่าน ออกเป็น 3 ประการคือ

1. อ่านเพื่อความบันเทิงหรือพักผ่อน

2. อ่านเพื่อความรู้ ผู้อ่านต้องมีพื้นฐานในเรื่องที่อ่านพอสมควร และต้องมีการจับใจความสำคัญของเรื่อง มีการบันทึกไว้ และบางทีต้องอาศัยการทอ้งด้วย

๖. อ่านเพื่อเสริมสร้างความรัก ผู้อ่านต้องมีความรู้ในเรื่องไว้อ่านเป็นนัยว่าผู้ที่ต้องการความก้าวหน้าอยู่เสมอในขณะที่ได้อ่าน แล้วตอบปัญหาให้ตัวเองจะเป็นการช่วยเสริมความกล้าได้เป็นอย่างดี

ประไพ วาติกทินกร (ประไพ วาติกทินกร 2520 : 78 - 79) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่านออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. อ่านเพื่อความรู้อยู่
2. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน
3. อ่านเพื่อความบันเทิง

จุดมุ่งหมายทั้ง 3 ประการนี้เป็นสิ่งสำคัญ การที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าวได้นั้น จะต้องอ่านอย่างตั้งใจความสำคัญให้ได้

3. ประเภทของการอ่าน

การอ่านแบ่งอย่างกว้าง ๆ ได้ 2 ประเภท คือ การอ่านในใจและการอ่านออกเสียง ซึ่งผู้กล่าวถึงการอ่านทั้ง 2 ประเภทไว้ ดังนี้

ฉันท สุธงษณ (ฉันท สุธงษณ 2520 : 7) ได้สรุปลักษณะสำคัญของการอ่านในใจและการอ่านออกเสียงไว้ดังนี้

การอ่านในใจ

1. เมื่อเราอ่านหนังสือหรือบทความเพื่อความเพลิดเพลินโดยตรง
2. ครอบคลุมความหมายได้เร็วกว่า และตั้งใจความสำคัญได้มากกว่า เพราะอ่านผ่านข้อความไปเร็ว ๆ ได้
3. เป็นการอ่านเพื่อตัวเอง
4. เราอ่านเร็ว เราได้เร็ว เพราะเลือกเฉพาะตอนที่สำคัญได้ ถ้าไม่เข้าใจจะขอยกมาอ่านใหม่ได้อีก

การอ่านออกเสียง

1. เป็นการถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นเสียง และถ่ายทอดเสียงออกมาเป็นความคิด

2. การอ่านต้องอ่านทุกตัวอักษร จะอ่านตอนใดตอนหนึ่งผ่าน ๆ ไปไม่ได้

3. เป็นการอ่านเพื่อผู้ฟัง จึงต้องคำนึงถึงผู้ฟัง เช่น จังหวะการอ่าน

4. ถ้าไม่เข้าใจจะอ่านย้อนกลับไปที่กลับมาไม่ได้ เพราะทำให้หน้าเพื่อ

วาทนา เทศนา (วาทนา เทศนา 2521 : 1 - 2) ได้กล่าวถึง การอ่านในใจและการอ่านออกเสียงไว้ดังนี้

การอ่านออกเสียง คือ การว่าตามตัวหนังสือเพื่อให้ผู้อื่นฟัง เช่น การอ่านข่าว อ่านประกาศ เป็นต้น การอ่านออกเสียงนั้นผู้อ่านจะต้องอ่านได้ชัดเจนนุกต้องตามหลักภาษา และความนิยม ในกรณีที่อ่านให้ผู้อื่นฟัง จะต้องคำนึงถึงระดับเสียงให้คงพอที่จะได้ยินอย่างทั่วถึง ถ้ามีเวลาเตรียมตัวล่วงหน้าก็ควรจะได้อ่านในใจสักเที่ยวหนึ่ง เพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่อง จะได้แบ่งข้อความ จังหวะวรรคตอนได้เหมาะสม สามารถออกเสียงคำได้ชัดเจนนุกต้อง และใส่อารมณ์ให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง

การอ่านในใจ คือ การทำความเข้าใจกับตัวอักษร เป็นการอ่านเพื่อตัวผู้อ่านเอง ผู้อ่านจะได้รับประโยชน์มากหรือน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของผู้อ่านแต่ละคน

นอกจากการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ 2 ประเภท ดังกล่าวมาแล้ว ทรงพันธ์ วรรณมาศ (ทรงพันธ์ วรรณมาศ 2524 : 1 - 2) ยังได้กล่าวถึงแบบในการอ่านว่ามี 2 แบบ คือ อ่านแบบชีวิตประจำวัน และอ่านแบบนักวิชาการหรือนักศึกษา

อ่านแบบชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย

1. การอ่านนิตยสาร ผู้อ่านต้องอ่านโดยไม่ต้องเก็บรายละเอียด อ่านเอาใจความสำคัญเท่านั้น การอ่าน อ่านช้า ๆ ไม่ต้องรีบเร่งและจริงจัง

2. การอ่านวารสาร อ่านตามความต้องการที่คนควา และต้องอ่านอย่างพิถีพิถัน นอกจากนี้ยังต้องอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เนื้อหานาวาวิเคราะห์ใช้ในการคนควา
3. การอ่านหนังสือพิมพ์ จะต้องอ่านอย่างวิเคราะห์และพิจารณา
4. การอ่านนวนิยาย จะต้องอ่านให้ได้ความเพลิดเพลิน อันประกอบด้วย การพิจารณา ความคิดอันนี้เหตุผล และจับแก่นของเรื่องจากผู้แต่งได้
5. การอ่านสารคดี จะต้องอ่านได้อย่างรวดเร็ว ไม่ต้องท่องจำ มีวิธีอ่านดังนี้

5.1 อ่านผ่านอย่างรวดเร็วและมีสมาธิ ได้แก่ การอ่านแบบอ่านในใจ อ่านทีละหน้า เพื่อให้ได้เนื้อความสมบูรณ์

5.2 อ่านหน้าคานา เพราะคานาแสดงจุดมุ่งหมายของผู้เขียน ซึ่งชี้ให้เห็นความสำคัญของเนื้อหา ตลอดจนให้เห็นความเป็นมาของหนังสือ

5.3 อ่านเอาใจใส่ เพราะถ้าอ่านผ่านไปเรื่อย ๆ โดยไม่เข้าใจแล้ว จะไม่สามารถสรุปได้

อ่านแบบนักวิชาการหรือนักศึกษา การอ่านแบบนี้ทุกคนอ่านไม่ได้หมด อ่านได้เฉพาะคนขึ้นอยู่กับภูมิหลังของผู้อ่านแต่ละคน ซึ่งต้องอ่านอย่างอดทนและแสวงหาข้อเท็จจริงจริง ๆ โดยการอ่านแต่ละบรรทัด การอ่านประเภทนี้ได้แก่ การอ่านตำรา ซึ่งประกอบด้วย

1. อ่านทั่ว ๆ ไปอย่างกว้าง ๆ คลุมเนื้อเรื่องและเนื้อหา โดยทำความเข้าใจกับเนื้อหา ซึ่งจะทาให้ผู้อ่านอ่านตำราได้อย่างถูกต้อง รู้จักใช้เมื่อต้องการศึกษา
2. อ่านอย่างวิเคราะห์ คือ เพื่อเข้าใจเนื้อหาส่วนรวบอย่างกว้าง ๆ แล้วก็เลือกอ่านแต่ละหัวข้ออย่างมีวิจารณญาณ (วินิจฉัยสาร) สามารถจับความและสาระได้

4. ความสนใจในการอ่าน

หทัย ต้นหยง (หทัย ต้นหยง 2525 : 15 - 16) ให้ความเห็นว่า การที่จะกล่าวถึงลักษณะเฉพาะหนังสือหรือเรื่องราวที่เด็กแต่ละวัยสนใจนั้น ก็อาจได้ประโยชน์ไม่มากนัก จึงควรกล่าวถึงลักษณะแห่งวัย ความต้องการ ความสนใจ และ

หนังสือที่แต่ละวัยควรอ่านไปพร้อม ๆ กันด้วย สำหรับเด็กในวัยประถมต้นตอนปลาย คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 มีความสนใจดังนี้

1. ลักษณะแห่งวัย ช่วงความสนใจของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ประมาณ 20 นาที แต่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 จะมีช่วงความสนใจยาวนานกว่าคือ ประมาณ 30 - 40 นาที มีความคล่องแคล่วที่จะใช้กล้ำมเนื้อคี่ขึ้นมาก สามารถใช้การสังเกตเปรียบเทียบได้ละเอียดยิ่งขึ้น ทงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี สามารถอ่านตามลพพงได้คี่ขึ้น และเข้าใจเรื่องราวที่เป็นนามธรรมได้

2. ความสนใจและความต้องการ สนใจในเรื่องราวและความเป็นมาของสถานที่ บุคคล ได้มากขึ้น สนใจสภาพแวดล้อมที่ทางตัวออกไป สนใจนิทาน เรื่องราวและเลาสุให้เพื่อนฟังได้

3. หนังสือที่ควรอ่าน และส่งเสริมการอ่านตามลพพง

3.1 ความสนใจในการอ่านเริ่มขยายวงกว้างออกไปมากขึ้น

3.2 นิทานสุภามิต นิทานคากลอน ที่ให้คตสอนใจ ให้แนวคคในการประพฤติปฏิบัติ เช่น นิทานสุภามิต

3.3 นิทานหรือเรื่องราวที่เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของสิ่งต่าง ๆ เช่น กระจายทางสัน พระร่วง พระยาโคตรคะบอง ภาพประวัติศาสตร์ บุคคลสำคัญ ของชาติไทย ฯลฯ

3.4 เรื่องราวที่ชวนคค เช่น สนุกกับตัวเลข เลือตัวแรก กินคิตอเร็ว

3.5 นิทานที่ตลกขบขัน หรือแสดงควมกล้าหาญผจญภัยต่าง ๆ เช่น นิทานนานาชาติ รวมนิยายของเชคเชปปีร์

3.6 เรื่องเรื่งมย์ที่แฝงคุณธรรมสัน ๆ เช่น เรื่องสันจากวารสาร นิตยสารต่าง ๆ

รฐจวน อินทรกาแหง (รฐจวน อินทรกาแหง 2517 : 45 - 97) มีความเห็นในเรื่องความสนใจในการอ่านดังนี้

อายุ 7 - 8 ปี ชายและหญิงมีความสนใจในการอ่านใบ้แตกต่างกัน

อายุ 9 - 10 ปี ชายและหญิงมีความสนใจแตกต่างกัน หญิงสนใจเรื่อง กระจุ้มกระจิม นิทาน นิยาย ชายสนใจเรื่องผจญภัย เรื่องเครื่องบินตกไกล เรื่องที่ส่งเสริมความเป็น "พระเอก" ทั้งชายและหญิงสนใจเรื่อง ชีวิตประวัติ วิทยาศาสตร์ และงานอดิเรก

อายุ 11 - 12 ปี ชายสนใจเรื่องผจญภัย ลึกลับ การค้นคว้าประติษฐ์ วิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ กีฬา หญิงชอบเรื่องเกี่ยวกับชีวิตในฝัน ในโรงเรียน สัตว์เลี้ยง เรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ นวนิยาย

อายุ 13 - 14 ปี ชายสนใจเรื่องเครื่องบินตกไกลที่ยังอยากซับซ้อนขึ้น และชอบเรื่องเกี่ยวกับงานอดิเรก การเพาะปลูก ความงามของร่างกาย ชีวิตประวัติ ประวัติศาสตร์ การเดินทาง หญิงสนใจนวนิยาย และเริ่มชอบหนังสือคำประพันธ์ บทละคร ไปชอบหนังสือที่เป็นหลักวิชาจนเกินไป

บนสื่อ พดกษะวัน (บนสื่อ พดกษะวัน 2521 : 130) ได้กล่าวถึง ความสนใจในการอ่านของนักเรียนประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. ความสนใจในการอ่านมีแนวโน้มจะเปลี่ยนไป เมื่อนักเรียนโตขึ้นมักจะสนใจสิ่งแปลก ๆ เรื่องราวแปลก ๆ ใหม่ ๆ จนกว่าจะสนใจเรื่องประเภทใดประเภทหนึ่ง โดยเฉพาะ

2. ความสนใจในการอ่านมักจะไม่มีส่วนสัมพันธ์กับการอ่านทั่ว ๆ ไป นักเรียนจะอยากอ่านเฉพาะเรื่องที่เขาสนใจและต้องการอ่าน

3. การใช้สื่อที่สนุกสนาน มีความสัมพันธ์ที่จะโน้มนำให้เกิดความสนใจในการอ่านได้มาก เพราะจะช่วยสร้างความเข้าใจ

4. ในระยะแรก ๆ มักสนใจเทพนิยาย เรื่องจริงเกี่ยวกับเด็ก กิจกรรม และสัตว์

5. ในระดับสูงขึ้น สนใจเรื่องลึกลับ ผจญภัย ชีวิตประวัติ กีฬา

6. ถ้าความสนใจในการอ่านดีขึ้น แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีวุฒิภาวะดีขึ้น

7. นักเรียนหญิงกับนักเรียนชายสนใจไม่แตกต่างกัน จนกว่าอายุ 9 ขวบไปแล้ว จึงจะสนใจแตกต่างกัน

8. ในเกณฑ์อายุ 8 ขวบขึ้นไป มีแนวโน้มดังนี้

8.1 ชายสนใจเรื่องราวที่เป็นจริงมากกว่าหญิง

8.2 หญิงสนใจร่ายกรองมากกว่าชาย

8.3 ทั้งสองเพศชอบเรื่องผจญภัย เรื่องลึกลับ หัศจรรย์ และความประหลาดมหัศจรรย์ต่าง ๆ

8.4 หญิงสนใจเรื่องชีวิตในครอบครัว โรงเรียน บ้าน เติง เจริญ และ เสนิยายมาก

8.5 ชายมีความสนใจกว้างขวางมากกว่าหญิง

9. นักเรียนที่มีสมองคีมักสนใจในการอ่านมากกว่านักเรียนที่สมองใบเดียว

นอกจากนี้ อรพินท์ สวาสดิพันธ์ (อรพินท์ สวาสดิพันธ์ 2510 : 54) ได้ศึกษาความสนใจในการอ่านเรื่องประเภทต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถม 2 แห่ง ในจังหวัดพระนคร สรุปว่านักเรียนสนใจอ่านเรื่องประเภทต่าง ๆ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ เรื่องสมมุติ กิจกรรมในครอบครัว ความสุข วิทยาศาสตร์ ธรรมชาติศึกษา ผจญภัย ประวัติศาสตร์ ขาวความเคลื่อนไหวในประเทศ เรื่องตลก ประเพณีของชาติต่าง ๆ และเรื่องเศร้าสลคใจมีจำนวนสนใจน้อยที่สุด และกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ 2519 : 35 - 40) ได้ศึกษาความสนใจและรสนิยมในการอ่านของเด็กและเยาวชนไทย สรุปว่า ลักษณะของความสนใจและรสนิยมในการอ่านของนักเรียนประถมศึกษาที่มีดังนี้

1. นักเรียนประถมศึกษาสนใจอ่านนิทาน - นิยาย มากที่สุด

2. ลักษณะหนังสือที่นักเรียนประถมศึกษาชอบอ่านมากที่สุด คือ การ์ตูน

3. นิยายสาร - วารสาร ที่นักเรียนชอบอ่าน ได้แก่ ชัยพลกษ ขวัญเรือน

สกุลไทย

4. เรื่องในนิยายสารที่ชอบอ่าน คือ เรื่องสั้นจบในฉบับ คอลัมน์สั้น ๆ ที่ให้

ความรู้

5. หนังสือพิมพ์รายวันที่นักเรียนชอบอ่านคือ ไทยรัฐ เดลินิวส์
6. เรื่องในหนังสือพิมพ์รายวันที่ชอบอ่านคือ ข่าวในประเทศ ข่าวสังคม
ข่าวภาพยนตร์ และข่าวการเมือง เรียงตามลำดับ
7. หนังสือสารคดีที่นักเรียนชอบอ่านคือ ประวัติบุคคล
8. นิทาน - นิยาย ที่นักเรียนชอบอ่าน เรียงตามลำดับคือ นิทานมีคติสอนใจ
นิทานโบราณคดี นิทานพื้นเมือง
9. เรื่องตลกที่นักเรียนชอบอ่านคือ นิทานขำขัน
10. หนังสือเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ที่นักเรียนชอบอ่านคือ เรื่องเกี่ยวกับสัตว์
เรื่องเกี่ยวกับดวงดาว - จักรวาล การประดิษฐ์ต่าง ๆ ตามลำดับ
11. หนังสือเกี่ยวกับศาสนาที่นักเรียนชอบอ่านคือ กฎแห่งกรรมหรือทำดีได้ดี
ทำชั่วได้ชั่ว

จากการศึกษาความสนใจในการอ่านของเด็ก จะเห็นว่า เด็กมีความสนใจในการอ่าน และมีแนวโน้มจะเปลี่ยนแปลง ไปเมื่อนักเรียนมีวุฒิภาวะสูงขึ้น ความสนใจในการอ่านของนักเรียนหญิงและชายจะไม่แตกต่างกัน จนกว่าจะอายุ 9 ขวบไปแล้ว และเด็กจะอ่านเฉพาะเรื่องที่ตนสนใจอ่าน เรียงตามลำดับความสนใจ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสำรวจความสนใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำผลจากการสำรวจมาเรียงลำดับประเภทของเรื่อง เพื่อให้นักเรียนอ่าน

5. ความเข้าใจในการอ่าน

ชาวล แพร์ทกุล (ชาวล แพร์ทกุล 2520 : 134) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจว่า เป็นความสามารถในการผสมแล้วขยายความรู้ความจำให้ได้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ซึ่งจะก่อให้เกิดสมบัติหลายประการ ดังนี้ คือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อย ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว
2. รู้ความเกี่ยวของความสัมพันธ์ระหว่างขั้น และความรู้อย ๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยภาษาของตนเอง
4. เมื่อพบสิ่งอื่นใดที่มีสภาพน่าองเกี่ยวกับที่เคยเรียนรูมาแล้ว ก็สามารถตอบ
และอธิบายได้

องค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจในการอ่าน

บุช และเฮบเนอร์ (Bush and Huebner. 1970 : 97) ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่าต้องประกอบด้วย

1. การตีความของตัวหนังสือ หรือสัญลักษณ์ที่เขียนขึ้น
2. การจับความหมายได้
3. การซึมซาบหรือเข้าใจความคิดที่ผู้เขียนเสนอโดยตลอด
4. กระบวนการคิดหาเหตุผลและค้นหาความหมาย

แฟร์ (Farr. 1970 : 29 - 30) ได้สรุปองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านไว้ดังนี้

1. ความสามารถเชิงถ้อยคำทั่วไป ซึ่งหมายถึง ความรู้เกี่ยวกับคำ อันประกอบด้วย ความกว้าง ความลึก และขอบเขตของศัพท์
2. ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน หมายถึง ทักษะการรวบรวมข้อมูลในเรื่อง ความเข้าใจความหมายตามที่ปรากฏในเรื่อง และความสามารถที่จะหาตามคำแนะนำเฉพาะเรื่องที่กำหนดให้อ่าน
3. ความเข้าใจความหมายแฝงของสิ่งที่อ่าน หมายถึง การมีเหตุผลเกี่ยวเนื่องกันในการอ่าน การดึงข้อสรุปจากสิ่งที่อ่าน การทำนายผล การเข้าใจความหมายของคำจากเนื้อหาที่ปรากฏ ความเข้าใจจุดสำคัญของเรื่อง การจัดลำดับความคิด การตีความของสิ่งที่อ่าน การนำข้อมูลไปใช้แก้ปัญหา การสรุปหลักการหรือข้อยุติจากเรื่องที่อ่าน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือ การที่ผู้อ่านมีปฏิกิริยาตอบสนองไว้อย่างเหมาะสม ใช้ความคิดได้กว้างขวาง ลึกซึ้งกว่าข้อมูลที่ปรากฏ
4. การเข้าถึงเจตนาหรือความตั้งใจของผู้เขียน การเข้าใจหลักการและกลวิธีการเขียน ซึ่งผู้เขียนจะกระทำใ้บรรลุจุดมุ่งหมายที่เขาสร้างขึ้น

บอนด์ และทิงเกอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 235) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านที่ต้องอาศัยพื้นฐานความเข้าใจในด้านต่อไปนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของความเข้าใจเรื่อง ถ้าเด็กเข้าใจความหมายของคำดี ย่อมทำให้อ่านประโยคเข้าใจและเข้าใจบทตอนที่อ่านด้วย

2. ความเข้าใจหน่วยความคิควากกลุ่มคำ

3. การเข้าใจประโยคโดยสามารถบอกเรื่องจากภาพและกลุ่มคำได้

4. การเข้าใจความเป็นตอน ๆ หรืออนุเฉท

5. การเข้าใจเรื่องราวทั้งหมด โดยการบ่งเห็นความสัมพันธ์ของข้อความแต่ละตอน แต่ละย่อหน้าที่อ่านมาแล้วได้ดียิ่งขึ้น

การที่ผู้อ่านจะมีความเข้าใจในสิ่งที่ตนอ่านได้จะต้องมีความสามารถในด้านต่าง ๆ พอสมควร ดังที่ เวนไรท์ (Wainwright. 1972 : 36 - 38) กล่าวว่า ผู้อ่านที่อ่านแล้วเข้าใจได้จะต้องมีความสามารถ ดังนี้

1. เก็บใจความสำคัญและระลึกได้เมื่อต้องการ

2. เลือกอ่านแต่หัวข้อสำคัญ

3. ตีความของใจความสำคัญและแนวความคิดในเรื่องได้

4. สรุปเรื่องราวต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านได้

5. สรุปและประเมินค่าเนื้อเรื่องที่ตนอ่านได้

6. เชื่อมโยงความรู้ที่ได้มากับประสบการณ์

ทรงพันธ์ วรรณมาศ (ทรงพันธ์ วรรณมาศ 2524 : 2 - 3) ให้ความเห็นไว้ว่า การอ่านที่จะเข้าใจและจับใจความได้นั้น ต้องสืบเนื่องมาจากการอ่านให้เกิดทักษะ 5 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 อ่านออก เป็นหลักการอ่านเบื้องต้นตั้งแต่วัยเด็กเริ่มหัดอ่าน ก็จะต้องอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง หรือเมื่ออ่านตำราออก เสียงก็ยังเป็นส่วนสำคัญอยู่

ขั้นที่ 2 อ่านคล่อง หมายถึง การอ่านในใจซึ่งเป็นการอ่านขั้นสูง เพราะเมื่ออ่านออกเสียงเกิดความชำนาญแล้ว การอ่านในใจก็จะตามมา การอ่านประเภทนี้จะต้องกินเวลาในการอ่านสั้น

ขั้นที่ 3 อ่านเข้าใจเรื่อง ได้แก่ การอ่านแล้วได้รับความรู้ใหม่

ขั้นที่ 4 อ่านแยกแยะชนิดของข้อความได้ โดยเฉพาะข้อความจริง ๆ ข้อคิดเห็น และข้อความแสดงอารมณ์

ขั้นที่ 5 อ่านแล้วตีความหรือวินิจฉัยสารได้ ขั้นนี้เป็นขั้นที่จำเป็นมากที่สุดในการอ่านหนังสือ ซึ่งผู้อ่านจะต้องเข้าใจว่า ผู้เขียนได้ส่งสารอะไรมาให้ผู้อ่านบ้าง โดยผู้อ่านต้องพิจารณาเอง

นอกจากนี้ ชาวล แพร์ทกุล (ชาวล แพร์ทกุล 2520 : 134) ได้ให้ความเห็นว่า ความเข้าใจสามารถแสดงออกมาด้วยพฤติกรรม 3 ประการ คือ

1. การแปลความ คือ สามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้โดยแปลลักษณะและนัยของเรื่องราว ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้ดีสำหรับเรื่องราวนั้น ๆ

โดยเฉพาะ

2. การตีความ คือ ความสามารถจับความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้นจนสามารถนามากล่าวอีกนัยหนึ่งได้

3. การขยายความ คือ ความสามารถขยายความหมายตามนัยของเรื่องนั้นให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน หอจะกล่าวได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะช่วยให้การอ่านแต่ละครั้งบรรลุจุดหมายที่วางไว้

ระดับความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนแตกต่างกัน กังที่ คอลแมน และคนอื่น ๆ

(Dallman and others. 1974 : 166) ได้จำแนกระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจข้อเท็จจริง (Factual level) หมายถึง ความเข้าใจเรื่องที่อ่านตามตัวหนังสือที่เขียนไว้

2. ระดับความเข้าใจชั้นตีความ (Interpretation level) คือ ความเข้าใจโดยอาศัยการสรุปความ ตีความ และแปลความหมายจากเรื่องที่อ่านได้

3. ระดับความเข้าใจชั้นประเมินค่า (Evaluation level) คือความสามารถในการประเมินค่าสิ่งที่อ่านมาโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่าน พิจารณาตัดสินว่าข้อสรุปของผู้เขียนถูกต้องหรือไม่อย่างไร

ความเห็นดังกล่าวข้างต้นคล้ายคลึงกับความเห็นของ บุญเสริม ฤทธาภิรมย์ (บุญเสริม ฤทธาภิรมย์ 2518 : 35) ซึ่งจาแนกระดับความเข้าใจในการอ่านไว้

3 ระดับเช่นกัน คือ

1. การอ่านเอาเรื่อง เป็นระดับการอ่านหนังสือออก อ่านแล้วรู้ว่าเป็นเรื่องอะไรเกี่ยวกับใคร ผู้อ่านระดับนี้ใช้ความจำเป็นส่วนส่วนใหญ่

2. การอ่านระดับแปลความ ตีความ และขยายความ ในระดับนี้ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถนอกเหนือไปจากการอ่านเอาเรื่อง คือ ต้องจำเรื่องแล้วสามารถแปลความขยายความ เป็นระดับความเข้าใจที่สูงกว่าการอ่านเอาเรื่อง

3. การอ่านขั้นวิจารณ์ การอ่านระดับนี้ต้องใช้สติปัญญาขั้นสูงสุด โดยการอาศัยการอ่านระดับอ่านเอาเรื่อง แปลความ ตีความ ขยายความ เป็นพื้นฐานเสียก่อน ต่อจากนั้นต้องอาศัยประสบการณ์ ความสามารถในการวิเคราะห์ สร้างสรรค์ ประเมินค่า มาช่วยในการตัดสินวินิจฉัยเรื่องราวที่ได้อ่านอีกต่อหนึ่ง

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน พอจะกล่าวได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะทำให้การอ่านแต่ละครั้งบรรลุจุดหมายที่ตั้งไว้ และความเข้าใจในการอ่านจะเจริญขึ้นไปตามลำดับขั้น ตั้งแต่ขั้นต่ำสุดคือเข้าใจข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นลักษณะการอ่านเอาเรื่องจนถึงขั้นสูงคือ ขั้นวิจารณ์ประเมินค่า ซึ่งความเจริญดังกล่าวนี้จะค่อย ๆ สร้างสมขึ้นจากการฝึกฝนอ่านเป็นประจำ ฉะนั้นครูจึงควรช่วยกันสร้าง เสริมพื้นฐานให้แก่เด็กตั้งแต่วัยประถมศึกษาเป็นลำดับมาเพื่อประสิทธิภาพในการอ่านในระดับสูงต่อไป

6. การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเพื่อความเข้าใจหรือเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านนั้น แบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวม และการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวมเป็นการทำความเข้าใจเนื้อหาที่สำคัญของข้อความหรือเรื่อง เพื่อให้

มองเห็นความสัมพันธ์ของรายละเอียดต่าง ๆ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของข้อความหรือเรื่องนั้น ๆ ได้ ส่วนการอ่านจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อหาความเข้าใจใจความสำคัญของข้อความ ใจความสำคัญนั้นมิได้มีความหมายจำกัดเพียงแต่เนื้อเรื่องที่สำคัญเท่านั้น นักอ่านที่ดีจะเก็บสาระสำคัญของเรื่องได้อ่านได้หลายแง่ เช่น เก็บความรู้ เนื้อเรื่องที่สำคัญ แนวความคิด ทักษะของผู้เขียนและจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง (ชลธิรา กลัดอยู่ 2517 : 25 - 26) ดังนั้นครูจึงควรสอนอ่าน โดยยึดจุดมุ่งหมายในการสอนอ่านเพื่อหาความเข้าใจเป็นแนวทางในการสอน จุดมุ่งหมายของการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจมีหลายอย่าง ดังนี้ สมบัติ มหารศ (สมบัติ มหารศ 2523 : 68 - 69) กล่าวไว้ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนอ่านและจับใจความสำคัญได้ วิิให้อ่านให้พบชั่วโมงไปเฉย ๆ เพื่อให้กิจกรรมการอ่านมีความหมาย การอ่านเพื่อความเข้าใจนิยมการอ่านจากเอกสารอ่านกระความแบบฝึกหัดที่ครูเตรียมมาโดยเฉพาะ ไม่ควรอ่านจากหนังสือทั้งเล่ม ควรมีเวลาอ่านเฉพาะและฝึกหาแบบฝึกหัดในชั่วโมงนั้น ๆ
2. ให้ผู้อ่านสามารถบอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่านว่ามีสาระอะไรบ้าง โดยให้เล่า ให้รายงานได้อย่างชัดเจนที่สุดเท่าที่จะทำได้ จึงจะแสดงว่าผู้อ่านมีความเข้าใจเรื่องี่อ่าน
3. อ่านเพื่อปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำ เช่น การประกาศของทางราชการ การห้ามชุมนุม การเสนอแนะการป้องกันรักษาโรคติดต่อ การให้ข้อแนะนำในการอบรม ความประพฤติการปฏิบัติต่าง ๆ
4. ฝึกการใช้สายตา การอ่านเพื่อความเข้าใจนิยมฝึกทักษะในการอ่านเร็ว และตอบคำถามได้ถูกต้องแม่นยำ ฉะนั้นกลวิธีที่จะนำไปสู่การอ่านเร็วได้ต้องฝึกการกวาดสายตาจากซ้ายไปขวาให้มาก และไม่ควรสะกดเป็นตัวในระดัที่ฝึกได้ตามข้อนี้ ก็ควรเริ่มตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป
5. อ่านเพื่อสรุปหรือย่อได้ ว่าเรื่องที่อ่านนั้นเกี่ยวกับอะไร แม้จะไม่ละเอียดแต่ให้สามารถบอกได้บ้าง แม้จะไม่ครบบริบูรณ์ก็ตาม

6. อ่านแล้วสามารถคิดคาดการณ์ ทำนายว่าเรื่องที่อ่านนั้นจะคงเอ่ยไปในรูปใด เช่น อ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ ข่าวราคาสินค้าแพง ข่าวการลงทุน ข่าวเหตุการณ์รอบบ้าน หรือเรื่องที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของตนเอง

7. อ่านและทำรายงานย่อได้ โดยเฉพาะการอ่านประเภทนี้ต้องการฝึกการทำบันทึกย่อ

8. อ่านเพื่อหาความจริงและแสดงข้อคิดเห็นประกอบได้

การสอนเพื่อให้เด็กเกิดความเข้าใจและจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้นั้น
กอ สวัสดิพิพาณิชย์ (กอ สวัสดิพิพาณิชย์ 2505 : 152 - 154) กล่าวว่า ควรดำเนินเป็นขั้น ๆ คือ

1. ก่อนอ่าน เรื่องใด ๆ ควรตั้งจุดประสงค์ในการอ่านให้แจ่มแจ้งก่อน เช่น อ่านเพื่อตอบคำถาม อ่านเพื่อหาคำศัพท์ใหม่ ๆ อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นต้น เพื่อให้เด็กมีสมาธิในการอ่าน

2. ศึกษาคำศัพท์และคำแปล โดยครูแนะนำหรือให้เด็กค้นจากพจนานุกรม

3. เมื่ออ่านพบข้อความที่ซับซ้อน ครูกับนักเรียนต้องช่วยกันตีความหมาย หรือครูอาจใช้คำถามเพื่อถามแนะให้เด็กรู้จักคิดอย่างแจ่มแจ้งขึ้น

4. ในการอธิบายหรืออธิบายข้อความบางตอน ครูควรใช้อุปกรณ์ประกอบ เช่น แผนภาพ รูปภาพ แผนภูมิ เป็นต้น

5. เพื่ออ่านเรื่องหนึ่งเรื่องใดจบลงแล้ว ควรให้เด็กเกิดทบทวนเรื่องราวหรือใจความสำคัญที่ได้อ่านมา โดยการเล่าหรือเขียนเรื่องที่ตนได้อ่านมา ซึ่งเป็นวิธีทดสอบอย่างง่าย ๆ ครูควรฝึกให้นักเรียนทำบ่อย ๆ เพื่อสร้างนิสัยการอ่านที่ดีให้แก่เด็ก

6. ถ้ามีโอกาสเมื่อใดให้เด็กได้ทดลอง หรือทดสอบความรู้ที่ได้จากการอ่าน
นอกจากนี้ ประเทิน มหาชนธ์ (ประเทิน มหาชนธ์ 2523 : 91) ได้กล่าวถึงการสอนให้เด็กมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการ 2 อย่าง

1. ใช้กิจกรรมอื่นช่วย คือ ใช้กิจกรรมหลาย ๆ อย่าง เช่น การดูภาพยนตร์ การดูรูปภาพ การดูภาพนิ่ง การอ่านบัตรคำ การอ่านแผนภูมิ

2. ใช้การอ่านเพื่อทักษะ เป็นการฝึกหัดอย่างมีแบบแผนแก่เด็ก คือ ฝึกทักษะในการอ่านโดยมีการจับเวลา มีการทดสอบหลังการอ่าน ครูต้องรู้จักใช้คำถามจากเรื่องที่อ่าน

การอ่านหนังสือเพื่อให้เข้าใจได้นั้น ควรอ่านไปนอ่ยกว่า 2 เที่ยว ผู้อ่านจะสามารถเข้าใจในรายละเอียดที่ได้อ่านอย่างครบถ้วน แต่ผู้อ่านจะต้องอ่านได้รวดเร็วด้วย จึงจะถือว่าการอ่านมีประสิทธิภาพ วิมลศิริ รวมสุข (วิมลศิริ รวมสุข 2522 : 91) ได้แนะนำเกี่ยวกับการสอนอ่านเพื่อทวามเข้าใจว่า ครูควรสอนให้เด็กสามารถจับใจความสำคัญ และรู้เรื่องราวของข้อความที่ได้อ่าน ตลอดจนมีความสามารถในการอ่านได้รวดเร็ว เพราะในชีวิตประจำวันของเด็กนั้น สิ่งที่จะต้องอ่านอยู่เป็นอันมาก ถ้านักเรียนสามารถอ่านได้เร็วและจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ก็จะช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้มากโดยไม่ต้องสิ้นเปลืองเวลา

ปรีดา จันทรโรจน์ (ปรีดา จันทรโรจน์ 2522 : 17) กล่าวถึงวิธีฝึกนักเรียนให้เข้าใจเนื้อเรื่องดังนี้ คือ

1. ให้นักเรียนหาข้อความหรือประโยคที่เป็นใจความสำคัญของย่อหน้านั้น
2. ให้ออกลำดับเหตุการณ์ตามที่เกิดขึ้น
3. กำหนดแนวทางที่ต้องการให้นักเรียนเรียบกวนที่่าให้นักเรียนอ่าน
4. รวบรวมความคิดจากเรื่องที่อ่าน แล้วให้เขียนโดยคำพูดของนักเรียน

จากวิธีทั้ง 4 วิธีนี้ ครูสามารถฝึกให้นักเรียนอ่านได้อย่างมีจุดหมาย จับใจความสำคัญของเรื่องได้ และสรุปความได้ เพื่อเป็นการช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จเร็วขึ้นครูอาจช่วยได้ ดังนี้

1. สอนให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ วลี และประโยค
2. สอนให้นักเรียนรวบรวมเนื้อความที่อ่าน
3. สอนให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า และให้แยกได้ว่าข้อความใดเป็นความจริง ข้อความใดเป็นความเห็นของผู้เขียน

สนม กรุทเมือง (สนม กรุทเมือง 2528 : 181 - 182) กล่าวถึงกิจกรรมเสนอแนะในการสอนทักษะการอ่านในใจ เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจดังนี้

1. ให้นักเรียนช่วยกันสรุป สิ่งที่ส่งเสริมสนับสนุนการอ่านในใจให้มีคุณภาพ เช่น การมีสมาธิแน่วแน่ สิ่งแวดล้อมไม่เป็นอุปสรรค ตัวหนังสือมีขนาดเหมาะสมกับสายตา มีการฝึกฝนบ่อย ๆ มีประสบการณ์ในเรื่องนั้น มีหลักในการอ่านคือ ปากไม่ขยับขมิบ ไม่ใช้นิ้วมือชี้ ไม่อ่านย้อนกลับไปกลับมา หรืออ่านทุกตัวอักษร สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญ ทำให้การอ่านในใจได้ผล

2. ฝึกการอ่านหนังสือหลายประเภท การอ่านกวาดสายตาเป็นกลุ่มคำ วลีหรือประโยค แล้วจึงหยุดสายตาชั่วระยะเวลาสั้น ๆ บ้าง กวกรปะติดปะต่อเพื่อความที่อ่านไปแล้วให้เกี่ยวเนื่องกัน เมื่ออ่านเสร็จจะต้องสรุปใจความสำคัญที่อ่านให้ได้

3. ฝึกให้อ่านข่าว อ่านเรื่องสั้น อ่านบทความ สารคดี การวิจารณ์ต่าง ๆ สรุปเรื่อง ทารายงานส่ง หรืออาจฝึกกิจกรรมตั้งชื่อเรื่องที่อ่านก็ได้

4. กำหนดเวลาให้อ่านเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แล้วซักถามปัญหา

5. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ โดยกำหนดให้อ่านในใจ อ่านเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เปรียบกัน ๆ กัน เมื่ออ่านเสร็จให้ผลัดกันซักถามผลัดกันตอบไปเรื่อย ๆ

6. ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่มีคติสอนใจ หรืออ่านเรื่องประเภทต่าง ๆ รวบรวมสำนวนโวหาร หรือข้อคิดจากเรื่องที่อ่านในใจ สรุปสังกรู หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน

7. ฝึกนักเรียนอ่านในใจ และแสดงบทบาทสมมุติให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน

8. ฝึกวาดภาพจินตนาการจากการอ่านในใจ และรายละเอียดต่าง ๆ ตามที่ได้อ่านไว้

9. ฝึกให้นักเรียนอ่านวรรณคดีตามที่กำหนดให้แล้วช่วยกันวิจารณ์พฤติกรรมตัวละคร อาจมีการอภิปรายแบบคณะ หรือปรารภถก เพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการอ่านในใจ

10. ฝึกให้นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับนิสัย รักการค้นคว้าในห้องสมุด การจัดนิทรรศการหนังสือที่เคยอ่านมาแล้ว แลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือความรู้ที่ได้รับตลอดจนแนะนำหนังสือที่อ่านแล้ว และฝึกให้มีประสบการณ์

การที่จะให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วเกิดความเข้าใจในเนื้อเรื่องได้ค่านั้น จะต้องมียุทธวิธีการอ่าน ซึ่งในหนังสือคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ 2523 : 17) ได้เสนอแนะ ยุทธวิธีการอ่านที่นักเขียนควรปฏิบัติไว้ดังนี้

1. อ่านผ่าน ๆ โดยตลอด เพื่อให้รู้ว่า เรื่องนั้นว่าด้วยเรื่องอะไรบ้าง จุดใด เป็นจุดสำคัญของ เรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด หาความเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่านระหว่าง เรื่อง เพราะจะทำให้เข้าใจไม่ติดต่อกัน
3. อ่านซ้ำตอนที่ไมเข้าใจ และตรวจสอบความเข้าใจในข้อความบางตอน ให้แน่นอนและถูกต้อง
4. ตอบคำถามสั้น ๆ เพื่อทดสอบความเข้าใจ
5. เรียบเรียงใจความสำคัญของ เรื่องด้วยตนเอง

นอกจากนี้ มัลพนา เกียรติพงษ์ และคนอื่น ๆ (มัลพนา เกียรติพงษ์ และคนอื่น ๆ 2529 : 74 - 75) ได้กล่าวว่า เทคนิคในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ จากเรื่องตอ้งกาถึงถึงกฎ SQ3R ซึ่งอักษรแต่ละตัวเป็นย่ออธิบายดังนี้

1. S = Survey คือ การสำรวจบทความหรือเนื้อเรื่อง เพื่อให้ทราบว่า มีสาระสำคัญโดยรวมว่าอย่างไร
2. Q = Question คือ การตั้งคำถามต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับข้อความ หรือ เนื้อเรื่องนั้น และคำถามเกี่ยวกับความอยากรู้อยากเห็นของตนเอง
3. 3R แบ่งเป็นขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้
 - 3.1 $R_1 = \text{Read}$ คือ การอ่านเรื่องนั้น ๆ จะอ่านเพื่ออะไรแล้วแต่ จุดประสงค์ของผู้อ่าน เช่น อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ อ่านเพื่อวิจารณ์ อ่านเพื่อทราบ ความคิดของผู้เขียน
 - 3.2 $R_2 = \text{Review}$ คือ การทบทวนส่วนต่าง ๆ ที่ได้อ่านมาจนแน่ใจ ว่าเข้าใจและจดจำสาระสำคัญได้

3.3 $R_3 = \text{Recite}$ คือ การท่องจำเนื้อหาหลักของประเด็นสำคัญของเรื่องนั้นและนำเอาความคิดนั้นมาเรียบเรียง โดยการบันทึกย่อให้มีความสัมพันธ์กับความคิดหลักที่ตนเองได้เรียนรู้มา

เมื่อนักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว จะสามารถตอบคำถามประเด็นต่าง ๆ ได้ และสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญได้ตรงกับเรื่องที่ตนได้อ่านอีกด้วย การเขียนสรุปใจความสำคัญนั้น จะต้องตระหนักถึง เนื้อหาและการใช้ภาษาให้ถูกต้องด้วย

จากการศึกษาการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ จะเห็นได้ว่า การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจกระทำได้หลายวิธี เช่น การตั้งคำถาม การใช้แบบฝึกหัด การฝึกให้สรุปใจความสำคัญ การใช้วัสดุประกอบการสอนอย่างอื่น เป็นต้น และในการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจนั้น ควรจะมีขั้นตอนในการอ่าน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาจาก เอกสารการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจแล้วจึงเขียนสรุปเป็นข้อเสนอแนะการอ่านไว้ดังนี้

ข้อเสนอแนะการอ่าน

1. อ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อดูชื่อเรื่อง ลักษณะของเนื้อเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ขณะที่อ่านให้ตั้งคำถามถามตนเอง เกี่ยวกับ เนื้อเรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องอะไร ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม
3. พยายามตอบคำถามให้ได้ เพื่อเก็บใจความให้ได้มากที่สุด
4. พยายามใจความสำคัญจาก เรื่องนั้น ๆ จนแน่ใจว่าเข้าใจและจดจำสาระสำคัญของเรื่องได้

7. แบบฝึกหัด

ในการสร้างแบบฝึกหัดสำหรับนักเรียน มีองค์ประกอบหลายประการ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกหัดไว้ดังนี้คือ

ศศิธร สุทธิแพทย์ (ศศิธร สุทธิแพทย์ 2517 : 72) ได้ศึกษาพบว่าแบบฝึกที่นักเรียนสนใจและกระตือรือร้นที่จะทำ ควรมีลักษณะดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. ใช้สำนวนภาษาไทย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิ่คไ้เร็วและสนุก
5. ปลุกความสนใจ
6. เหมาะกับวัยและความสามารถ
7. อาจศึกษาด้วยตนเองได้

เช่นเดียวกับ นิทยา ฤทธิโยธี (นิทยา ฤทธิโยธี 2520 : 1) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับ วัย หรือความสามารถของเด็ก
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาเหมาะสมคือไม่ใช้เวลานานหรือเร็วเกินไป
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจ และท้าทายให้แสดงความสามารถ

ริเวอร์ (River. 1968 : 97 - 105) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ต้องมีการฝึกนักเรียนมากพอสมควรในเรื่องหนึ่ง ๆ ก่อนที่จะมีการฝึกเรื่องอื่น ๆ ต่อไป ทั้งนี้ทำขึ้นเพื่อการสอนมิใช่การทดสอบ
2. แต่ละบทควรฝึกโดยใช้แบบประโยคเพียง 1 แบบเท่านั้น
3. ฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว
4. ประโยคที่ฝึกควรเป็นประโยคสั้น ๆ
5. ประโยคและคำศัพท์ควร เป็นแบบที่ใช้พูดกันในชีวิตประจำวันที่นักเรียน

รู้จักอยู่แล้ว

6. เป็นแบบฝึกที่นักเรียนใช้ความคิดด้วย
7. แบบฝึกควรมีหลาย ๆ แบบ เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
8. ควรฝึกให้นักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนไปแล้วไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ประเทิน มหาขันธ์ (ประเทิน มหาขันธ์ 2523 : 205) ได้กล่าวถึง การสอนอ่าน เพื่อความเข้าใจโดยใช้แบบฝึกหัดไว้ว่า แบบฝึกหัดที่ใช้ในการสร้างทักษะ แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ แบบฝึกหัดที่ใช้ในการสร้างทักษะทางภาษาโดยตรง กับ แบบฝึกหัดในวิชาอื่น ๆ ครูสามารถตั้งคำถามได้ 2 ลักษณะ คือ คำถามที่ถามก่อนอ่าน และคำถามที่ถามหลังจากที่เด็กอ่านแล้ว การตั้งคำถามของครูจะช่วยสร้างทักษะในการทำความเข้าใจในการอ่านให้แก่เด็กได้เป็นอย่างดี คำถามในแบบฝึกหัด นอกจากประเภทของคำถามจะมีความสำคัญแล้ว เวลาในการถามซึ่งได้แก่การถามก่อนอ่าน หรือถามหลังอ่านก็มีความสำคัญไม่น้อย คำถามที่ถามก่อนอ่านมีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้ เด็กสามารถกำหนดจุดมุ่งหมายโดยเฉพาะของการอ่านได้อย่างถูกต้อง และจากผล การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนโดยใช้แบบฝึกหัดกับไม่ใช้ แบบฝึกหัดของ เขาวนี เกิดเพทางค์ (เขาวนี เกิดเพทางค์ 2524) สุนทรี ประเสริฐศรี (สุนทรี ประเสริฐศรี 2526) และพิพพัร อุทัยเลิศ (พิพพัร อุทัยเลิศ 2526) สรุปได้ว่า การสอนอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดประกอบการสอน จะได้ผลดีกว่า การสอนโดยไม่ใช้แบบฝึกหัด

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแบบฝึกหัด ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกหัดและข้อคำถาม ซึ่งข้อคำถามในแบบฝึกหัดจะมีหลายแบบ เช่น แบบเติมคำ แบบเลือกตอบ แบบถูกผิด คำถามนี้จะถามหลังจากที่เด็กอ่านเรื่องจบแล้ว ดังนั้นแบบฝึกหัดนี้จึง เป็นแบบฝึกหัดท้ายบทเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน

8. การอ่านแล้วเขียนสรุปความ

วิจิตรฯ แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ (วิจิตรฯ แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ 2522 : 163) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการอ่านสรุปความว่า การอ่านสรุปความ คือ อ่านแล้วสามารถเข้าใจความสำคัญในท้องเรื่องที่อ่าน แล้วสรุปสาระสำคัญเป็นข้อความสั้น ๆ ได้และสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้โดยการพูดหรือเขียน ซึ่งมีวิธีสรุปความตามลำดับขั้น ดังนี้

1. ขั้นอ่าน อ่านข้อความให้เข้าใจอย่างน้อย 2 เที่ยว เพื่อให้ได้ใจความสำคัญ
2. ขั้นคิด
 - 2.1 คิดเป็นคำถามว่าอะไร เป็นจุดสำคัญของเรื่อง
 - 2.2 คิดต่อไปว่า จุดสำคัญของเรื่องมีความสัมพันธ์กับสิ่งใดบ้าง จดสิ่งนั้นไว้เป็นข้อความสั้น ๆ
 - 2.3 คิดวิธีที่จะเขียนสรุปความให้กะทัดรัดชัดเจน
3. ขั้นเขียน
 - 3.1 เขียนร่างจากข้อความสั้น ๆ ที่จดไว้
 - 3.2 ชักเถลาและตกแต่งร่างข้อความที่สรุปให้เป็นภาษาที่ดี สื่อความหมายได้ชัดเจน

สนิท ตั้งทวี (สนิท ตั้งทวี 2526 : 116) กล่าวว่า การสรุปความจากข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านนั้น มีวิธีการตามลำดับขั้นดังนี้

1. อ่านอย่างคร่าว ๆ พอให้รู้เรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด
3. ตั้งคำถามถามตัวเองว่า เรื่องที่อ่านนั้นมีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร การตั้งคำถามนี้ไม่จำเป็นต้องเหมือนกับที่กล่าวมาทั้งหมด คืออาจจะต้องเปลี่ยนไปตามเงื่อนไขของข้อเขียน เช่น ถ้าเป็นบทความอาจตั้งคำถามว่า เรื่องอะไร ใครเป็นผู้เขียน มีความว่าอย่างไร เป็นต้น

ประทีป วาทิกพินกร (ประทีป วาทิกพินกร 2520 : 79) กล่าวถึงหลักและวิธีจับใจความสำคัญไว้ดังนี้

1. อ่านเรื่องราวให้ตลอดเรื่อง
2. ตั้งคำถามถามตัวเองสั้น ๆ ว่าเรื่องอะไร ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไม บางเรื่องอาจมีคำตอบให้ไม่ครบก็ได้ แต่เราต้องตอบเท่าที่มีอยู่ให้ครบถ้วน เพื่อจะได้จับใจความสำคัญให้ได้มากที่สุด
3. ขยายความในคำตอบออกไปอีก เมื่อต้องการรายละเอียดที่จำเป็นของใจความสำคัญ

กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ 2523 : 17) ได้เสนอแนะขั้นตอนในการอ่านจับใจความที่นักเรียนควรจะต้องฝึกดังนี้

1. อ่านผ่าน ๆ โดยตลอด เพื่อให้รู้ว่า เรื่องนั้นว่าด้วยเรื่องอะไรบ้าง จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ทำความเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่านระหว่างเรื่อง เพราะจะทำให้ความเข้าใจไม่ติดต่อกัน
3. อ่านซ้ำตอนที่ไม่เข้าใจ และตรวจสอบความเข้าใจในข้อความบางตอนให้แน่นอนและถูกต้อง

4. ตอบคำถามสั้น ๆ เพื่อทดสอบความเข้าใจ
5. เรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องด้วยตนเอง

สนม. ครุฑเมือง (สนม. ครุฑเมือง 2528 : 288) ได้กล่าวว่า การฝึกให้นักเรียนเขียนย่อความหรือสรุปความนั้น อาจมีขั้นตอนดังนี้

1. ให้นักเรียนอ่านเรื่องให้เข้าใจเสียก่อน แล้วจับใจความสำคัญไว้
2. เก็บใจความสำคัญเฉพาะตอน จดบันทึกไว้
3. นำใจความสำคัญที่จดบันทึกไว้แต่ละตอนมาเรียบเรียงใหม่
4. เขียนด้วยสำนวนตนเองใช้ภาษาให้ถูกต้องกระชับ
5. คำสรรพนามที่ใช้ให้เปลี่ยนเป็นบุรุษที่ 3
6. เขียนสรุปความ 2 ส่วน คือ ส่วนที่กล่าวถึงที่มาของเรื่อง และส่วนที่กล่าวถึงใจความสำคัญ

ฉัตรภา บุญนาค และคนอื่นๆ (ฉัตรภา บุญนาค และคนอื่นๆ 2522 :

7 - 8) ได้กล่าวถึงสิ่งที่ควรปฏิบัติภายหลังจากการอ่านไว้ดังนี้ คือ

1. สามารถเขียนเรื่องราวที่อ่านนั้นได้ด้วยสำนวนของตนเอง โดยคงใจความเดิม
2. สามารถตอบคำถาม หรือปัญหาข้อสอบได้ ซึ่งอาจจะเป็นการเขียนตอบด้วยสำนวนตนเอง หรือเลือกตอบข้อความที่ข้อสอบถามมาให้เลือกข้อที่ดีที่สุดก็ได้
3. สามารถแสดงความคิดเห็นได้ว่า เรื่องที่อ่านนั้นชอบ ไม่ชอบอย่างไร

4. สามารถปฏิบัติตามได้ ถ้าเรื่องที่อ่านเป็นการแนะนำหรือให้ปฏิบัติ

5. สามารถตีความและวิจารณ์ได้

และยังกล่าวถึงการอ่านเก็บใจความสำคัญหรือเขียนสรุปใจความสำคัญไว้ว่า
การเขียนสรุปใจความสำคัญ ควรคัดส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ในเนื้อเรื่องออก ได้แก่

1. ตัวอย่างประกอบ
2. ส่วนขยายหรือรายละเอียดต่าง ๆ
3. โฉมหารต่าง ๆ ส่วนวนที่หรูหรา คำศัพท์ต่าง ๆ
4. ตัวเลข สถิติต่าง ๆ (ยกเว้นกรณีที่ต้องการสอดแทรกตัวเลข)
5. ย่อหน้าต่าง ๆ
6. คำถามหรือคำพูดของผู้เขียน

นอกจากนี้ ฉัตรภา มุขนาค และคนอื่น ๆ (ฉัตรภา มุขนาค และคนอื่น ๆ / 2522 : 183 - 184) ได้กล่าวถึงการนำใจความสำคัญทั้งหมดยกมาเรียบเรียงเขียนใหม่ ดังนี้

1. ลำดับของเรื่อง การลำดับเนื้อความที่ย่อแล้วไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับของเรื่องเดิม อาจจะได้สลับเปลี่ยนได้ตามแต่ผู้ย่อหรือผู้เขียนจะเห็นสมควรว่าเรื่องอย่างไรจึงจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายและดีที่สุด

2. ขอบข่ายที่ย่อ

2.1 รายละเอียด ข้อเปรียบเทียบ ตัวอย่างและถ้อยคำฟุ่มเฟือย
ต้องตัดทิ้งหมด

2.2 ถ้าในเรื่องเดิมมีเนื้อความสำคัญเหมือนกับหลาย ๆ แห่ง เพื่อเรียบเรียงใหม่ให้น่าอ่านเพียงครั้งเดียว

3. ส่วนวน การใช้คำและการผูกประโยค

3.1 ส่วนวนที่ย่อไม่ควรใช้ส่วนวนของเรื่องเดิม นอกจากของเดิมจะกะทัดรัดดีแล้ว

3.2 ข้อความที่ย่อต้องใช้เลขนอกทั้งหมด คือ เป็นเรื่องเล่า ถ้าจำเป็นต้องเอ่ยถึงผู้เกี่ยวข้องในเรื่องนั้นให้ใช้ชื่อโดยตรง หรือใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 ในตำแหน่งที่ไม่คลุมเครือ ห้ามใช้สรรพนามบุรุษที่ 2 ในข้อความที่ย่อแล้ว

3.3 กำพืดยากและยาวในเรื่องเดิม การเปลี่ยนมาใช้คำธรรมดาที่ทุกคนเข้าใจง่าย

3.4 ไม่ควรใช้อักษรย่อในข้อความที่ย่อ บอกวากชื่อเต็มจะยาวมากและจนทั่วไปรู้จักอักษรย่อก็พออย่างแพร่หลายแล้ว เช่น ร.ศ.๗. ส.ป.ด. เป็นต้น

3.5 ถ้ามีการราชาศัพท์ชั้นใดอยู่ในเรื่อง เมื่อย่อต้องใช้ให้ถูกต้องตามชั้นของบุคคล

3.6 ควรใช้ประโยคสั้น ๆ ความหมายชัดเจนถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และนิยมใช้กันเป็นแบบฉบับแล้ว ประโยคทุกประโยคจะต้องเชื่อมโยงกันดี โดยอาจใช้บุพบท สันธานหรือวลีมาเชื่อม

เมื่อเขียนเสร็จแล้ว ควรทบทวนดูว่าเรื่องที่เขียนนั้นมีเนื้อความสำคัญติดต่อกันดีหรือไม่ มีผลความตึกบางบ้างหรือไม่ มีใจความสำคัญอะไรตกหล่นอยู่บ้าง มีข้อความตอนใดที่ผิดเพี้ยนไปจากเรื่องเดิมบ้าง

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการอ่านแล้วเขียนสรุปความ ผู้วิจัยได้สรุปเขียนเป็นข้อแนะนำในการเขียนสรุปความ เพื่อให้ให้นักเรียนมีแนวทางในการเขียน ดังนี้

ข้อแนะนำการเขียนสรุปความ

1. เขียนชื่อเรื่อง
2. เขียนเรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องให้ทราบว่า เรื่องอะไร มีใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม
3. เมื่อเขียนสรุปความเสร็จให้เขียนข้อคิดเห็นของตนเองที่ได้จากเรื่องที่อ่าน
4. ให้เขียนสรุปความประมาณ 5 - 8 บรรทัด

และจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน การสอนอ่าน เพื่อความเข้าใจ และการอ่านแล้วเขียนสรุปความ ผู้วิจัยได้พบว่าเป็นแนวทางในการพิจารณาคำตอบของนักเรียนในการเขียนสรุปความ เมื่อจัดลำดับคุณภาพของคำตอบ ซึ่งจะได้อีกต่อไป หัวข้อเทคนิคการตรวจให้คะแนน การให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วเขียนสรุปความนั้น เพื่อฝึกความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการจับใจความสำคัญ การแสดงความคิดเห็นของตนเองที่ได้จากการอ่าน ตลอดจนความสามารถในการใช้ภาษาของผู้อ่าน

9. แนวทางการเลือกเรื่องเพื่อใช้ในการอ่าน

การสอนอ่านเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจนั้น ผู้วิจัยได้นำเรื่องซึ่งต่างจากบทเรียนมาให้ให้นักเรียนอ่านตามความสนใจ เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วก็วัดความเข้าใจจากเรื่องที่อ่าน โดยการให้ตอบคำถามในแบบฝึกหัด กับเขียนสรุปใจความสำคัญ ในการนำเรื่องมาให้ นักเรียนอ่านนั้นไม่ใช่ก็อยากจะนำเรื่องไถ่มาก็นำมาได้เลย ต้องมีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกเรื่องให้เหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถของเด็ก ตรงกับความต้องการของเด็ก ซึ่งหลักเกณฑ์ในการเลือกเรื่องนั้นจะศึกษาจากวัย ความสนใจ ลักษณะการเขียนเรื่อง พัฒนาการอ่านของเด็ก สำหรับวัยและความสนใจ ได้กล่าวไปแล้วในหัวข้อความสนใจในการอ่าน ในตอนนี้จะได้อีกถึงหลักเกณฑ์ การเขียนเรื่อง ซึ่ง พหัย คันทอง (พหัย คันทอง 2525 : 24 - 27) ได้กล่าวว่า การเขียนเรื่องควรให้ตรงกับความต้องการของเด็กอย่างแท้จริง ผู้เขียนควรตั้งปัญหาดางก่อกว่า

1. เรื่องนั้นเขียนให้ใครอ่าน ซึ่งหมายถึงเด็กวัยใด
 2. เด็กชอบอะไร ผู้เขียนต้องเข้าใจโลกของเด็กอย่างลึกซึ้งว่า เด็กวัยนั้น ๆ สนใจอ่านเรื่องแบบใด
 3. เด็กไปชอบอะไร ถ้าเขียนเรื่องที่เด็กไม่ชอบ เด็กก็ไม่อยากอ่าน
- ปราณี เชียงทอง (ปราณี เชียงทอง 2526 : 134) ได้ให้หลักเกณฑ์ การเขียนเรื่องสำหรับเด็กไว้ดังนี้

1. ต้องทำความรู้จักผู้อ่าน คือ เด็กก่อน ต้องรู้จักวิทยา ความสนใจ ความชอบ ของเด็กวัยต่าง ๆ เด็กโตมักเอาตัวเองเข้าไปเปรียบเทียบกับตัวละครในเรื่อง เรื่องที่เขียนจึงต้องสมเหตุสมผล ตัวละครมีลักษณะโน้มน้าวจิตใจของเด็กให้มีคุณธรรม และจริยธรรม เมตตาการุณา กล้าหาญ มีความสามารถในการผจญภัย และเอาชนะอุปสรรคได้

2. การเขียนเรื่องสำหรับเด็กไม่ควร เป็นเรื่องสั่งสอนโดยตรง เพราะจะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกต่อต้านไม่ยอมอ่าน การเขียนจึงควร เขียนทานองสอดแทรกคุณธรรม และก่านิยมที่ดีต่าง ๆ อย่างแยบยลโดยไม่让孩子รู้สึกว่า เป็นการสั่งสอน

3. ข้อความแต่ละตอนจะต้องมีค่าสำหรับเด็ก คือ ต้องให้อ่านเพลิน สนุกสนาน ตื่นเต้น แทรกอารมณ์ขัน การดำเนินเรื่องรวดเร็ว

นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงลักษณะของเรื่องที่เด็กชอบอีกด้วย คือ

1. เรื่องเกี่ยวกับการผจญภัย ซึ่งเด็กทุกวัยชอบ

2. เรื่องเกี่ยวกับกีฬา เด็กชอบอ่านเรื่องประเภทนี้อาจมีเหตุผลหลายประการ เช่น อ่านเพื่อชดเชยอารมณ์ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา อ่านเพื่อเรียนรู้ความสำเร็จของผู้อื่น เป็นต้น

3. เรื่องเกี่ยวกับอาชีพ เด็กหญิงมักชอบถ้าตัวเอกของเรื่องประสบความสำเร็จจากอาชีพ จะมีผลต่อการเลือกอาชีพของเด็กที่ได้อ่านบ้าง เหมือนกัน

4. เรื่องเกี่ยวกับความรัก เป็นเรื่องประเภทเพศผ่น เด็กหญิงวัยรุ่นมักสนใจอ่าน เด็กชายไม่สนใจอ่าน

5. เรื่องลึกลับและเรื่องสืบสวน เด็กทั้งหญิงและชายชอบอ่าน

6. เรื่องเกี่ยวกับชีวิตสัตว์ เรื่องที่ตัวเอกเป็นสัตว์ เด็กเล็กชอบอ่านมากกว่าเด็กโต

7. เรื่องเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเครื่องยนต์กลไกต่าง ๆ เรื่องเหล่านี้เป็นที่นิยมอ่านกันมากโดยเฉพาะเด็กชาย เช่น เรื่องเกี่ยวกับโลกหรืออวกาศ การสำรวจดวงดาว เป็นต้น

ลักษณะของเรื่องสำหรับเด็กในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นั้น บันลือ พงกษะวัน (บันลือ พงกษะวัน 2521 : 34 - 35) ได้กล่าวว่า เด็กในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จะมีช่วงความสนใจและสมาธิในการอ่านยาวนานขึ้น ควรให้อ่านหนังสือหรือเรื่องหลาย ๆ ประเภท เพื่อสนองความต้องการในการอ่านแบบขยายประสบการณ์ให้กว้างขวางขึ้น ซึ่งได้แก่ เรื่องต่อไปนี้

1. เรื่องตลกขบขัน จะช่วยให้เด็กเข้าใจในการใช้ถ้อยคำในรูปแบบที่ชวนขัน
2. เรื่องที่เป็นจริง นิทานอิงประวัติศาสตร์ ประวัตินุคคลสำคัญ นักประดิษฐ์ คิดสร้างที่มีชื่อเสียงและอื่น ๆ จะช่วยให้เด็กได้มีแนวคิดที่เป็นแบบอย่างจากบุคคลนั้น ๆ ในหลายรูปแบบ เป็นการก่อกำเนิดเริ่มต้นของความใฝ่ฝัน ความมุ่งมั่นที่จะก้าวหน้าในชีวิตของเด็กได้เป็นอย่างดี
3. เรื่องชวนแพ้อัน เช่น เทพนิยายแฝงคุณธรรม นิทานสนุก ๆ ช่วยให้เด็กสนใจ รู้จักเลือกตัวละคร รู้ว่าใครผิดใครถูก ใครดี ใครชั่ว เลือกแบบอย่างที่ดีเป็นแนวปฏิบัติของตน

ณรงค์ ปานทอง (ณรงค์ ปานทอง 2526 : 73 - 77) ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์การเขียนเรื่องสำหรับเด็กไว้ว่า ก่อนที่จะลงมือเขียนควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. เขียนเพื่อให้เด็กฟังหรือให้เด็กอ่าน ถ้าให้เด็กอ่านต้องนึกถึงความสามารถของผู้อ่านด้วยว่า มีอายุเท่าใด มีความสามารถในการอ่าน เข้าใจเรื่องได้เพียงใด ความรู้เรื่องคำศัพท์เท่าใด
2. จิตวิทยาที่ควรคำนึงในการสร้างเรื่องสำหรับเด็ก เช่น ความเจริญทางภาษา ความเจริญทางร่างกาย ความสนใจในการอ่าน
3. เรื่องที่ใช้เขียนจัดอยู่ในประเภทใด เช่น นิทาน นิยาย ธรรมชาติศึกษา เป็นต้น วางแผนการเขียนให้ชัดเจน ดังนี้
 - 3.1 กำหนดขอบเขตของเรื่องที่จะเขียน เช่น เรื่องจากประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน นิทานคติสอนใจทางของอิสลาม นิทานเกี่ยวกับสัตว์ นิยายเกี่ยวกับสัตว์ที่ให้สัตว์มีพฤติกรรมเหมือนคน เป็นต้น

3.2 กำหนดแก่น ความคิด หรือสาระของเรื่อง คือ เมื่อเลือกเรื่องประเภทใดได้แล้ว ก็ต้องพิจารณาว่าเรื่องนั้นมีจุดประสงค์จะให้เด็กได้รับอะไร มีอะไรเป็นสาระสำคัญ เช่น ความกล้าหาญ ความสามัคคี เป็นต้น

3.3 ตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสม

3.4 วางโครงเรื่องควรมี 3 จุด คือ จุดเริ่มต้น จุดกลางเรื่อง และจุดจบ หรือตอนจบของเรื่อง

4. การใช้ภาษา ควรใช้ภาษาง่าย ๆ เข้าใจไถ่ทันที สุกภาพ ระดับภาษาเหมาะสมวัย

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์การสร้าง เรื่อง ลักษณะของเรื่องที่ดี และลักษณะของ เรื่องที่เด็กชอบ ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการคัดเลือกเรื่องเพื่อนำมาให้เด็กอ่าน ดังนี้

1. ตั้งชื่อเรื่องได้เหมาะสมกับ เนื้อเรื่อง
2. ใช้คำศัพท์พื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเคยเรียนมาแล้ว
3. ใช้ภาษาง่าย ๆ สุกภาพ เหมาะสมกับวัย
4. ให้ความรู้และความบันเทิงใจ สอดแทรกคุณธรรม คติสอนใจ และ ค่านิยมที่ไว้ในเรื่อง

5. เป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักเรียนโดยให้อ่านเรียงตามลำดับความสนใจที่พบจากการสำรวจ 10 ประเภท

10. การประเมินผลความเข้าใจในการอ่านและเทคนิคการตรวจให้คะแนน

การที่จะทราบว่าเด็กเข้าใจเรื่องทีอ่านมากน้อยเพียงใดนั้น เราสามารถประเมินผลได้ทั้งที่ ฮาฟเนอร์ และจอลลี (Hafner and Jolly. 1972 : 147) ได้สรุปว่า ให้ดูจากความสามารถต่อไปนี้

1. ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและรายละเอียดต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านได้
2. เข้าใจคำชี้แจง สามารถปฏิบัติตามคำชี้แจงหรือคำแนะนำที่เขียนอธิบายไว้ได้ถูกต้อง

3. จดจำและสามารถบรรยายสิ่งที่อ่านเป็นคำพูดของตัวเองได้
4. แยกได้ว่ารายละเอียดตอนไหนสำคัญ ตอนไหนไม่สำคัญ
5. บอกได้ว่าตัวอย่างหรือคำอธิบายประกอบต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับเนื้อความสำคัญตอนไหน อย่างไร
6. บอกได้ว่าประโยคไหนเป็นประโยคแสดงเนื้อความสำคัญหรือใจความสำคัญของเรื่องราวที่อ่าน
7. บอกได้ว่าเนื้อหาของสิ่งที่อ่านมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในบทความอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างไร
8. แสดงข้อสรุปของบทความที่อ่านได้อย่างถูกต้อง
9. บอกได้ว่าในการเขียนบทความที่อ่านนั้น ผู้เขียนยึดแนวอะไรในการจัดเรียบเรียง เช่น เวลา สถานที่ หรือสาเหตุและผล เป็นต้น
10. บอกได้ว่าอะไรคือความหมายที่ซ่อนเร้นที่ไม่ได้แสดงไว้ในบทความ
11. บอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีแนวการดำเนินเรื่องหรือให้อารมณ์อย่างไร
12. บอกว่าวัตถุประสงค์ในการเขียนซึ่งผู้เขียนไม่ได้แสดงไว้ตรง ๆ ได้
13. บอกได้ว่าตอนที่ผู้เขียนใช้ถ้อยคำเปรียบเทียบกับอย่างไร มีความหมายว่าอย่างไร

เทคนิคการตรวจให้คะแนน

ประกิจ รัตนสุวรรณ (ประกิจ รัตนสุวรรณ 2525 : 264 - 270) ได้กล่าวถึงการตรวจให้คะแนนซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การตรวจให้คะแนนข้อสอบแบบเติมคำตอบที่ผู้ถูกเอง (แบบความเรียง แบบเติมคำชนิดคำตอบอิสระ) หรือที่เรียกว่าข้อสอบแบบอัตนัย กับ การตรวจให้คะแนนข้อสอบแบบกำหนดคำตอบที่ถูกต้องให้เลือก หรือเรียกกันว่า ข้อสอบแบบปรนัย

1. การตรวจให้คะแนนแก่ข้อสอบแบบเติมคำตอบที่ผู้ถูกเองหรือแบบอัตนัย

การตรวจให้คะแนนแก่ข้อสอบประเภทนี้มีความยากลำบาก และมีความเป็นปรนัยค่อนข้างต่ำ จึงต้องใช้เวลาในการตรวจมาก และอาศัยความพยายามมาก ซึ่งขอเสนอแนะไว้ 2 วิธี คือ

1.1 การตรวจให้คะแนนแบบวิเคราะห์คำตอบ การตรวจแบบนี้ผู้ตรวจต้องกำหนดคำตอบไว้ล่วงหน้าว่าจะตอบในแง่บวกหรือประเด็นสำคัญอะไรบ้างให้ครบถ้วน จึงจะให้คะแนนเต็ม จากนั้นจึงกำหนดคะแนนให้กับส่วนย่อยแต่ละส่วน ซึ่งจะให้คะแนนส่วนใดมาก - น้อยเพียงไร ย่อมขึ้นอยู่กับความเหมาะสมที่ครูผู้ตรวจจะให้คะแนนจะต้องพิจารณาให้รอบคอบ

อย่างไรก็ตาม การตรวจให้คะแนนแบบนี้ ทำให้คะแนนของนักเรียนแต่ละคน มีความเที่ยงตรงตามคุณภาพของคำตอบได้ดี ทั้งช่วยทำให้ครูและนักเรียนวินิจฉัยจุดอ่อนของแต่ละคำตอบได้อย่างชัดเจน อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการที่จะซ่อมเสริมความรู้ของนักเรียนให้ถูกต้องสมบูรณ์ได้ แม้จะตรวจให้คะแนนโดยวิธีการวิเคราะห์คำตอบที่สมบูรณ์แล้วก็ตาม อาจเกิดความผิดพลาดได้ จึงขอเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับครูดังนี้

1.1.1 ควรพิจารณาแต่ใจความสำคัญของคำตอบว่ามีแง่มุมครบถ้วนตรงตามเฉลยหรือไม่ แล้วให้คะแนนตามนั้น อย่าให้มีอิทธิพลของลายมือ จำนวนภาษาที่ใช้ ความสะอาดเรียบร้อย ความยาวของคำตอบ หรืออคติอื่นใดมาเกี่ยวข้องกับ การให้คะแนน

1.1.2 ถ้ามีคำตอบหลายข้อ ควรตรวจให้คะแนนทีละข้อ เมื่อตรวจข้อนั้นจนครบทุกคนแล้ว จึงตรวจข้ออื่นต่อไป อย่าตรวจทุกข้อของคน ๆ หนึ่ง เสร็จแล้วจึงตรวจคนใหม่

1.1.3 โดยปกติข้อคำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบที่ถูกเพียงแง่มุมเดียว แต่ก็อาจมีบางข้อคำถามที่มีคำตอบที่ถูกหลายนัยซึ่งก็ควรจะต้องมีเฉลยในแง่มุมที่อาจจะเป็นไปได้ทุกแง่มุม

1.1.4 ควรให้ผู้ตรวจเพียงคนเดียวสำหรับนักเรียนทุกคน ถ้าจำเป็นต้องให้ผู้ตรวจหลายคนก็ให้ตรวจเป็นข้อ ๆ

1.1.5 หากผู้ตรวจเกิดความเหนื่อยล้าหรืออยู่ในสภาพที่ไม่พร้อมแล้วก็ไม่ควรที่จะตรวจต่อไป มิฉะนั้นจะทำให้ผลการวินิจฉัยคุณภาพของคำตอบผิดพลาดได้

1.1.6 ไม่ควรดูชื่อของเจ้าของคำตอบก่อนตรวจ เพราะอาจทำให้ความรู้จักหรือความประทับใจในความสามารถเดิม มีอิทธิพลต่อการกำหนดให้คะแนน

1.1.7 ควรแก้ไขข้อความที่ตอบผิด หรือเพิ่มเติมจุดสำคัญที่นักเรียนไม่ได้ตอบลงในกระดาษคำตอบนั้น แล้วส่งคืนให้กับนักเรียน นักเรียนจะได้ทราบข้อผิดพลาด บกพร่อง ไม่ผิดพลาดในเรื่องนั้นอีก

1.2 การตรวจให้คะแนนแบบเรียงลำดับคุณภาพของคำตอบ การตรวจให้คะแนนแบบนี้จะใช้ลำดับที่ของคุณภาพของคำตอบแต่ละคำตอบ เป็นหลักในการกำหนดคะแนน กล่าวคือ ครูผู้ตรวจจะต้องลำดับคุณภาพของคำตอบทั้งหมดเสียก่อน จากนั้นจึงกำหนดคะแนนให้กับคำตอบตามลำดับที่นั้น ดังนั้นความถูกต้องของการตรวจให้คะแนนแบบนี้จึงขึ้นอยู่กับความถูกต้องของการเรียงลำดับคุณภาพของแต่ละคำตอบเป็นสำคัญ ซึ่งขอเสนอแนะขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 รวบรวมคำตอบของนักเรียนทั้งหมด หากยังได้คำตอบไม่ครบก็ยังไม่ควรเริ่มดำเนินการ

ขั้นที่ 2 พิจารณาคำตอบของนักเรียนทีละคน แล้วจัดแบ่งออกเป็นกองย่อยอย่างคร่าว ๆ ซึ่งควรแบ่งเป็น 5 กองหรือ 7 กอง ตามลำดับคุณภาพของคำตอบ เช่น ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้ ควรแก้ไข เป็นต้น

ขั้นที่ 3 พิจารณาเรียงลำดับคุณภาพของคำตอบในแต่ละกองย่อยจากอันดับที่ 1 จนถึงอันดับสุดท้าย

ขั้นที่ 4 เปรียบเทียบคุณภาพของคำตอบที่เป็นรอยต่อของแต่ละกองย่อย เช่น อันดับสุดท้ายของกองดีมาก (กองที่ 1) กับอันดับแรกของกองดี (กองที่ 2) ถัดไป) หรืออันดับสุดท้ายของกองดี (กองที่ 2) กับอันดับแรกของกองปานกลาง (กองที่ 3) เป็นต้น และหากพิจารณาเห็นว่าจำเป็นต้องสับเปลี่ยนลำดับที่กัน ก็ควรจะต้องปรับแต่งเสียให้เหมาะสม เมื่อดำเนินการมาถึงขั้นนี้แล้ว จะทำให้เราได้คำตอบที่เรียงลำดับคุณภาพไว้อย่างเหมาะสมแล้วทุกคน

ขั้นที่ 5 การกำหนดให้คะแนนกับคำตอบ อาจทำได้ 2 วิธี คือ

วิธีที่ 1 กำหนดคะแนนให้กับคำตอบที่มีคุณภาพดีที่สุด

และคำตอบที่มีคุณภาพน้อยที่สุดก่อน จากนั้นจึงกำหนดคะแนนให้กับคำตอบในลำดับกลาง โดยยึดคะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุดที่ได้จากข้างต้นเป็นหลัก ในกรณีเช่นนี้อาจเป็นไปได้ที่คำตอบที่มีลำดับที่ใกล้เคียงกันจะได้คะแนนเท่ากัน

วิธีที่ 2 แปลงลำดับที่คุณภาพของคำตอบทั้งหมดที่

จัดเรียงไว้แล้วให้เป็นตำแหน่งร้อยละ เพื่อทราบคะแนนของแต่ละคน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน หากคะแนนเต็มจริงไม่เท่ากับ 100 คะแนน ก็ใช้วิธีเทียบส่วนเอา

อย่างไรก็ตาม การตรวจให้คะแนนแบบเรียงลำดับคุณภาพของคำตอบนี้ เหมาะที่จะใช้กับคำตอบที่ไม่สามารถจะใช้วิธีการตรวจให้คะแนนแบบวิเคราะห์คำตอบได้ เช่น การตรวจให้คะแนนเรียงความ รายงาน หรือคำตอบที่ยาว ๆ และตอบได้หลายแง่มุม จนไม่สามารถกำหนดแง่มุมในการตอบชัดเจนได้

2. การตรวจให้คะแนนแก่คำถามแบบกำหนดคำตอบที่ถูกให้เลือก

การตรวจให้คะแนนแก่คำถามแบบนี้ ได้แก่ คำถามแบบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบจับคู่ และแบบเติมคำชนิดคำตอบตายตัว นับว่าค่อนข้างง่าย ยุติธรรม มีความเที่ยงตรง และมีความเป็นปรนัยในการตรวจสูง เพราะคำตอบที่ถูกต้องมีลักษณะแน่นอนตายตัว และมีเพียงคำตอบเดียว อีกทั้งคะแนนที่ให้มีเพียง 2 อย่าง คือ ถ้านักเรียนสามารถเลือกคำตอบที่ถูกต้องให้ 1 คะแนน และถ้าไม่สามารถเลือกคำตอบที่ถูกได้ก็ให้ 0 คะแนน

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เกิดความถูกต้องมากที่สุด จึงขอเสนอแนะหลักการที่ควรยึดไว้เป็นแนวทางในการปฏิบัติดังนี้

2.1 ให้คะแนนแต่ละข้อเท่ากัน โดยไม่ต้องคำนึงว่าข้อคำถามแต่ละข้อ มีความยากง่ายเท่ากัน หรือต่างกัน และควรกำหนดให้ข้อละ 1 คะแนน คือ ถ้าเลือกคำตอบที่ถูก ให้ 1 คะแนน แต่ถ้าเลือกคำตอบแล้วไม่ถูกต้องให้ 0 คะแนน ดังนั้นคะแนนที่นักเรียนสอบได้ก็คือ จำนวนข้อคำถามที่นักเรียนตอบถูกนั่นเอง

2.2 ไม่ควรปีการหักคะแนนสำหรับข้อที่ตอบผิด เพราะการที่นักเรียนเลือกคำตอบผิด มิได้หมายความว่านักเรียนเดาคำตอบ แต่อาจเป็นเพราะนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ผิดก็ได้

2.3 เพื่อให้เกิดความรวดเร็วและป้องกันความผิดพลาด ครูควรใช้แผ่นเฉลย (Key) ในการตรวจให้คะแนน และหากเป็นไปได้ครูควรตรวจด้วยตนเอง ไม่ควรให้นักเรียนหรือบุคคลอื่นตรวจ เพราะอาจเกิดปัญหาในเรื่องความไม่ยุติธรรมและตัวครูเองอาจจะสังเกตเห็นความเข้าใจที่ผิดพลาดของนักเรียนได้อีกด้วย

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลความเข้าใจในการอ่านและเทคนิคการตรวจให้คะแนน ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการตรวจให้คะแนนแบบฝึกหัด โดยใช้วิธีตรวจแบบตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน ส่วนการตรวจให้คะแนนการเขียนสรุปความ ใช้วิธีการตรวจให้คะแนนแบบจัดลำดับคุณภาพของคำตอบ เพราะลักษณะของคำตอบเป็นความเรียง ซึ่งตอบได้หลายแง่หลายมุม การอ่านแล้วเขียนสรุปความนั้นต้องการวัดความสามารถในการจับใจความสำคัญ การแสดงข้อคิดเห็นของตนเองที่ได้จากการอ่าน ตลอดจนความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียน ดังนั้นในการจัดลำดับคุณภาพ จึงต้องกำหนดแนวทางพอสรุปได้ดังนี้

ดีมาก หมายถึง เขียนใจความสำคัญได้ครบ มีข้อคิดเห็นของตนเองที่ได้จากการอ่านเรื่อง ใช้ภาษาในการเขียนได้รัดกุม ชัดเจน และถูกต้อง

ดี หมายถึง เขียนใจความสำคัญได้ครบ มีข้อคิดเห็นของตนเองที่ได้จากการอ่านเรื่อง ใช้ภาษาในการเขียนได้ถูกต้อง

ปานกลาง หมายถึง เขียนใจความสำคัญไม่ครบ มีข้อคิดเห็นของตนเองที่ได้จากการอ่านเรื่อง ใช้ภาษาในการเขียนส่วนใหญ่ถูกต้อง

พอใช้ หมายถึง เขียนใจความสำคัญไม่ครบ ไม่มีข้อคิดเห็นของตนเองที่ได้จากการอ่าน ใช้ภาษาในการเขียนไม่ถูกต้อง

ควรแก้ไข หมายถึง เขียนใจความสำคัญไม่ครบ เขียนแต่รายละเอียดปลีกย่อยและไปเขียนข้อคิดเห็นของตนเอง ใช้ภาษาการเขียนไม่ชัดเจนและไม่ถูกต้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน

1. งานวิจัยในประเทศ

พูนพงษ์ งามเกษม (พูนพงษ์ งามเกษม 2518 : 23) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอบอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม ผลปรากฏว่า กลุ่มที่สอนอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะเป็นอุปกรณ์ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่สอนแบบเดิม ผลการวิจัยข้อนี้แสดงให้เห็นว่าการสอนตามแบบเกิมนั้น ถ้าใช้แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้น ก็จะช่วยให้ความสามารถในการอ่านของนักเรียนดีขึ้น

ประยูร แจงจบ (ประยูร แจงจบ 2521 : 57 - 63) ได้ศึกษาเกี่ยวกับประเภทและตำแหน่งของคำถามประกอบบทเรียนเพื่อส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านและการอ่านเพื่อหาบทเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 230 คน ผลการศึกษารายงานว่า การใช้คำถามประกอบบทเรียนประเภทความเข้าใจ ความว่า ใจความสำคัญ ความจําเนื้อหา และประเภทถามไม่ตรงกับบทเรียน รวมทั้งการจัดวางคำถามประเภทต่าง ๆ เหล่านั้นลงในตำแหน่งหน้าและท้ายบทเรียน ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน ไม่แตกต่างกัน

ปรีดา จันทรโรจน์ (ปรีดา จันทรโรจน์ 2522 : 50) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะและไม่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับนักเรียนที่ไม่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะสูงกว่านักเรียนที่ไม่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

เจียมจิต ห้าวหาญ (เจียมจิต ห้าวหาญ 2522 : 61 - 66) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน และความคงทนในการจำโดยใช้วิธีนำเรื่องสามแบบ คือ แบบบทย่อที่มีใจความตรงกับเรื่อง แบบบอกโครงเรื่อง และแบบมีข้อสอบถูกผิด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดลาดหญ้า

จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 45 คน ผลการศึกษาปรากฏว่า การนำเรื่องทั้งสามแบบ ไม่มีผลทำให้คะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนแตกต่างกัน การนำเรื่องแบบ บอกโครงเรื่อง ทำให้นักเรียนมีความคงทนในการจำสูงกว่าการนำเรื่องอีก 2 แบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความเข้าใจในการอ่านกับความคงทนในการจำ สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาณี อัทธโสภณ (ภาณี อัทธโสภณ 2523 : 46) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์การอ่านขั้นที่ความ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกหัดทักษะการอ่านขั้นที่ความ กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพานสนทรายหลวง จังหวัด เชียงราย จำนวน 50 คน ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ของการอ่านขั้นที่ความ ก่อนและหลัง การใช้แบบฝึกหัดต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าหลังฝึกแล้วนักเรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านขั้นที่ความสูงขึ้น สุนทรี ประเสริฐศรี (สุนทรี ประเสริฐศรี 2526 : 42) ได้สร้างแบบฝึกหัดทักษะความเข้าใจในการอ่าน กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม จำนวน 100 คน ผลการศึกษา ปรากฏว่า หลังจากการใช้แบบฝึกหัดทักษะความเข้าใจในการอ่านแล้ว นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันในทางสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พิมพ์พร อุทัยเลิศ (พิมพ์พร อุทัยเลิศ 2526 : 50) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการใช้แบบฝึก กับไม่ใช้แบบฝึก กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ จำนวน 68 คน ผลการศึกษารายงานว่า นักเรียนกลุ่มที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะ การอ่านมีผลสัมฤทธิ์ทาง เข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วันเพ็ญ สุภักติกัย (วันเพ็ญ สุภักติกัย 2528 : 64 - 65) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ ความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติต่อภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธี อ่านแล้วเขียนคำขวัญเรื่องราว กับวิธีอ่านแล้วทำแบบฝึกหัด กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถม ศึกษปีที่ 5 โรงเรียนวัดลาดชะโด อำเภอดมัยไพบูลย์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 60 คน

ซึ่งแบ่งระดับความสามารถทางการเรียนของนักเรียนเป็น สูง ปานกลาง และต่ำ ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีอ่านแล้วเขียนลำดับเรื่องราวมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีอ่านแล้วหาแบบฝึกหัด และนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่างกันจะมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนสูงมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าระดับปานกลาง และนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนปานกลาง จะมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่ำ

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านในประเทศ พอจะสรุปได้ว่า การใช้แบบฝึกหัดและการให้เขียนลำดับเรื่องราว เพื่อฝึกทักษะความเข้าใจในการอ่าน มีผลทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น ส่วนประเภทและตำแหน่งของคำถาม วิธีการจัดความถี่ของย่อของเนื้อเรื่องและวิธีนำเรื่องต่าง ๆ ไม่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน

2. งานวิจัยต่างประเทศ

วิลมอร์ (Willmore. 1967 : 2413-2414-A) ได้ศึกษาชบวนการอ่าน 4 วิธี คือ การอ่านอย่างเดี่ยว การอ่านแล้วขีดเส้นใต้ใจความสำคัญ อ่านเพื่อหาโครงเรื่อง และการอ่านที่ใช้ SQ3R กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัย มินิโซต้า จำนวน 80 คน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ทุกกลุ่มได้เรียนการอ่านทั้ง 4 วิธี เมื่อเรียนจบแต่ละวิธีจะทำการทดสอบโดยไม่จำกัดเวลา ผลปรากฏว่า การอ่านอย่างเดี่ยว ใช้เวลาน้อยที่สุด รองลงมา คือ การหาโครงเรื่อง และเมื่อใช้เวลาเป็นตัวแปรรวมในการทดสอบครั้งที่ 2 หลังจากเรียนทุกวิธีแล้ว นักศึกษากลุ่มที่ใช้วิธีขีดเส้นใต้ใจความสำคัญ ได้คะแนนสูงกว่าทุกกลุ่มและกลุ่ม SQ3R ได้คะแนนสูงกว่าการหาโครงเรื่อง จากการใช้มาตราส่วนประมาณค่าในการสอบถามถึงวิธีการที่ใช้ในการอ่าน นักศึกษายอมรับว่าเขาใช้วิธีอ่านอย่างเดี่ยว และขีดเส้นใต้มากที่สุด ทั้งในอดีตและจะใช้ในอนาคด้วย แต่เขาก็คิดว่าตัวเองจะใช้วิธีการหาโครงเรื่อง และ SQ3R มากขึ้นในอนาคตด้วย

เดวิดสัน (Davidson, 1971 : 6237-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคำถามของครูกับคำตอบของนักเรียนในขณะที่มีกิจกรรมการอ่านแบบธรรมดาและแบบให้ใช้ความคิดขณะอ่าน พบว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านโดยถูกฝึกอยู่เสมอ มีแนวโน้มที่จะตอบคำถามไปในแนวคิดเชิงวิจารณ์ และพอใจที่จะแสดงความคิดเห็นของตนออกมา ส่วนนักเรียนที่เรียนการอ่านแบบธรรมดา ไม่ค่อยได้ใช้ความคิดที่ลึกซึ้งนัก มีแนวโน้มที่จะตอบคำถามแบบไม่มีความคิดเชิงวิจารณ์ และไม่คอยแสดงความคิดเห็นของตนออกมา

เวเนอร์ (Weiner, 1978 : 5900-A) ได้ศึกษาผลของการสอนและฝึกให้นักเรียนระดับ 6 ใน Springfield, Oregon ถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และใช้แบบทดสอบเลือกตอบกับให้เขียนเรียงความ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ผลการทดลองปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนและฝึกให้ใช้คำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก แต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบทั้งสองฉบับนั้น การตั้งคำถามมีผลดีต่อการเขียนเรียงความมากกว่าการสอบแบบเลือกตอบ

สตีเวนส์ (Stevens, 1980 : 365) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านจากการอ่านเรื่องที่สนใจของนักเรียนที่มีความสามารถสูง ที่มีคะแนนตั้งแต่เปอร์เซนต์ไทล์ที่ 83 ขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในเกรด 5 และ 6 โดยได้สำรวจความสนใจในการอ่านจากรายการ 25 เรื่อง ซึ่งมีระดับความสนใจตั้งแต่ 1 - 7 เลือกเรื่องที่นักเรียนสนใจมาให้อ่าน แล้วทดสอบความเข้าใจในการอ่าน พบว่า เรื่องที่นักเรียนสนใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่มีผลทำให้นักเรียนอ่านได้ง่าย และสะดวกต่อการทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ยังพบว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านจากการอ่านเรื่องที่สนใจ

ฮาฟเนอร์ และพาล์มเมอร์ (Hafner and Palmer, 1980 : 34) ได้ศึกษาผลของการสอนคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่าน จากการสอน 3 วิธี คือ

1. วิธีให้ออกความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญในประโยค (Matter - Relation - Matter)
2. วิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ตามหลักแห่งเหตุและผล
3. วิธีเรียบคำศัพท์

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 9 จำนวนนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีที่ 1 มี 20 คน เรียนวิธีที่ 2 มี 15 คน และเรียนด้วยวิธีที่ 3 มี 25 คน ใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ครึ่ง แล้วทดสอบเกี่ยวกับ

1. การอ่านคำศัพท์
2. ระยะเวลาเข้าใจในการอ่าน
3. ความเร็วของความเข้าใจในการอ่าน
4. การวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน

พบว่า การสอนด้วยวิธีให้ออกความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญในประโยค และวิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ตามหลักแห่ง เหตุและผล ได้ผลดีกว่าวิธีเรียนคำศัพท์ นอกจากความสามารถในการอ่านคำศัพท์เท่านั้น ที่การสอนด้วยวิธีให้ออกความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญในประโยคกับวิธีเรียนคำศัพท์ได้ผลไม่แตกต่างกัน และพบว่าไม่มีความแตกต่างกันในค่าผลสัมฤทธิ์ระหว่างเพศ

เจเน็ต และคนอื่นๆ (Janet and others. 1980 : 233 - 236) ได้ทำการศึกษาเรื่องควรรู้เรื่องมือชนิดไหนในการวัดความเข้าใจในการอ่าน จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่าการเลือกแบบทดสอบและบทความที่ใช้ในการอ่านจะมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 5 จำนวน 164 คน เครื่องมือที่ใช้มีบทความ 4 เรื่อง ให้อ่านแล้วทดสอบโดยใช้แบบทดสอบ 4 แบบ คือ แบบเลือกตอบ (Multiple choice) แต่ละบทความมีคำถาม 8 - 12 ข้อ แบบระลึกได้ (Recall) คือ นักเรียนจะเขียนทุกสิ่งที่จำได้จากบทความที่อ่าน แบบเติมคำ (Cloze) จะเว้นทุก 5 คำไว้ให้เติม แบบเลือกคำตอบมาเติม (Maze) เว้นทุก 5 คำ และมีคำให้เลือกมาเติมเพียงคำเดียวจาก 3 คำ บทความมีความยาวประมาณ 127 - 142 คำ รูปแบบของเรื่องแตกต่างกัน เขียนแบบเทพนิยาย เรื่องเล่า และวรรณิยาย ผลปรากฏว่า แบบทดสอบชนิดเลือกตอบและเลือกคำตอบมาเติมง่ายกว่าแบบเติมคำและแบบระลึกได้ เพราะแบบระลึกได้ นักเรียนจะต้องเขียนข้อความที่จำได้จากบทความที่อ่าน ส่วนบทความที่เขียนแบบเทพนิยาย เป็นเรื่องที่อ่านเข้าใจง่ายที่สุด บทความแบบวรรณิยายเข้าใจค่อนข้างยาก ดังนั้นการเลือกแบบทดสอบและบทความจึงมีผลต่อการฝึกความเข้าใจในการอ่าน

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านของต่างประเทศ พอจะกล่าวได้ว่า ในการอ่านถ้านักเรียนใช้ความคิดขณะทีอ่าน และนักเรียนได้อ่านเรื่องที่สนใจจะมีผลทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ง่าย และจากผลการวิจัยในประเทศจะพบว่า การใช้แบบฝึกหัดทำให้ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนสูงขึ้น มีผลงานวิจัยเพียงเรื่องเดียวที่พบว่า การให้นักเรียนเขียนลาคัมเรื่องราวจากเรื่องที่อ่านทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการจะศึกษาว่าการฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยให้นักเรียนเขียนสรุปความนั้นจะทำให้นักเรียนมีผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านดีขึ้นหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดมีผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยเขียนสรุปความมีผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดกับเขียนสรุปความมีผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและการหาคุณภาพของ เครื่องมือ
4. แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 โรงเรียนบ้านจอมพนม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น 120 คน

การเลือกโรงเรียนมาศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีเกณฑ์ในการเลือกดังนี้

1. เป็นโรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. มีจำนวนนักเรียนของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตั้งแต่ 2 ห้องเรียนขึ้นไป
3. สภาพห้องเรียนและระดับการเรียนของนักเรียนโดยทั่วไปคล้ายคลึงกับโรงเรียนส่วนใหญ่ในอำเภอบ่อทอง
4. อาจารย์ใหญ่และคณะครูเห็นความสำคัญของการวิจัย และให้ความร่วมมือในการทดลองเป็นอย่างดี

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2530 ของโรงเรียนบ้านอมพรม จำนวน 48 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 24 คน กลุ่มทดลอง 24 คน โดยมีขั้นตอนในการเลือกดังนี้

1. จับสลากห้องเรียนมา 2 ห้อง จาก 4 ห้องเรียน
2. นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาทดสอบกับนักเรียนทั้ง 2 ห้อง แล้วนำผลการทดสอบนั้นมาตรวจให้คะแนน เรียงลำดับคะแนนของนักเรียนแต่ละห้อง ดังนี้

	ห้อง ก	ห้อง ข
คนที่ 1	22 คะแนน	25 คะแนน
คนที่ 2	22 คะแนน	22 คะแนน
คนที่ 3	22 คะแนน	22 คะแนน
คนที่ 4	22 คะแนน	22 คะแนน
คนที่ 5	21 คะแนน	21 คะแนน

ฯลฯ

3. จับคู่คะแนนของนักเรียนที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกันของห้อง ก กับห้อง ข ได้ทั้งหมด 24 คู่ ดังตัวอย่าง

	ห้อง ก	ห้อง ข
คู่ที่ 1 คนที่ 1	22 คะแนน	คนที่ 2 22 คะแนน
คู่ที่ 2 คนที่ 2	22 คะแนน	คนที่ 3 22 คะแนน
คู่ที่ 3 คนที่ 3	22 คะแนน	คนที่ 4 22 คะแนน
คู่ที่ 4 คนที่ 4	21 คะแนน	คนที่ 5 21 คะแนน

ฯลฯ

4. จับสลากห้องเรียนเพื่อเลือกเป็นกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม ได้รับการฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัด กลุ่มทดลอง ได้รับการฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยเขียนสรุปความ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

1. เรื่องที่ใช้ฝึกความเข้าใจในการอ่าน
2. แบบฝึกหัด
3. กระดาษคำตอบ เขียนสรุปความ
4. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

การสร้างและการหาคุณภาพของ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

1. เรื่องที่ใช้ฝึกความเข้าใจในการอ่าน

- 1.1 สรรวจความสนใจในการอ่าน โดยใช้แบบสอบถามความสนใจ

ในการอ่านของ สุนันทา ทองซอน (สุนันทา ทองซอน 2525 : 77 - 84)

เนื้อความที่ถามเป็นเรื่องประเภทต่าง ๆ รวม 15 ประเภท ได้แก่ นิทาน เรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน เรื่องวิทยาศาสตร์ เรื่องตลก เรื่องเศร้าสลดใจ เรื่องการณัญภัยที่เห็นเด่นชัดในประเทศ การทามาหากิน อาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย ศาสนา มุกตลกสำคัญ สมัยกรุงศรีอยุธยา และมุกตลกสำคัญสมัยกรุงรัตนโกสินทร์

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นตัวอย่างของเรื่องประเภทต่าง ๆ ยกมาให้อ่านประเภทละ 1 เรื่อง ตอนที่ 2 เป็นการถามเกี่ยวกับความสนใจในการอ่าน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 อันคือ ให้อ่านตอบประเมินความสนใจของตนเองต่อเรื่องที่อ่าน ซึ่งมีรายละเอียดอยู่ในภาคผนวก

นำแบบสอบถามความสนใจในการอ่านไปให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำ แล้วรวมคะแนนหาคะแนนเฉลี่ยความสนใจในแต่ละประเภท แล้วจัดอันดับค่าคะแนนเฉลี่ยความสนใจจากมากไปหาน้อยตามลำดับ เจ็อกประเภทของเรื่องที่นักเรียนมีความสนใจสูงเรียงตามลำดับไว้ 10 ประเภท

- 1.2 ศึกษาเรื่องที่จะนำมาทดลองจากหนังสือต่าง ๆ เช่น หนังสือส่งเสริมการอ่าน หนังสือนิทาน หนังสือนิตยสารสำหรับเด็ก หนังสือพิมพ์ เป็นต้น แล้วคัดเลือกเรื่องจากหลักเกณฑ์การสร้างเรื่องของ หทัย ตันหยง (หทัย ตันหยง 2525 : 24 - 27)

ปราณี เขียงทอง (ปราณี เขียงทอง 2526 : 134) และข้อสรุปความสนใจในการอ่านของเด็กของ บันลือ พุกกะวัน (บันลือ พุกกะวัน 2521 : 34 - 35) ผู้วิจัยได้สรุปเกณฑ์ในการคัดเลือกเรื่อง ดังนี้

- 1.2.1 ตั้งชื่อเรื่องได้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง
- 1.2.2 ใช้ภาษาง่าย ๆ เหมาะสมกับวัย
- 1.2.3 ให้ความรู้ ความบันเทิง และสอดแทรกคุณธรรม
- 1.2.4 ประเภทของเรื่องที่ให้อ่านเรียงตามลำดับความสนใจ

ในการอ่านที่ได้จากการสำรวจ

1.3 คัดแปลงคำศัพท์จากเรื่องโดยตัดคำศัพท์ที่ยากออก นำคำศัพท์ที่เด็กเคยเรียนมาแล้ว มีความหมายใกล้เคียงกันหรืออ่านแล้วได้ความหมายเหมือนกันมาใส่แทน บางเรื่องที่ภาษายากเกินไปก็ตัดแปลงใหม่แต่ใช้โครงเรื่องเดิม เหตุผลที่ต้องคัดแปลงคำศัพท์ก็เพื่อต้องการให้นักเรียนอ่านโดยไม่ติดขัดที่คำศัพท์ และไม่รู้สึกลำบากใจในการอ่าน ซึ่งจะเป็นต้นเหตุของความเบื่อหน่ายที่จะอ่านเนื้อเรื่อง

1.4 เรื่องที่นำมาให้นักเรียนอ่านจะเรียงลำดับตามความสนใจในการอ่านที่ได้มาจากการสำรวจ 10 ประเภท ประเภทละ 2 เรื่อง รวม 20 เรื่อง และเรื่องที่ให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มอ่านเป็นเรื่องเดียวกัน

1.5 ผู้วิจัยนำเรื่องที่คัดเลือกแล้วเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทและปริญญาตรี เพื่อให้ทบทวนพิจารณาเรื่องให้ตรงตามเกณฑ์ในการคัดเลือกเรื่อง แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

1.6 ผู้วิจัยศึกษาข้อแนะนำการอ่านในใจเพื่อความเข้าใจ จากหนังสือคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ 2523 : 17) และของ มัชฌมา เกียรติพงษ์ และคนอื่น ๆ (มัชฌมา เกียรติพงษ์ และคนอื่น ๆ 2529 : 74 - 75) ผู้วิจัยได้สรุปเขียนเป็นข้อแนะนำการอ่านให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มปฏิบัติดังนี้

ข้อเสนอแนะการอ่าน

1. อ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อรู้ชื่อเรื่อง ลักษณะของเนื้อเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ขณะที่อ่านให้ตั้งคำถาม ถามตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องอะไร มีใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม
3. พยายามตอบคำถามให้ได้ เพื่อเก็บใจความสำคัญให้ได้มากที่สุด
4. พบทวนใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านจนแน่ใจว่าเข้าใจ และจดจำสาระสำคัญของเรื่องได้

2. แบบฝึกหัด

2.1 ศึกษาการสร้างข้อคำถาม เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกหัด สำหรับกลุ่มควบคุม จากหนังสือการเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทยของ จันทิมา พรหมโชติกุล (จันทิมา พรหมโชติกุล 2526 : 64 - 76)

2.2 ลักษณะคำถามในแบบฝึกหัดจะมีข้อคำถามแบบเติมข้อความแบบถูกผิด และแบบเลือกตอบ ซึ่งมีจำนวน 20 แบบฝึกหัดสำหรับให้นักเรียนกลุ่มควบคุม ทำหลังจากอ่านเนื้อเรื่อง

2.3 ผู้วิจัยนำแบบฝึกหัดที่สร้าง เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญทางภาษาไทย ตรวจสอบเนื้อหาเรื่องที่คัดเลือกให้ตรงตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับเนื้อเรื่อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ขอบกพร่องตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญ

2.4 นำเรื่องและแบบฝึกหัดที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2530 โรงเรียนบ้านหนองเสม็ด อำเภอหนอง จันทิมา โดยดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

ครั้งที่ 1 ทดลองกลุ่มเล็ก โดยผู้วิจัยนำเรื่องและแบบฝึกหัด ไปทดลองกับนักเรียน 10 คน ขณะที่นักเรียนอ่านเรื่องและทำแบบฝึกหัด ผู้วิจัยสังเกต พฤติกรรมของนักเรียน เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยซักถามปัญหาต่าง ๆ

ที่นักเรียนพบในการอ่านเรื่องและการทำแบบฝึกหัด เช่น ความชัดเจนของเนื้อหาและ
ข้อคำถาม จากนั้นผู้วิจัยนำปัญหานั้นมาปรึกษาคณะกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์ แล้ว
ปรับปรุง เนื้อเรื่องและคำถาม

ครั้งที่ 2 ทดลอง 1 ห้องเรียน ผู้วิจัยนำเรื่องและแบบฝึกหัดที่ปรับปรุง
จากครั้งที่ 1 ไปทดลองกับนักเรียนจำนวน 30 คน ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนและ
บันทึกเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านและทำแบบฝึกหัด แล้วนำปัญหาข้อบกพร่องที่พบมาปรึกษา
คณะกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองจริง

3. กระดาษคำตอบเขียนสรุปความ

3.1 ศึกษาการเขียนสรุปความจากหนังสือการใช้ภาษาของ สนม ครูทเมือง
(สนม ครูทเมือง 2528 : 288) และหนังสือศิลปะการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน
และทางธุรกิจของ ฉัตรภา มุนนาค และคนอื่น ๆ (ฉัตรภา มุนนาค และคนอื่น ๆ
2526 : 183 - 184) เพื่อนำมาเขียนเป็นข้อแนะนำการเขียนสรุปความในกระดาษ
คำตอบของกลุ่มทดลอง

ข้อแนะนำการเขียนสรุปความ

1. เขียนชื่อเรื่อง
2. เขียนเรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องให้ทราบว่า เรื่องอะไร
มีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม
3. เมื่อเขียนใจความสำคัญเสร็จแล้ว ให้เขียนแสดงความคิดเห็น
ของตนเองที่ได้จากการอ่านเรื่อง
4. ให้เขียนประมาณ 5 - 8 บรรทัด

3.2 ผู้วิจัยนำข้อแนะนำการเขียนสรุปความไปให้คณะกรรมการควบคุม
ปฏิญานิพนธ์ตรวจพิจารณาว่าเหมาะสมถูกต้องหรือไม่ เพื่อนำไปแก้ไขปรับปรุง

3.3 ผู้วิจัยนำเรื่องและกระดาษคำตอบ เขียนสรุปความมาให้ให้นักเรียน
ทดลองทำ เพื่อดูความชัดเจนของข้อแนะนำการเขียนสรุปความ และความเหมาะสมของ
เวลา เพื่อนำไปแก้ไขปรับปรุงก่อนนำไปทดลองจริง

4. การสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านคำใบ้การตามขั้นตอน ดังนี้

✕ 4.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน จากหนังสือ
เทคนิคการเขียนข้อสอบของ ชวาล แพริศกุล (ชวาล แพริศกุล 2520 : 133 - 210)
และหนังสือการเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทยของ จันทิมา พรหมโชติกุล (จันทิมา
พรหมโชติกุล 2526 : 64 - 76)

✕ 4.2 สร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านทั้งหมด 9 เรื่อง
มีลักษณะเป็นเรื่องสั้น ๆ กับสร้างข้อคำถามเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านเป็นแบบปรนัย
ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

✕ 4.3 นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านไปให้คณะกรรมการควบคุม
ปริญญาบัตร และผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา สำนวนภาษา และ
การใช้คำถามเพื่อให้สอดคล้องกับ เนื้อเรื่อง

✕ 4.4 นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลอง
ใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนโดย
ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบเกิน 1 ตัวเลือกให้ 0 คะแนน

✕ 4.5 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาความยากง่าย (p) และค่า
อำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ ใน
การแบ่งกลุ่มสูงกลุ่มต่ำและใช้ตารางสำเร็จรูปของ ฟาน (Fan, 1952)
แล้วเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และมี
ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

✕ 4.6 นำข้อสอบที่คัดเลือกแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
จำนวน 100 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร Kuder Richardson 20
(ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 168 - 169)

แบบแผนการทดลอง"ละการดำเนินการทดลอง

แบบแผนการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองแบบ Pretest - Posttest Matched - Pair Group Design ดังตาราง 1

ตาราง 1 แบบแผนการทดลองแบบ Pretest - Posttest Matched - pair Group Design

Pretest	Matched-Pair	Random Assignment	Treatment	Posttest
T_1	$R_C R_E$	R_C	X_1	T_2
T_1		R_E	X_2	T_2

X_1 หมายถึง ฝึกโดยใช้แบบฝึกหัด

X_2 หมายถึง ฝึกโดยเขียนสรุปความ

T_1 หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลอง

T_2 หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง

R หมายถึง การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม

C หมายถึง กลุ่มควบคุม

E หมายถึง กลุ่มทดลอง

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองดังนี้

1. การทดลองสอนเพื่อฝึกความเข้าใจในการอ่านให้กับกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง กระทำในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเอง
- ทั้ง 2 กลุ่ม เป็นประจำทุกวันตั้งแต่เวลา 8.30 - 9.30 น. และ 10.30 - 11.30 น. สอนสัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 3 คาบ โดยสอนเนื้อหาภาษาไทยตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามคู่มือครูของกรมวิชาการเป็นเวลา 1 คาบ และฝึกความเข้าใจในการอ่านอีก 2 คาบ (ตัวอย่างแผนการสอนอยู่ในภาคผนวก) รวมเวลาที่ใช้ในการสอนและฝึก 60 คาบ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ เนื้อหาภาษาไทยที่ใช้สอนตลอดระยะเวลาการทดลอง คือ บทที่ 4 เรื่องจดหมายจากสุพรรณ และบทที่ 5 เรื่องฟังเรื่องสนุก เพื่อมิให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบในเรื่องเวลา ผู้วิจัยจึงจัดคาบเวลาเรียนสลับกันดังตาราง 2

ตาราง 2 การจัดคาบเวลาการสอนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

วัน เวลา	8.30 - 9.30 น.	10.30 - 11.30 น.
จันทร์	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
อังคาร	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
พุธ	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
พฤหัสบดี	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
ศุกร์	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
จันทร์	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
อังคาร	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง

ตาราง 2 (ต่อ)

เวลา \ วัน	วัน	8.30 - 9.30 น.	10.30 - 11.30 น.
	พุธ พฤหัสบดี ศุกร์	กลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม กลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม

2. ก่อนทำการทดลอง ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ให้กลุ่มตัวอย่างมาเพื่อวัดก่อนเริ่มเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยวิธี Matched Pair และทดสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนก่อนการทดลอง จากนั้นผู้วิจัยได้นำเนื้อเรื่องในงานวิจัยอื่น ๆ มาฝึกให้นักเรียนอ่านก่อนวันทดลองจริง เพื่อสร้างความคุ้นเคยในวิธีการฝึก และไม่เป็นปัญหาค้นการอ่าน การใช้เวลา ในวันทดลองจริง

3. วิธีดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยทำการสอนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองดังนี้

3.1 กลุ่มควบคุม หลังจากสอนเนื้อหาภาษาไทยแล้วจึงฝึกความเข้าใจในการอ่าน โดยให้อ่านเนื้อเรื่องแล้วทำแบบฝึกหัด มีขั้นตอนการฝึกดังนี้

3.1.1 ก่อนที่ผู้วิจัยจะแจกเรื่องให้นักเรียนอ่าน ผู้วิจัยได้ชี้แจงให้นักเรียนทราบว่า นักเรียนต้องตั้งใจอ่านตามข้อแนะนำการอ่านซึ่งเขียนไว้ที่หัวกระดาษของเนื้อเรื่อง เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วต้องตอบคำถามในแบบฝึกหัด

3.1.2 ผู้วิจัยแจกเรื่องและแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำครั้งละ

1 เรื่อง โดยให้เวลาทำครั้งละ 30 นาที

3.1.3 การตรวจแบบฝึกหัดใช้วิธีตรวจแบบกำหนดคำตอบที่ถูกให้เลือก (ประกิจ รัตนสุวรรณ 2525 : 268) เพราะข้อคำถามเป็นแบบเติมคา
ชนิดคำตอบตายตัว โดยผู้วิจัยได้คะแนนแต่ละข้อเท่ากัน ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด
หรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

3.2 กลุ่มทดลอง คาเนินการสอนเหียบ กับกลุ่มควบคุม ยกเว้นกิจกรรม
การฝึกความเข้าใจในการอ่าน โดยให้กลุ่มทดลองอ่านเรื่อง เกี่ยวกับกลุ่มควบคุม เมื่อ
อ่านเสร็จแล้วจึง เขียนสรุปความ ซึ่งมีขั้นตอนการฝึกดังนี้

3.2.1 ก่อนที่ผู้วิจัยจะแจกเรื่องให้นักเรียนอ่าน ผู้วิจัยได้ชี้แจงให้
นักเรียนทราบว่า นักเรียนต้องตั้งใจอ่านตามข้อแนะนำการอ่านแล้ว เขียนสรุปความ ให้
เวลาอ่านและเขียนสรุปความครั้งละ 30 นาที

3.2.2 ผู้วิจัยแจกเรื่องและกระดาษคำตอบเขียนสรุปความให้กับ
นักเรียนหาค้างละ 1 เรื่อง

3.2.3 การตรวจคำตอบใช้วิธีจกลำดับคุณภาพ (ประกิจ รัตนสุวรรณ
2525 : 266) โดยมีวิธีการดังนี้

3.2.3.1 พิจารณาคำตอบของนักเรียนทีละคน แล้วแบ่ง
คุณภาพออกเป็น 5 กอง ตามลำดับคือ ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้ ควรแก้ไข การให้
นักเรียนอ่านเรื่องแล้วเขียนสรุปความ นักเรียนต้องจับใจความสำคัญของเรื่องและแสดง
ความคิดเห็นของตนเองที่ได้จากการอ่านเรื่องนั้น ๆ ได้โดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง
ได้ถูกต้อง ดังนั้นการจัดลำดับคุณภาพของ คำตอบจึงมีแนวทางในการจัดดังนี้คือ

ดีมาก หมายถึง เขียนใจความสำคัญได้ครบ เขียนแสดงความคิดเห็นของตนเอง
ที่ได้จากการอ่านเรื่อง โดยใช้สำนวนภาษาของตนเองได้รัดกุม ชัดเจน ถูกต้อง

ดี หมายถึง เขียนใจความสำคัญได้ครบ เขียนแสดงความคิดเห็นของตนเองที่ได้
จากการอ่านเรื่อง โดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง

ปานกลาง หมายถึง เขียนใจความสำคัญไม่ครบ เขียนแสดงความคิดเห็นของ
ตนเองที่ได้จากการอ่านเรื่องนั้น ๆ โดยใช้สำนวนภาษาของตนเองเป็นส่วนใหญ่

พอใช้ หมายถึง เขียนใจความสำคัญไม่ครบ ไม่เขียนแสดงความคิดเห็นของตนเองที่ได้จากการอ่านเรื่อง โดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง

ควรแก้ไข หมายถึง เขียนใจความสำคัญไม่ครบ ไม่เขียนแสดงความคิดเห็นของตนเองที่ได้จากการอ่านเรื่อง จำข้อความบางตอนมาเขียนทำไม่ได้ ใจความ

3.2.3.2 พิจารณาเรียงลำดับคุณภาพในแต่ละกอง
จากอันดับ 1 จนถึงอันดับสุดท้าย

3.2.3.3 เปรียบเทียบคุณภาพของคำตอบที่เป็น
รวบยอดของแต่ละกอง เช่น อันดับสุดท้ายของกองก็มาก กับอันดับแรกของกองก็
ถ้าเห็นว่าเป็นต้องสับเปลี่ยนลำดับที่กันก็ควรปรับแต่งให้เหมาะสม

3.2.3.4 กำหนดคะแนนให้กับคำตอบที่มีคุณภาพดีที่สุด
และคำตอบที่มีคุณภาพน้อยที่สุดก่อน แล้วจึงกำหนดคะแนนให้กับคำตอบในลำดับกลาง

4. เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความเข้าใจ
ในการอ่านฉบับเดิมไปให้นักเรียนทำ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนก่อนและหลัง
ทำการทดลองทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent
2. เปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ระหว่างกลุ่มควบคุมกับ
กลุ่มทดลอง โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1. หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

(ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 71)

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2. หาค่าความแปรปรวนของคะแนน (Variance) โดยใช้สูตร

$$s^2 = \frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}$$

(ล่วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 75)

เมื่อ s^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนน
 ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้สูตร

Kuder Richardson 20 (ล่วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 :
 168 - 169)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\Sigma pq}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
 p แทน สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
 q แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ
 s_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

4. เปรียบเทียบความแตกต่าง ของคะแนนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกหัด

กับเขียนสรุปความ ใช้สถิติ t-test แบบ Dependent

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มควบคุมกับ
กลุ่มทดลองใช้สถิติ t-test แบบ Dependent (ฐกรวี วงศ์รัตน์ 2525 : 97)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
n แทน จำนวนคู่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากผลการทดลองและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
ED	แทน ผลรวมของ คะแนนความแตกต่าง
ΣD^2	แทน ผลรวมของ คะแนนความแตกต่างแต่ละตัวยกกำลังสอง
t	แทน ค่าสถิติ t

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เสนอตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่าน ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัด
2. เปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่าน ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยให้เขียนสรุปความ
3. เปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่าน ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึก โดยใช้แบบฝึกหัดกับเขียนสรุปความ

1. เปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่าน ระหว่างก่อนและหลัง
การทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัด

นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดมีผลต่างของความเข้าใจในการอ่าน
ก่อนและหลังการทดลอง ดังตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่าน ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง
ของนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัด

กลุ่มตัวอย่าง	N	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มควบคุม	24	66	238	8.596 **

$$t_{.01, 23} = 2.807$$

จากตาราง 3 แสดงว่าผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มควบคุมระหว่าง
ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัด จะมีผลการฝึก
ความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

2. เปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่าน ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง
ของนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยเขียนสรุปความ

นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยเขียนสรุปความมีผลต่างของความเข้าใจในการอ่าน
ก่อนและหลังการฝึก ดังตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่าน ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง
ของนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยเขียนสรุปความ

กลุ่มตัวอย่าง	N	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลอง	24	95	418	14.357**

$$t_{.01, 23} = 2.807$$

จากตาราง 4 แสดงว่าผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลอง
ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยเขียนสรุปความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยเขียนสรุปความ
จะมีผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตาม
สมมติฐานข้อที่ 2

3. เปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่าน ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัด กับ เขียนสรุปความ

นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดและ เขียนสรุปความ มีผลต่างของความเข้าใจในการอ่าน ดังตาราง 5

ตาราง 5 เปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดกับ เขียนสรุปความ

กลุ่มตัวอย่าง		N	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง	24	32	106	3.936**

$$t_{.01, 23} = 2.807$$

จากตาราง 5 แสดงว่า ผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดย เขียนสรุปความ มีผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาเปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดกับ เขียนสรุปความ ซึ่งมีลำดับขั้นตอนของการวิจัยและผลโดยสรุปดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดกับ เขียนสรุปความ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดกับ เขียนสรุปความ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดมีผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยเขียนสรุปความมีผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดกับ เขียนสรุปความ มีผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2530 โรงเรียนบ้านอมพรม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ

บ่อทอง จังหวัดชลบุรี จำนวน 48 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 24 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

2.1 เรื่องที่ใช้ในการฝึกความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 20 เรื่อง ประเภทของเรื่องที่น่าสนใจได้มาจากการสำรวจความสนใจในการอ่านของ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้คัดเลือกเรื่องมาจากหนังสือต่าง ๆ โดยคำนึงถึงคำศัพท์ และการใช้ภาษาง่าย ๆ เหมาะสมกับวัย ให้ความรู้และความบันเทิง

2.2 แบบฝึกหัด เป็นแบบฝึกหัดท้ายเนื้อเรื่อง คำถามในแบบฝึกหัดจะมี ขอบคำถามหลายแบบ คือ แบบเติมข้อความ แบบถูกผิด แบบเลือกตอบ

2.3 กระดาษคำตอบเขียนสรุปความ มีข้อแนะนำการเขียนไว้ที่หัวกระดาษ คำตอบเพื่อให้ นักเรียนมีแนวทางในการเขียน

2.4 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน มีลักษณะเป็นเรื่องสั้น ๆ ทั้งหมด 9 เรื่อง แต่ละเรื่องจะมีข้อคำถามเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัว เลือก รวมคำถามทั้งหมด 30 ข้อ ผู้วิจัยได้นำไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร คูเกอรรีชาร์สัน 20 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7880

(3) การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองใช้ชั่วโมงภาษาไทย โดยสอนแต่ละกลุ่มทุกวัน วันละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที เป็นเวลา 4 สัปดาห์ โดยสอนเนื้อหาภาษาไทย 1 คาบ เมื่อสอนเสร็จแล้วจึงทำการฝึกความเข้าใจในการอ่านอีก 2 คาบ ซึ่งมีขั้นตอนการทดลอง ดังนี้

3.1 ก่อนทำการทดลอง ให้นักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

3.2 การทดลองกระทำดังนี้

กลุ่มควบคุม ได้รับการฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัด กล่าวคือ อ่านเนื้อเรื่องแล้วหาแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง

กลุ่มทดลอง ได้รับการฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยให้เขียนสรุปความ กล่าวคือ อ่านเนื้อเรื่องแล้วเขียนเรียบเรียงใจความสำคัญ

3.3 หลังการทดลอง ให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มหาแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านฉบับเดิม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 เปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองทั้งสองกลุ่ม โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent

4.2 เปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่าน ระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดมีผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่ได้รับการฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยเขียนสรุปความมีผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่ได้รับการฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดกับเขียนสรุปความมีผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. จากการเปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัด ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดมีผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดย

คะแนนความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ปรียดา จันทรโรจน์ (ปรียดา จันทรโรจน์ 2522 : 17) ที่พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของภาณี อัครโสภณ (ภาณี อัครโสภณ 2523 : 46) ซึ่งศึกษาเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอันตีความของนักเรียนก่อนฝึกและหลังฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยครั้งนี้ถ้าดูจากคะแนนความเข้าใจในการอ่านจะเห็นได้ว่าคะแนนการสอบหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง แสดงว่าการใช้แบบฝึกหัดในการฝึกความเข้าใจในการอ่านทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลต่อไปนี้

1.1 การฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดนั้น นักเรียนได้กระทำอย่างต่อเนื่องคือ ทำการฝึกทุกวัน วันละ 30 นาที จึงเป็นผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านพัฒนาขึ้น ซึ่งเป็นไปตามกฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) ของธอร์นไดค์ ที่ว่าสิ่งใดก็ตามที่มีการกระทำบ่อย ๆ ย่อมทำให้ผู้กระทำมีความคล่องแคล่วและสามารถทำสิ่งนั้นได้คล่อง

1.2 ก่อนการทดลอง 1 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้นำเนื้อเรื่องในงานวิจัยอื่น ๆ มาฝึกให้นักเรียนอ่านตามข้อแนะนำการอ่านแล้วหาแบบฝึกหัดท้ายเรื่องเพื่อสร้างความคุ้นเคยในวิธีการฝึกและไม่เป็นปัญหาด้านการอ่าน การใช้เวลา ในวันทดลองจริง นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ฝึกนิสัยการอ่านในใจโดยไม่ทำปากขมุขมิบ ทาเสียงพิมพ์ และใช้นิ้วชี้ตามตัวหนังสือขณะอ่าน ซึ่ง เป็นการลดการกระทำที่เป็นอุปสรรคต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ จากการฝึกในครั้งนี้ผลปรากฏว่านักเรียนมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เทัญแซ สุภักดิ์ (เทัญแซ สุภักดิ์ 2526 : 70 - 71) ที่ศึกษาปัญหาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน พบปัญหาการอ่านถึง 24 ปัญหา เช่น การอ่านนิพจน์วรรคตอน การใช้นิ้วชี้ตามตัวหนังสือ และทำปากขมุขมิบขณะอ่านในใจ

เป็นต้น ดังนั้นถ้าสามารถลดปัญหาเหล่านี้ได้ย่อมทำให้นักเรียนมีพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจมากขึ้น

1.3 การฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดนั้น มีคำถามที่จะช่วยสร้างทักษะในการทำความเข้าใจในการอ่านให้กับเด็ก คำถามในแบบฝึกหัดมีหลายแบบ เช่น เติมข้อความ ถูกผิดและเลือกตอบ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ริเวอร์ (Rivers. 1968 : 97 - 105) ที่กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกหัดที่ว่าแบบฝึกหัดควรมีหลาย ๆ แบบ เพื่อไม่ให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย

1.4 ประเภของเรื่องที่นำมาให้นักเรียนอ่านตรงกับความสนใจของนักเรียน เพราะได้มาจากการสำรวจความสนใจในการอ่านของนักเรียน เนื้อเรื่องให้สาระและความบันเทิง จึงทำให้นักเรียนอ่านไม่เบื่อ มีสมาธิในการอ่านกับต้องการที่จะอ่านเรื่องต่อ ๆ ไป จากการสังเกตพบว่า เด็กแสดงความกระตือรือร้นเมื่อถึงเวลาฝึกอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ เดวิดสัน (Davidson. 1971 : 6273-A) ที่พบว่า การให้นักเรียนอ่านเรื่องที่ตรงกับความสนใจของนักเรียนจะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่มีผลทำให้นักเรียนอ่านได้เข้าใจง่ายขึ้น

1.5 หลังจากให้นักเรียนหาแบบฝึกหัดจบ นักเรียนได้ทราบผลการฝึกของตนเองโดยครูจะเฉลย และชี้ให้เห็นข้อผิดพลาดต่าง ๆ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข และทำให้ดีขึ้นในครั้งต่อไป การให้ข้อมูลย้อนกลับนี้เป็นแรงเสริมให้กับนักเรียนในการทำแบบฝึกหัดครั้งต่อไป ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของ พรณี ชูทัย (พรณี ชูทัย 2522 : 271) ที่ว่า การให้ผู้เรียนทราบผลการทงานของตนเอง อันได้แก่ การตรวจเฉลยคำตอบ การชี้ให้เห็นสิ่งที่ถูกต้อง และสิ่งที่ควรแก้ไขจะทำให้เด็กเกิดความกระตือรือร้นที่จะทำงานและปรับปรุงให้ดีขึ้นในครั้งต่อไป

2. จากการเปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยเขียนสรุปความนั้น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยให้เขียนสรุปความมีผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่ง

เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยคะแนนความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ย เท่ากับ 3.95 ถ้าดูจากคะแนนความเข้าใจในการอ่านจะพบว่าคะแนนการสอบ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง แสดงว่าการฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยให้ เขียนสรุปความทำให้เด็กเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เหตุผลต่อไปนี้

2.1 การฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยใช้เขียนสรุปความนั้น เมื่อ นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้ว จะต้องคิดทบทวนใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน แล้วนำใจความ สำคัญนั้นมาเรียบเรียงเขียนใหม่โดยใช้ส่วนวนภาษาของตนเอง ซึ่งการที่นักเรียนจะเขียน ได้ดีก็ต้องเข้าใจเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ฮาฟเนอร์ และจอลลี (Hafner and Jolly. 1972 : 147) ที่ว่า การที่เด็กจะเข้าใจเรื่อง ที่อ่านมากน้อยเพียงใดนั้น เราสามารถประเมินผลได้โดยดูที่นักเรียนสามารถบรรยายสิ่ง ที่อ่านออกมาโดยใช้คำพูดของตนเองได้ และตรงกับความคิดเห็นของ เวินไรท์ (Wainwright. 1972 : 36) ที่ว่า การที่ผู้อ่านจะมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถในการสรุปเรื่องราวต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านได้ จะเห็นได้ว่า การที่นักเรียนสามารถเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้จะส่งผลไปถึงความเข้าใจใน เรื่องที่อ่านด้วย จากการวิจัยครั้งนี้จึงพบว่าหลังจากได้รับการฝึกความเข้าใจในการอ่าน โดยให้เขียนสรุปความแล้ว นักเรียนจะมีผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าก่อน การฝึก

2.2 การฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยให้เขียนสรุปความนั้น เป็น การจัดกิจกรรมใหม่ให้กับนักเรียนโดยมีเวลาและคะแนนเป็นตัวกระตุ้น ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนสนใจที่จะรับการฝึก ดังที่ ซีโรต้า (Sirota. 1971 : 2520-A) วิจัยพบว่า กิจกรรมการอ่านที่ครูจัดให้นักเรียนในแต่ละวันด้วยวิธีต่าง ๆ มีผลต่อ ประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียน กล่าวคือ นักเรียนรักการอ่านมากขึ้น ผลที่ติดตามมา ก็คือ นักเรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านดีขึ้นนั่นเอง

2.3 เนื้อเรื่องที่ผู้วิจัยนำมาให้นักเรียนอ่านตรงกับความสนใจของนักเรียน ให้สาระและความบันเทิง ทำให้นักเรียนอ่านไม่เบื่อ มีสมาธิในการอ่าน โดยสังเกตจาก การที่นักเรียนสอบถามผู้วิจัย เพื่อติดตามเนื้อเรื่องที่นำมาให้อ่าน และปีความกระตือรือร้น

อยากที่จะอ่านเรื่องต่อไป ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของ เดวิดสัน (Davidson. 1971 : 6273-A) ที่ว่าการให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องตรงกับความสนใจของนักเรียน จะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลทำให้นักเรียนอ่านได้เข้าใจง่ายขึ้น นอกจากนี้นักเรียนยังได้ทราบผลการฝึกของตนเองจึงเป็นแรงเสริมที่มีผลทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายจะฝึกต่อไป และไม่รู้สึกริक्तกังวลว่าจะเขียนสรุปความไม่ได้ ด้วยเหตุนี้ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าก่อนการฝึก

2.4 ก่อนการทดลอง 1 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้นำเนื้อเรื่องในงานวิจัยอื่น ๆ มาฝึกให้นักเรียนอ่านตามข้อแนะนำการอ่านแล้วเขียนสรุปความ เพื่อสร้างความคุ้นเคยในวิธีการฝึกจะต่อไปไม่เป็นปัญหาในการอ่าน การใช้เวลาในวันทดลองจริง นอกจากนี้ นักเรียนยังได้ฝึกนิสัยการอ่านในใจโดยไม่ทำปากขมุขขมิบ ทำเสียงพิมพ์และใช้นิ้วชี้ตามตัวหนังสือขณะอ่าน เป็นการลดการกระทำซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

3. จากการเปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยให้เขียนสรุปความ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดกับเขียนสรุปความ มีผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ถ้าดูจากคะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดกับนักเรียนที่ให้เขียนสรุปความ พบว่านักเรียนที่เขียนสรุปความมีคะแนนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัด จากการเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่จับคู่กันตามคะแนนสอบก่อนเรียนพบว่า นักเรียนที่ฝึกโดยเขียนสรุปความ มีคะแนนสูงกว่านักเรียนที่ฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดถึง 20 คู่ มีคะแนนเท่ากัน 1 คู่ และมีนักเรียนที่ฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดได้คะแนนสูงกว่านักเรียนที่ฝึกโดยเขียนสรุปความอยู่เพียง 3 คู่ จึงอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยให้เขียนสรุปความมีผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัด ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วันเพ็ญ สุภิกิตย์ (วันเพ็ญ สุภิกิตย์ 2528 : 63) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีอ่านแล้วเขียนลำดับเรื่องราวมีความเข้าใจในการอ่าน

สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีอ่านแล้วทำแบบฝึกหัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การที่นักเรียนฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยเขียนสรุปความมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าการใช้แบบฝึกหัดนั้น อาจมีเหตุผลต่อไปนี้

3.1 การฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยให้เขียนสรุปความนั้น นักเรียนจะต้องใช้ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและเขียนเรียบเรียงใจความสำคัญโดยใช้คำพูดของตนเอง แต่คงใจความสำคัญเดิมไว้ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ เวไนท์ (Wainwright, 1972 : 36) ที่ว่า การที่ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถในการสรุปเรื่องราวต่าง ๆ ได้ และตรงกับความคิดเห็นของแฟร์ (Farr, 1970 : 29 - 30) ที่ว่า การที่ผู้อ่านจะเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ผู้อ่านจะต้องดึงข้อสรุปจากสิ่งที่อ่าน เข้าใจจุดสำคัญของเรื่องและจัดลำดับความคิดของสิ่งที่อ่านให้ได้ จะเห็นได้ว่าการฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยให้เขียนสรุปความเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยฝึกความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนได้ดี ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของ ปรียดา จันทรโรจน์ (ปรียดา จันทรโรจน์ 2522 : 17) ที่ว่า วิธีฝึกให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้นั้นจะทำให้ได้โดยให้นักเรียนรวบรวมความคิดจากเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วเขียนควมคำพูดของนักเรียนเอง จะช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จเร็วขึ้น

3.2 ก่อนที่ผู้วิจัยจะให้ให้นักเรียนฝึกความเข้าใจโดยให้เขียนสรุปความ ผู้วิจัยได้อธิบายให้นักเรียนเขียนใจความสำคัญของเรื่องตามความเข้าใจของนักเรียนเอง โดยยังไม่ต้องคำนึงถึงภาษาเขียน หรือการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง นักเรียนได้รับการอธิบายว่า ผู้วิจัยจะดูผลความเข้าใจของนักเรียนมากกว่าภาษาที่ใช้เขียน ดังนั้นนักเรียนจึงเกิดความพอใจที่จะฝึกโดยไม่รู้สึกวิตกกังวลในเรื่องภาษาเขียนเท่าใดนัก ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ สมบัติ มหารศ (สมบัติ มหารศ 2523 : 68 - 69) ที่ว่า การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจควรให้ผู้อ่านจับใจความสำคัญและสามารถบอกสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้บ้างโดยการเล่า สรุป หรือย่อได้ว่าเรื่องที่อ่านนั้นเกี่ยวกับอะไร แม้จะไม่ครบบริบูรณ์ก็ตาม

3.3 การฝึกความเข้าใจในการอ่านในครั้งแรก ๆ นักเรียนบางคน เขียนเรียบเรียงใจความสำคัญด้วยคำพูดของตนเองยังไม่ครบความสำคัญของเรื่อง ไม่รัดกุมชัดเจน หลังจากที่ถูกผู้วิจัยตรวจให้คะแนนและเฉลย ซึ่งเน้นสิ่งที่ถูกต้องและควรแก้ไขแล้ว ผู้วิจัยพบว่านักเรียนเขียนได้ดีขึ้นตามลำดับ และนักเรียนอยากให้ครูบอกคะแนนเรื่องที่เขียนไปแล้วในครั้งก่อน ๆ ก่อนที่จะอ่านเรื่องใหม่เพื่อเป็นกำลังใจในการอ่าน และเขียนสรุปความเรื่องใหม่อีกด้วย ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของ พรณี ชูทัย (พรณี ชูทัย 2522 : 271) ที่ว่าการให้ผู้เรียนทราบผลการทำงานของตนเอง อันได้แก่ การตรวจ เฉลยคำตอบ การชี้ให้เห็นสิ่งที่ถูกต้อง และสิ่งที่ควรแก้ไข จะทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะฝึกและปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นในครั้งต่อไป นอกจากนี้ ผู้เรียนยังมีความรู้สึกว่าการฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยให้เขียนสรุปความมิใช่เรื่อง ยากเลย

3.4 ผู้วิจัยสังเกตพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ในกลุ่มที่ได้รับการฝึกความเข้าใจในการอ่าน โดยให้เขียนสรุปความมักจะไม่นย้อนกลับไปดูเนื้อเรื่อง อาจเป็นเพราะนักเรียนต้องตั้งใจอ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญแล้วนำมาเขียนด้วยสำนวนของตนเอง ถ้าอ่านเข้าใจเนื้อเรื่องตลอดแล้วก็ไม่จำเป็นต้องย้อนกลับไปดูเนื้อเรื่อง ส่วนกลุ่มที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดมักจะย้อนกลับไปดูเนื้อเรื่อง อาจเป็นเพราะนักเรียนทราบมาก่อนว่าเป็นแบบฝึกหัดท้ายเรื่องซึ่งเกยมาเป็นประจำ ดังนั้นเวลาอ่านจึงไม่พยายามทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่อง ทำให้ไม่เข้าใจเนื้อเรื่อง เป็นผลให้ตอบคำถามไม่ได้ ต้องย้อนกลับไปดูเนื้อเรื่อง เหตุนี้จึงทำให้นักเรียนที่เขียนสรุปความมีผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ทำแบบฝึกหัด ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ฮาฟเนอร์ และจอลลี (Hafner and Jolly. 1972 : 147) ที่ว่า การที่จะทราบว่าเด็กเข้าใจเรื่องที่อ่านมากน้อยเพียงใดนั้น เราสามารถดูได้จากความสามารถในการบรรยายสิ่งที่อ่านออกมาโดยใช้คำพูดของตนเองได้ และแสดงข้อสรุปของบทความที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

3.5 การฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยให้เขียนสรุปความนั้นเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นความเข้าใจจากเรื่องที่อ่านอย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ฉัตรภา บุญนาค และคนอื่น ๆ (ฉัตรภา บุญนาค และคนอื่น ๆ 2528 : 7 - 8) ที่ว่าสิ่งที่ควรปฏิบัติภายหลังจากการอ่านคือ ให้เขียนเรื่องราวที่อ่านนั้นด้วยสำนวนภาษาของตนเองโดยคงใจความเดิมและแสดงความคิดเห็นได้ว่าชอบเรื่องที่อ่านนั้นหรือไม่ อย่างไร ดังนั้นนักเรียนที่เขียนสรุปความจึงได้แสดงความคิดเห็นตามความเข้าใจจากเนื้อเรื่องที่อ่านเป็นผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ทำแบบฝึกหัด

3.6 การฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยให้เขียนสรุปความใช้เวลาในการฝึกประมาณ 20 - 25 นาที ผู้วิจัยได้กำหนดเวลาให้ทั้งสองกลุ่มฝึกความเข้าใจในการอ่านครั้งละ 30 นาที แต่ปรากฏว่ากลุ่มที่เขียนสรุปความใช้เวลามากกว่ากลุ่มที่ทำแบบฝึกหัดประมาณ 5 นาที อาจเป็นได้ว่ากลุ่มที่เขียนสรุปความต้องใช้เวลาทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องเพื่อเขียนเรียบเรียงใจความสำคัญด้วยคำพูดของตนเอง และคงใจความสำคัญเก็บไว้ ดังที่ วรณี โสมประยูร (วรณี โสมประยูร 2527 : ไม่มีเลขหน้า) ได้กล่าวว่ากรณีที่นักเรียนจะเขียนได้ดีนักเรียนจะต้องมีความสามารถในการทำความเข้าใจ จับใจความสำคัญและเห็นความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ ในข้อความหรือเรื่องนั้นอย่างดี แล้วยังต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาอีกด้วย จึงจะช่วยเขียนเรื่องราวได้ดีโดยรู้จักเลือกใช้คำ ประโยคให้ถูกต้องเหมาะสมจึงจะรักษาความหมายเดิมในสำนวนใหม่ซึ่งเป็นภาษาของนักเรียนเองได้ ซึ่งจะเห็นได้จากการประเมินความสามารถทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2528 จากเอกสารทางวิชาการประกอบการสัมมนาระดับชาติ เรื่องหลักสูตรประถมศึกษาสภาพปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตก็ยังพบว่า นักเรียนได้รับความสำเร็จส่วนใหญ่ในด้านการรับสาร คือ ฟัง และอ่าน แต่ไม่ได้รับความสำเร็จในด้านการส่งสารคือการเขียน และการพูด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียน และผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เห็นว่า นักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ยังขาด

ทักษะในด้านการเขียนเรียงความ ย่อความและจดหมาย (กระทรวงศึกษาธิการ 2530 : 14, 52) ดังนั้นนักเรียนกลุ่มที่เขียนสรุปความจึงใช้เวลามากกว่ากลุ่มที่ทำแบบฝึกหัด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า การฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยให้เขียนสรุปความ ทำให้นักเรียนมีผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าการใช้แบบฝึกหัด แสดงว่าการฝึกโดยเขียนสรุปความเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านที่ดีขึ้น ครูผู้สอนจึงน่าจะนำการฝึกโดยเขียนสรุปความไปใช้ประกอบการสอนอ่านเข้าใจให้มากขึ้น เพราะการฝึกโดยให้เขียนสรุปความนั้น นักเรียนจะต้องอ่านอย่างมีจุดหมาย จับใจความสำคัญ และเรียบเรียงใจความสำคัญเขียนด้วยสำนวนภาษาของตนเอง ซึ่งนอกจากจะได้ฝึกทักษะการอ่านแล้วยังได้ฝึกทักษะการเขียนอีกด้วย

1.2 ควรมีการฝึกการเขียนควบคู่ไปกับการอ่านอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะที่ต้องพึ่งพากับการเขียน เช่น การทวรายงาน การจดบันทึก การย่อความเป็นต้น

1.3 เนื้อเรื่องที่นำมาให้นักเรียนอ่านควรตรงกับความสนใจของนักเรียน และเป็นเนื้อเรื่องใหม่ที่แตกต่างไปจากเนื้อเรื่องในบทเรียน เพราะนักเรียนส่วนใหญ่จะอ่านเรื่องในบทเรียนมาก่อนแล้ว ทำให้ไม่สนใจที่จะอ่านเท่าที่ควร

1.4 ในการฝึกความเข้าใจในการอ่านครูจะต้องให้นักเรียนทราบผลการฝึกของตนเองทุกครั้ง เพื่อเป็นเครื่องช่วยกระตุ้นให้นักเรียนอยากฝึกในครั้งต่อไป

1.5 ในการฝึกความเข้าใจในการอ่านควรฝึกทุกวัน วันละประมาณ 20 - 30 นาที ถ้าปรากฏว่านักเรียนขาดการฝึกครูควรจัดการฝึกซ่อมแก่นักเรียนเพื่อให้เกิดกระบวนการที่ต่อเนื่องและฝึกให้มีนิสัยรักการอ่าน

1.6 ในการฝึกความเข้าใจในการอ่าน ครูควรใช้แบบฝึกหัดควบคู่กับการเขียนสรุปความ จะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจที่ดีขึ้น และยังใช้เสริมการอ่านให้กับนักเรียนนอกเวลาเรียนได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน โดยใช้แบบฝึกหัดกับเขียนสรุปความในระดับชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการฝึกความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน โดยใช้แบบฝึกหัดกับเขียนสรุปความระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่างกัน

2.3 ควรจะได้มีการศึกษาวิจัยวิธีการสอบอ่านคำราชาศัพท์ต่าง ๆ แล้วลองเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มวิชา ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กอ สวัสดิ์พาณิชย์ การสอนอ่านในชั้นประถม หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู
2505, 199 หน้า
- จันทิมา พรหมโชติกุล การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย สำนักทดสอบทางการศึกษาและ
จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2526, 219 หน้า
- เจียมจิต ห้าวหาญ การส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและความคงทนในการจำโดย
วิธีนาเรื่อง 3 แบบ ปริญญาพนธ์ กค.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2522, 221 หน้า อัดสำเนา
- ฉัตรภา บุญนาค และคนอื่น ๆ ศิลปะการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันและทางธุรกิจ
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2522, 304 หน้า
- ชลธิรา กลัดค้อย "ส่งเสริมการอ่าน" วิทยศึกษ 11 - 54 มิถุนายน - กรกฎาคม
2517
- ชวาล แพร์ตกุล เทคนิคการเขียนข้อสอบ ม.ป.ท. 2520, 407 หน้า
- เชาวนี เกิดเพทางค์ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณโดยใช้
แบบฝึกกับไม่ใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 156 หน้า อัดสำเนา
- เชิดศักดิ์ โขวาสินธุ์ การพัฒนาคติและบุคลิกภาพ สำนักทดสอบทางการศึกษาและ
จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 132 หน้า
- ชูศรี วงศ์รัตน์ เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย โรงพิมพ์เจริญผล 2525, 252 หน้า
แบบแผนการทดลอง คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2528, 309 หน้า
- ฐะปะนีย์ นาคกรรพ คู่มือครูวิชาภาษาไทยประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น เล่ม 1
กระทรวงศึกษาธิการ 2518, 147 หน้า
- ณรงค์ ปานทอง การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก โรงพิมพ์ชวนพิมพ์ 2526, 173 หน้า

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ บุญยิ่ง เจริญยิ่ง อิทธิพลของสังคมต่อทัศนคติของวัยรุ่น
สถาบันระหว่างชาติ สำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก 2518, 136 หน้า

ทรงพันธ์ วรรณมาศ การอ่านที่ก้าวร้าว ภาพพัฒนาตัวและเอกสารวิชาการ หน่วย
ศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู 2524, 116 หน้า

นิตยา ฤทธิโยธี การหาและการใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ เอกสารเผยแพร่ความรู้
ทางการสอนภาษาไทย หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา 2520

บันลือ พฤษะวัน วรรณกรรมสำหรับเด็ก ไทยวัฒนาพานิช 2521, 138 หน้า

บุญเสริม ฤทธาภิรมย์ 'การสอนเพื่อพัฒนาการอ่าน' วิทยาสาร 32 - 35
กรกฎาคม 2518

ประกิจ รัตนสุวรรณ การวัดและประเมินผลทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 617 หน้า อัดสำเนา

ประทีป วาทิกทินกร การใช้ภาษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2520, 104 หน้า

ประเทิน มหาจันทร์ เอกสารประกอบการสอนวิชาประถม 426 การสอนอ่านเบื้องต้น

ชลบุรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน 2523, 326 หน้า

ประยูร แจ่มจบ ประเภทและตำแหน่งของคำถามประกอบบทเรียนที่ส่งผลต่อความเข้าใจ
ในการอ่านและการจำเนื้อหาบทเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดภูเก็ต

ปริญญาพนธ์ กต.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 89 หน้า

อัดสำเนา

ประสาธ อิศรปริศา จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน กราฟฟิคอาร์ต 2523, 198 หน้า

ปราณี เชียงทอง วรรณกรรมสำหรับเด็ก ชลบุรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน 2526, 270 หน้า

ปรีดา จันทรโรจน์ การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านภาษาไทยโดยใช้แบบฝึก

เสริมทักษะและไม่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนก

ช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคโนโลยีคนหนองรี วิทยานิพนธ์

ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522, 229 หน้า อัดสำเนา

พรณี ชูหทัย จิตวิทยาการเรียนการสอน พิมพ์ครั้งที่ 2 ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522, 266 หน้า

พิมพ์พร อุทัยเล็ก การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกกับ
ไม่ใช้แบบฝึก วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2526, 190 หน้า
อัครสำเนา

พูนพงษ์ งามเกษม เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้
แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านกับการสอนแบบเดิม วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 190 หน้า อัครสำเนา

เพ็ญแข สุภักติกัย ปัญหาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง ในโรงเรียนสังกัด
กรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน วิทยานิพนธ์ ศ.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2526,
113 หน้า อัครสำเนา

ภาณี อัครโสภณ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านชั้นที่ความ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกหัด
ทักษะการอ่านชั้นที่ความในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ 2523, 136 หน้า อัครสำเนา

ภาสนีย์ รักษาพรหมณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และการอ่านจับใจความ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วิทยานิพนธ์ ศ.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524,
101 หน้า อัครสำเนา

มนัส รัตนคิดถก ณ ภูเก็ท "การสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มิตรครู บัณฑิต
มกราคม 2520, 19 - 23

มัทธนา เกียรติพงษ์ และคนอื่นๆ การใช้ภาษาไทย คณะจารย์ภาควิชาภาษาไทย
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โรงพิมพ์มิตรนราการพิมพ์ 2529, 112 หน้า

รัตนา ศิริพานิช "การส่งเสริมความพร้อมในการเรียนอ่าน" คุรุปริทัศน์ ฉบับความรู้
เกี่ยวกับเด็ก 6 : 54 - 60 มิถุนายน 2522

- รณจวน อินทรกำแหง วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น ดวงกมล 2517, 125 หน้า
- รณจวน อินทรกำแหง และคนอื่น ๆ การอ่านและการพิจารณาหนังสือ พิมพ์ครั้งที่ 5
อักษรเจริญทัศน์ 2521, 208 หน้า
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ สถิติวิทยาทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 วัฒนาพานิช
2522, 286 หน้า
- วงเดือน วรรณไชย การอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย วิทยานิพนธ์ ก.ม.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 89 หน้า อัสสัณนา
- วรรณิ์ โสมประยูร เอกสารการสนทนาวรรณกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ
(ภาษาไทย) หน่วยที่ 4 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2525, 476 หน้า
- _____ เอกสารประกอบการสอนภาษาไทย (เอกสารโรเนียว) 2527, 20 หน้า
- วันเพ็ญ สุภักดิ์ การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติต่อภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีอ่านแล้วเขียนเล่ากับเรื่องราวกับวิธีอ่าน
แล้วทำแบบฝึกหัด วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2528, 183 หน้า อัสสัณนา
- วาสนา เกตุภาค การอ่าน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน
2521, 121 หน้า
- วิจิตร แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ การใช้ภาษาไทย โอเดียนสโตร์ 2522, 396 หน้า
- วิเชียร เกตุสิงห์ หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พิมพ์ครั้งที่ 3
โรงพิมพ์เรือนอักษร 2524, 153 หน้า
- วิมลศิริ ร่วมสุข การสอนภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะ
มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน 2522, 128 หน้า
- ศศิธร สุทธิแพทย์ แบบฝึกหัดสำหรับสอนเรื่องวลีในภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ ๖
วิชาการศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น
2520, 442 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ รายงานการสำรวจความสนใจและรสนิยมในการอ่าน
ของเด็กไทยและเยาวชนไทย กองวิจัยทางการศึกษา 2519, 43 หน้า

รายงานการสำรวจความสนใจและรสนิยมในการอ่านของเด็กและเยาวชนไทย
จงเจริญการพิมพ์ 2520, 43 หน้า

คู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงพิมพ์ยูไนเต็มนคร 2523,
516 หน้า

เอกสารทางวิชาการประกอบการสัมมนา ระดับชาติ เรื่องหลักสูตรประถมศึกษา
สภาพปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต 22 - 25 กรกฎาคม 2530

สนม ครุฑเมือง การสอนทักษะการใช้ภาษาไทย การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน
ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พิบูลย์โลก 2528, 347 หน้า

สนิท ทั้งทวี อ่านไทย ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม 2526, 185 หน้า

การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม โอเคียนส์ไตร์ 2529, 344 หน้า

สมบัติ มหารศ เอกสารประกอบการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา
ภาคหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม 2523,
110 หน้า อัดสำเนา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ รายงานการวิจัยประสิทธิภาพประถมศึกษา
จุดอ่อนด้านทักษะเบื้องต้นทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษา โรงพิมพ์สำนักงาน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี 2519, 56 หน้า

สุนทรี ประเสริฐศรี การสร้างแบบฝึกทักษะความเข้าใจในการอ่านสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกุนนทีรุทธวารามวิทยาคม วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2526, 145 หน้า อัดสำเนา

- สุนันทา ทองซอน การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมร และนักเรียนที่พูดภาษาส่วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดสุรินทร์ ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 167 หน้า อัดสำเนา
- สุนีย์ สินธุเคชะ ปฏิกะสาหรับครูภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษา ทุกระดับ สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช 2523, 186 หน้า
- สุรางค์ จันทรเอม ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษาหนึ่งแห่งใน จังหวัดพระนคร วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2509, 96 หน้า
- หทัย ตันหยง การผลิตหนังสือสำหรับเด็ก พินุกโลก แผนกเอกสารและการพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินุกโลก 2525, 523 หน้า
- อรพินทร์ สวัสดิพันธ์ ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใน โรงเรียนประชาบาล 2 แห่ง ของจังหวัดพระนคร ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2510, 129 หน้า อัดสำเนา
- อักษร รุ่งมณี การเปรียบเทียบผลเพิ่มความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติต่อการอ่าน ระหว่างการสอนอ่านโดยกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525, 182 หน้า อัดสำเนา
- อัมพร สุขเกษม การอ่านหนังสือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บhashารกาบ 2520, 69 หน้า
- อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยานุกูล ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2521, 206 หน้า
- อุบล เรียงสุวรรณ และคนอื่นๆ วิชาชุดक्रमมัธยมตอนที่ 2 หลักการสอนและวิธีการสอน วิชาเฉพาะ สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย 2509, 218 หน้า

- Bond, Guy L. and Miles A Tinker. Reading Difficulties : Their Diagnosis and Correction. New York, Appleton-Century - Crofts, 1957. 486 p.
- Bush, Clifford L. and Mildred H. Huebner. Strategies for Reading in the Elementary School. London, Macmillan Company, 1970. 380 p.
- Culner, Mabel. Interpretative Reading. Usom, Thailand, 1959. 218 p.
- Dallman, Martha and others. The Teaching of Reading. 4th.ed., New York, Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1974. 610 p.
- Davidson, Jame Louise. "The Relationship Between Teachers' Question and Pupils' Responses During a Directed Reading Activity and a Directed Reading Thinking Activity," Dissertation Abstracts International. 12 : 6273-A, June, 1971.
- Dechant, Emerald V. Improving the Teaching of Reading. New Delhi, Prentice Hall of India Private United, 1969. 568 p.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. Princeton, New Jersey, Educational Testing Service, 1952. 32 p.
- Farr, Roger. Measurement and Evaluation of Reading. New York, Harcourt, Brace and World, Inc., 1970. 384 p.
- Good, Carter Victor. Dictionary of Education., 3rd.ed., New York, McGraw-Hill Book Co., 1973. 681 p.
- Gray, William Scott. On Their Own Reading. Chicago, Scott Foreman and Company, 1984, 368 p.
- Hafner, Lawrence E. and Barbara C. Palmer. "The Differential Effects of Three Methods of Teaching on Reading Comprehension and Vocabulary of Ninth Grade Students," Journal of Educational Research. 1 : 36, September - October, 1980.
- Hafner, Lawrence E. and Hayden B. Jolly. Pattern of Teaching Reading in the Elementary School. New York, The Macmillan Company, 1972. 447 p.
- Harris, Albert J. How to Increase Reading Ability. 3rd.,ed., New York, Longmans, Green and Co., 1956. 633 p.

- Hilgard, Ernest Ropiequet. Introduction to Psychology. 4th.ed., New York, Harcourt, Brace and World Inc., 1967. 686 p.
- Janet Ross Kendall, Jana M. Mason and William Hunter. "Which Comprehension ? Artifacts in the Measurement of Reading Comprehension," Journal of Education Research. 73 : 233 - 236, March - April, 1980.
- Lado, Robert. Language Teaching A Scientific Approach. New York, McGraw-Hill, Book Company, 1964. 239 p.
- Miller, Lyle L. Developing Reading Efficiency. Minnesota, Burgess Publishing Company, 1972. 332 p.
- Miller, Wima H. Diagnosis and Correlation of Reading Difficulties in Secondary School Students. New York, Center for Afflies Research in Education, Inc., 1973. 287 p.
- Roettger, Doris and others. "Validation of a Reading Attitude Scale for Elementary Students and an Investigation of the Relationship between Attitude and Achievement," The Journal of Education Research. 72 : 138 - 142, January - February, 1979.
- Sirota, Beverly S. "The Effect of a Planned Literature Program of Daily Oral Reading by the Teacher on the Voluntary Reading of Fifth Grade Children," Dissertation Abstracts International. 5 : 2320-A, November, 1971.
- Steven, S. Kathleen. "The Effect of Topic Interest on the Reading Comprehension of Higher Ability Students," Journal of Educational Research. 6 : 365 - 367, July - August, 1980.
- Tinker, Miles A. Teaching Elementary Reading. Appleton - Century - Crofts, New York, 1952. 351 p.
- _____. Teaching Elementary Reading. New York, Appleton - Century - Crofts, Inc., 1968. 671 p.
- Wainwright, Gurdon R. Rapid Reading Made Simple. Great Britain, W.H.Allen, Co.Ltd., 1972. 272 p.
- Weiner, Cheryl Jane. "The Effect of Training in Questioning and Student Question Generation on Reading Achievement," Dissertation Abstracts International. 38(10) : 5900-A, April, 1978.
- Willmore, Doloris Jackus. "A Comparison of Four Methods of Studying A College Textbook," Dissertation Abstracts International. 27(8) : 2413 - 2414-A, February, 1967.

ภาคผนวก

๑

๒

ภาคผนวก ก

แบบสำรวจความสนใจในการอ่าน
ผลการสำรวจอันดับความสนใจในการอ่าน

แบบสำรวจความสนใจในการอ่าน

ตอนที่ 6

ตัวอย่างของเรื่องประเภทต่าง ๆ

ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้อย่างตั้งใจที่สุด แล้วไปตอบคำถามในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2

1. ประเภทนิทาน

เรื่อง หมวกวิเศษ

ชายคนหนึ่งเป็นคนคึกมาก เทพเจ้าจึงประทานหมวกวิเศษให้ใบหนึ่ง หมวกใบนี้เมื่อสวมแล้วจะบันดาลให้ผู้สวมรู้ภาษาสัตว์ วันหนึ่งชายผู้นี้สวมหมวกใบดังกล่าวแล้วไปนอนเล่นใต้ต้นไม้ ได้ยินเสียงกาพูดกันว่า เศรษฐีคนหนึ่งปลูกบ้านหลังใหญ่ที่สวนหลวงแห่งหนึ่ง เศรษฐีคนนั้นจึงบันดาลให้ลูกสาวเศรษฐีล้มป่วยลง เขาจึงปลอมตัวเป็นหมอกุเข้าไปทำนายในบ้านเศรษฐี เขาแนะนำให้เศรษฐีเอางูออกจากพื้นบ้านเสียโดยเร็ว เศรษฐีก็ทำตาม ปรากฏว่าลูกสาวของเศรษฐีหายป่วยทันที เศรษฐีจึงให้รางวัลเจ้าของหมวกวิเศษนั้นเป็นจำนวนมาก

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด.....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

2. ประเภทเรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

เรื่อง การแต่งกาย

การแต่งกายที่สวยงาม คือ การใช้เสื้อผ้าที่สะอาด ถึงแม้ว่าเสื้อผ้าที่เราสวมจะราคาถูกลงหรือใช้มานานแล้ว แต่ถ้าซักให้สะอาดก็จะดูสวยงาม การใช้เสื้อผ้าที่สะอาดทำให้เราสบายใจ คนนับถือและไว้วางใจ นอกจากนี้ยังทำให้เราไม่เป็นโรคได้ง่ายอีกด้วย เพราะเชื้อโรคชอบอยู่ในที่สกปรก เสื้อผ้าที่สกปรกจึงมีเชื้อโรค เมื่อเราสวมเสื้อผ้าที่สกปรกตัว เชื้อโรคก็จะมาอยู่กับตัว เราทำให้เราไม่สบายและเป็นโรคได้ เสื้อผ้าที่เราสวม

ควรเปลี่ยนทุกวัน หรือหมั่นซักให้สะอาด เพราะถ้าเราสวมซ้ำหลาย ๆ วันจะมีกลิ่นเหม็น ดังนั้นจึงต้องระวังอย่าให้เป็นสิ่งสกปรกต่าง ๆ เวลาซักฟอกต้องขยี้แรง ๆ ให้ทั่วทั้งตัว จึงจะสะอาด แล้วใช้น้ำสะอาดล้างฟอกออกสักสองครั้ง

นักเรียนสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด.....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

3. ประเภทเรื่องวิทยาศาสตร์ เรื่อง ความร้อน

เมื่อเราเทน้ำร้อนลงไปถ้วยแก้ว ความร้อนอาจทำให้แก้วขยายตัวและแตกได้ ถ้าเราใส่ช้อนลงไป ความร้อนจะถ่ายจากน้ำมาสู่ช้อนบ้าง เพราะช้อนเป็นสื่อความร้อนที่ดี แก้วจึงมีทางที่จะแตกน้อยลง ช้อนที่ใช้ควรเป็นช้อนโลหะ เช่น ทองแดง เงิน หรือโลหะอื่น ๆ จะเป็นสื่อความร้อนได้ดี แทนที่ถึงแม้เราจะใส่ช้อนลงไปแล้วก็ตาม แก้วก็อาจแตกได้

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด.....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

4. ประเภทเรื่องตลก เรื่อง ได้เงินเพราะความเชื่อ

พ่อค้าแขกคนหนึ่งนำช้างไปขายในงานออกร้านประจำปี เขาเห็นชาวอังกฤษคนหนึ่งสนใจช้างตัวนี้มาก พิจารณา ขา งา จวง และหางของช้างอย่างถี่ถ้วน และยังเดินไปรอบ ๆ ตัวช้างเหมือนอย่างจะจดจำลักษณะและคำหับของช้าง พ่อค้าแขกจึงเดินไปหาฝรั่งคนนั้น แล้วกระซิบว่าอย่าเพิ่งพูดอะไรเกี่ยวกับช้างตัวนี้ รอให้ขายได้เสียก่อนแล้วจะแบ่งเงินให้ ฝรั่งก็ตกลง เมื่อขายช้างได้แล้ว พ่อค้าแขกก็แบ่งเงินให้ ฝรั่งร้อยละสิบของเงินที่ขายได้ แล้วถามฝรั่งว่ารู้ได้อย่างไรว่าช้างมีแผลดลอกที่ขาหน้า ข้างซ้าย คิดว่าจะไม่มีใครเห็น ตาแหลมเหลือเกิน ฝรั่งทาคำเขาแล้วตอบว่า เขา

ไม่เห็นแผนที่ว่านั่นเคยแต่ที่จ้องดูข้างอย่างพิณิจิเคราะห์ก็เพราะว่าเกิดมายังไม่เคยเห็นข้างเลย จึงอยากจะดูให้รู้ว่ามียูปร่างเป็นอย่างไร

นักเขียนชอบและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด.....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

5. ประเภทเรื่องเป็นคดี

เรื่อง เจ็บตัวเพราะยั่วเหยสั้ว

ชายคนหนึ่งไปเที่ยวดูสัตว์ที่สวนสัตว์เขาคิน เบื่อไปถึงกรงเสือดำเขาเห็นเสือนอนหลับอยู่จึงหาไม้มาอันหนึ่งมาเหยยเสือจนตื่น มันมองคนที่เหยยอย่างเกลียดชังแต่เขาก็กังคังตั้งหน้าตั้งตาเหยยเสือต่อไป เพราะเห็นเป็นของสนุก เสือรำคาญจึงลุกขึ้นเดิน เขาก็ยังคงเอาไม้เหยยเสืออยู่เรื่อย ๆ เสือคาโกรธจัดจึงกระโดดมาที่ริมกรงอย่างรวดเร็วและข่วนมือของชายคนนั้นถึงกับเลือดไหลโซม ที่จริงเจ้าหน้าที่สวนสัตว์ได้เขียนป้ายเตือนคนไม่ให้ยั่วเหยสั้วติดไว้ตามที่หลายแห่ง ถ้าเขาเชื่อและปฏิบัติตามคาเตือนก็จะไม่เจ็บตัวอย่างนี้

นักเขียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด.....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

6. ประเภทเรื่องเศร้าสลดใจ

เรื่อง น้ำท่วม

ครั้งหนึ่งน้ำท่วมเมืองจีน ครอบครัวหนึ่งมีพ่อแม่และลูกหกคนยากจนมาก ได้ลงเรือหนึ่งลำไปพักอยู่เชิงเขาห่างไกลจากเพื่อนมนุษย์ อาหารก็เหลืออยู่เล็กน้อย พ่อแม่ต้องยอมอดเพื่อให้ลูกได้กินคนละสองคาเพื่อประทังชีวิตจนอ่อนเพลียไปตาม ๆ กัน ลูกร้องไห้เพราะหิวโหยจนไม่มีเสียงร้อง แม่ร้องไห้จนไม่มีน้ำตา พ่อทนเห็นลูกเมียอดอยากและทุกข์ทรมานต่อไปไม่ไหวจึงตัดสินใจปีนเขาขึ้นไปเพื่อหาอาหารมาจุนเจือ

ครอบครัว แต่เคราะห์ร้ายพ่อต้องตกเป็นอาหารของสัตว์ป่า ในที่สุดลูกหนีวไม่ไหวก็
ล้มตายไปทีละคนสองคน เหลือแม่เป็นคนสุดท้าย แม่จึงกระโดดน้ำตายตามลูกไปด้วย

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่าน เรื่องประเภทนี้เพียงใด.....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

7. ประเภทเรื่องการผจญภัยตื่นเต้น เรื่อง ฉวีวรรณรอยตาย

คืนหนึ่งฉวีวรรณตกใจตื่นขึ้นมา รู้สึกร้อนไปทั้งตัว เธอรีบลุกขึ้นมองออกไป
ทางหน้าต่าง เห็นควันทหนาตลบล้อมรอบจนหายใจไม่สะดวก ฉวีวรรณตกตะลึงหัวใจ
แทบหยุดเต้น ทั้งไฟและควันทรมกึกเข้ามาทุกด้าน เพลิงลามมาจนถึงประตูรั้วแล้ว
มันไหม้ลามพญ่าแห่งเล็ก ๆ อย่างรวดเร็ว เธอวิ่งไปดึงผ้าห่มออกมาผืนหนึ่ง แล้วเอา
ผ้านั้นจุ่มลงไปในโอ่งน้ำในประตูปาน ทำให้ผ้าห่มหนักขึ้นมามาก เธอวิ่งออกมาข้างนอก
เอาผ้าห่มคลุมลงไปในหัวแล้ววิ่งฝ่ากลุ่มเพลิงออกไป ปรากฏว่าฉวีวรรณรอดตายอย่าง
หวุดหวิด

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่าน เรื่องประเภทนี้เพียงใด.....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

8. ประเภทข่าวในประเทศ เรื่อง อหิวาต์มาเยือนแล้ว

เนื่องจากเกิดอหิวาตกโรคระบาดที่จังหวัดสมุทรปราการ และผู้ป่วยหลายราย
เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ซึ่งสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลสมุทรปราการ
กองโรคติดต่อทั่วไปและกองระบาดวิทยาได้ร่วมกันป้องกันโรคไม่ให้ระบาดลุกลามเพิ่มขึ้น
แต่เนื่องจากโรคนี้แพร่ระบาดได้ง่ายจึงขอความร่วมมือจากประชาชนให้ช่วยกันอีกทางหนึ่ง
ผ่านหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 8 มีนาคม 2525 โดยขอให้ปฏิบัติดังนี้

1. รับแจ้งข่าวการเกิดของผู้ป่วยโรคนี้ให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงทราบโดยเร็ว
 2. เลือกรับประทานอาหารที่สุกใหม่ ๆ ไม่มีแมลงวันตอม
 3. กินน้ำสะอาดและป้องกันไม่ให้ปากลงเข้าปาก และใช้ผงกลอรีนฆ่าเชื้อโรคในน้ำได้
 4. ใช้ส้วมที่สะอาดถูกหลักสุขาภิบาล
 5. ทาลายแหล่งเพาะพันธุ์แมลงวัน และขยะมูลฝอยในบริเวณที่อยู่อาศัย
- นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด.....
- (ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

9. ประเภทเรื่องการทามาหากิน

เรื่อง การค้าขาย

ครอบครัวของการทำงานค้าขาย ซึ่งเป็นงานที่คงเหนื่อยยากแต่เขาคิดว่า จะช่วยประเทศชาติได้มาก ทุกวันนี้คนไทยไม่ชอบทำของใช้เอง ต้องสั่งมาจากต่างประเทศ จึงทำให้ของมีราคาแพง และเพราะคนไทยไม่ชอบค้าขายจึงทำให้คนชาติอื่นแย่งอาชีพนี้ไป

พี่ของดำก็เป็นพ่อค้า ร้านของเขาขายข้าว ปลา ตลอดจนผักต่าง ๆ ร้านของเขาขายดี เพราะเขาเป็นคนซื่อสัตย์ มีกิริยาวาจาสุภาพ และขายของไม่แพง เราค้าขายก็มีกำไรจนเป็นคนมั่งมีเงินทอง

น้องของดำก็ค้าขาย ร้านของเขาขายข้าว ปลา ผัก ตลอดจนขนมกระจุยกระจาย และของใช้ทั่วไป เขาก็เป็นคนซื่อสัตย์ แต่เขาขายของแพงเกินไป เขาจึงขายไม่ดีและขาดทุน

คนค้าขายจะต้องมีกิริยาวาจาสุภาพ เป็นคนซื่อสัตย์และขายของไม่แพงจึงจะขายได้ดี

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด.....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

10. ประเภทเรื่องอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย เรื่อง ไข่

ไข่เป็นอาหารที่ดีมีคุณค่ามาก ไข่มีโปรตีนสูง และโปรตีนเป็นอาหารที่จำเป็นสำหรับเด็กที่กำลังเจริญเติบโต คุณค่าทางอาหารของไข่ขาวกับไข่แดงแตกต่างกัน ไข่แดงมีโปรตีน ไขมันและเกลือแร่ที่จำเป็นแก่ร่างกาย ไข่ขาวมีโปรตีนเท่าไข่แดง มีไขมันน้อยกว่าไข่แดง แต่มีวิตามินบี 2 และกำมะถันมาก คุณค่าทางอาหารของไข่คือเกือบเท่านั้น เพียงแต่ไข่มีแคลเซียมน้อยกว่านมเท่านั้น การกินไข่ควรกินไข่ที่ปรุงสุกแล้ว ไม่ควรกินไข่ดิบ ๆ เพราะย่อยยากและอาจมีเชื้อโรคปนอยู่

การเก็บไข่ควรเก็บไว้ในที่เย็น ๆ และไม่ควรล้างไข่หรือเช็ดด้วยผ้าชื้น ๆ ก่อนเก็บเพราะจะทำให้เชื้อโรคเข้าไปในไข่ได้ง่าย

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด.....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

11. ประเภทเรื่องเกี่ยวกับศาสนาพุทธ เรื่อง ศิลและธรรมที่สำคัญที่สุดของพุทธศาสนา

ศิลปะและธรรมที่สำคัญที่สุดของพุทธศาสนา คือ ศิล 5 ประการที่ทุกคนควรปฏิบัติ เป็นประจำควบคู่กับธรรม 5 ประการ ซึ่งเรียกว่าเบญจศีลและเบญจธรรม มีดังนี้

ศีล 5 (เบญจศีล)

1. เว้นจากการฆ่าสัตว์
2. เว้นจากการลักทรัพย์
3. เว้นจากการประพฤติดิฉันในกาม
4. เว้นจากการพูดเท็จ
5. เว้นจากการดื่มสุราและเครื่องคอง

ของเมา

ธรรม 5 (เบญจธรรม)

1. มีเมตตา กรุณา
2. ประกอบสัมมาอาชีพ
3. สวรรวมในกาม
4. มีความซื่อสัตย์
5. มีสติรอบคอบ

นักเรียนชอบและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด.....
(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

12. ประเภทเรื่องวัฒนธรรมและประเพณี
เรื่อง ประเพณีการขอฝน

"พิธีแห่นางแมว" เป็นประเพณีการขอฝนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่ง
รู้กันอยู่ว่าเป็นดินแดนที่แห้งแล้ง ถ้าปีไหนฝนตกก็ประเพณีนี้จะไม่มี แต่ถ้าปีไหนฝนแล้ง
ชาวบ้านจะทำพิธีนี้ขึ้น

การแห่นางแมวก็จะทำในเวลาจวนมืด หรือพระอาทิตย์ตกดินไปแล้ว โดย
คน ๆ หนึ่งที่ชาวบ้านให้ความเคารพเชื่อถือในการทำพิธี ซึ่งชาวบ้านเรียกกันว่า "จ่า"
หรือ "ตาจ่า" เพื่อตาจ่าจับเอาแมวมาตัวหนึ่งจะผูกติดไว้ที่คานหาบแล้วใช้คนหาม เมื่อ
ทุกคนมาพร้อมแล้วตาก็จะเริ่มพิธีเป่าร้องเหวุดาอารักข์ทั้งหลาย แล้วพาเดินตามหมู่บ้าน
ผู้คนก็เดินตามกันเป็นแถว ๆ ขณะที่เดินก็จะมีคนร้องขอฝนเป็นภาษาอีสาน

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด.....
(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

13. ประเภทเรื่องประวัติความเป็นมาของสิ่งต่าง ๆ
เรื่อง การสักลาย

คนในสมัยโบราณหรือในปัจจุบันชอบเอาสิ่งต่าง ๆ ทาตัวเพื่อป้องกันอันตราย
เช่น เอาดินแดงมาทาตัว เพราะเห็นว่ามีสีแดง เหมือนเลือด เลือดเป็นกำลังของคน
ถ้าเลือดไหลออกไม่หยุดเลยก็ตาย จึงเชื่อว่าสีแดงอาจทำให้เกิดกำลังจึง เอาดินแดงทาตัว
เหมือนทายาบำรุงกำลัง นอกจากนี้คนโบราณยังชอบทาตัวด้วยสีอื่น ๆ อีกมาก และต่อมา
เพื่อมิให้มีการลบเลือนออกได้ จึงเกิดมีการสักตามผิวหนังอย่างถาวร สีที่นิยมสักลายได้แก่
สีน้ำเงิน สีดำและสีแดง

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด.....
(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

14. ประเพณีบุคคลสำคัญสมัยกรุงศรีอยุธยา
เรื่อง สมเด็จพระนารายณ์มหาราช

สมเด็จพระนารายณ์มหาราช ทรงเป็นพระราชโอรสของสมเด็จพระเจ้าปราสาททอง ประสูติเมื่อ พ.ศ. 2175 ขึ้นครองราชสมบัติเมื่อ พ.ศ. 2199 เป็นเวลา 32 ปี สวรรคตที่เป็องลพบุรี พ.ศ. 2231

สมเด็จพระนารายณ์มหาราช ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ในสมัยกรุงศรีอยุธยาที่มีความสามารถและสติปัญญาเฉลียวฉลาดในการปกครองประเทศ มีการติดต่อสัมพันธ์กับประเทศฝรั่งเศส ประเทศทางยุโรป ทั้งทางด้านการค้าและการทหาร ทรงดำเนินการทุกอย่างด้วยความสุขุมรอบคอบ ทางด้านศาสนาก็ไม่ขัดข้องที่จะให้ศาสนาอื่น โดยเฉพาะศาสนาคริสต์เข้ามาเผยแพร่ได้ ทำให้นานาประเทศรู้จักประเทศไทยมากขึ้น

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเพณีนี้เพียงใด.....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

15. ประเพณีบุคคลสำคัญสมัยกรุงรัตนโกสินทร์
เรื่อง พระปิยมหาราช

ตั้งแต่ประเทศไทยตั้งกรุงเทพเป็นเมืองหลวงมาจนถึงทุกวันนี้ เรามีพระเจ้าแผ่นดิน 9 พระองค์แล้ว พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นพระเจ้าแผ่นดินองค์ที่ 5 พระองค์ขึ้นครองราชสมบัติตั้งแต่พระชนมายุได้ 16 พรรษา ครองราชสมบัติอยู่ 42 ปี ก็สวรรคตเมื่อวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2453

พระองค์ได้ทรงทำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ชาติไทยไว้มาก เช่น ตั้งโรงเรียน เริ่มการรถไฟ โรงไฟฟ้า พระองค์ทรงถือว่าประชาชนทุกคนเป็นลูกของพระองค์ ทรงรักและห่วงใย ทรงหาทุกโอกาสให้ประชาชนมีความสุข ส่วนประชาชนก็มีความจงรักภักดีต่อพระองค์เป็นอย่างยิ่งจึงได้ถวายพระนามให้พระองค์ว่า "พระปิยมหาราช" เพราะคำว่า "ปิยะ" แปลว่า ผู้เป็นที่รัก

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเพณีนี้เพียงใด.....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

ตอนที่ 2

แบบสอบถามความสนใจในการอ่าน

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเนื้อเรื่องแต่ละประเภทดังต่อไปนี้

ประเภทของเนื้อเรื่อง	ระดับความสนใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. นิทาน					
2. เรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน					
3. เรื่องวิทยาศาสตร์					
4. เรื่องตลก					
5. เรื่องเป็นคดี					
6. เรื่องเศร้าสะลดใจ					
7. การผจญภัยตื่นเต้น					
8. ชาวในประเทศ					
9. การทามาหากิน					
10. อาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย					
11. เรื่องเกี่ยวกับศาสนาพุทธ					
12. วัฒนธรรมและประเพณี					

ประเภทของ เนื้อเรื่อง	ระดับความสนใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13. ประวัติความเป็นมา ของสิ่งของต่าง ๆ					
14. บุคคลสำคัญสมัย กรุงศรีอยุธยา					
15. บุคคลสำคัญสมัย กรุงรัตนโกสินทร์					

ตาราง 6 รายละเอียดผลการสำรวจอันดับความสนใจในการอ่าน

ลำดับที่	ประเภทของ เรื่องที่นักเรียนสนใจอ่าน	คะแนนเฉลี่ยความสนใจ
1	นิทาน	4.21
2	เรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน	3.81
3	ข่าวในประเทศ	3.78
4	อาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย	3.68
5	เรื่องเศร้าสลดใจ	3.65
6	เรื่องตลก	3.63
7	เรื่องประวัติความเก่าเป็นมาของสิ่งต่าง ๆ	3.61
8	เรื่องเป็นคดี	3.58
9	เรื่องวิทยาศาสตร์	3.58
10	บุคคลสำคัญสมัยกรุงรัตนโกสินทร์	3.4
11	วัฒนธรรมและประเพณี	3.28
12	การฉกฉวยที่ดิน	3.26
13	การทำมาหากิน	3.15
14	บุคคลสำคัญสมัยกรุงศรีอยุธยา	3.11
15	เรื่องเกี่ยวกับศาสนาพุทธ	2.9

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแผนการสอนภาษาไทย

แผนการสอนที่ 1

บทที่ 4 จดหมายจากสุพรรณ

3 คาบ

คาบที่ 1

ความคิดรวบยอด

คำใหม่ในบทเรียนมีความหมายแตกต่างกัน ประมวลคำท้ายหนังสือช่วยให้รู้จักสะกดคำ และเข้าใจความหมายของคำได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำใหม่ได้
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของ คำใหม่ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถค้นหาความหมายจากประมวลคำท้ายหนังสือ เรียนได้ถูกต้อง

เนื้อหา

อ่านและเขียนคำใหม่ 18 คำดังนี้ พลัดพราก ประณีต ก้าวร้าว อัดโนมิตี วรรณคดี อนุสาวรีย์ พิษิต ภาควินิ สำนวน ยุทธหัตถี บวงสรวง วิญญาน สติธ ภัยอันตราย ทุจริต เคียร อนาคต

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน แบ่งกลุ่มกันค้นหาคำใหม่ในบทเรียนที่ 4 ตั้งแต่ "45/7 หมู่ที่ 3 ต.หนองโอง อ.อุทอง จนถึง ... เห็นแล้วก็อนาใจ" โดยเขียนคำใหม่นั้นลงในบัตรที่ครูแจกให้

ขั้นสอน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มหาความหมายของคำใหม่จากประมวลคำท้ายหนังสือเรียน แล้วเขียนลงในบัตรกระดาษที่ครูแจกให้

ขั้นสรุป ให้นักเรียนแข่งขันกันจับคู่คำกับความหมายของคำโดยใช้บัตรคำกับบัตรความหมายที่นักเรียนเขียนขึ้น กลุ่มใดจับคู่ได้เสร็จก่อนและอ่านได้ถูกต้อง เป็นฝ่ายชนะ

สื่อการเรียน

1. บัตรกระดาษ
2. กระดาษแผ่น

การวัดผล

ให้นักเรียนหาแบบฝึกหัดที่ 4 ข้อ 2.1 และ 4.2 เป็นการบ้าน

คาบที่ 2 - 3
ฝึกความเข้าใจในการอ่าน

ความคิดรวบยอด

การอ่านในใจและจับใจความสำคัญของ เรื่องที่อ่านต้องฝึกฝนจึงจะเกิดทักษะ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนด เรื่องให้อ่านนักเรียนสามารถตอบคำถามจาก เรื่องที่อ่านได้
(กลุ่มควบคุม)
2. เมื่อกำหนด เรื่องให้อ่านนักเรียนสามารถเขียนสรุปความจาก เรื่องที่อ่านได้
(กลุ่มทดลอง)

เนื้อหา

นิทานเรื่อง สิงโตกับสุนัขจิ้งจอก

กิจกรรมการฝึก

ขั้นนำ ครูอธิบายข้อแนะนำการอ่านให้นักเรียนปฏิบัติตามเพื่อความเข้าใจเนื้อเรื่อง และจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้

ขั้นฝึก กำหนดเวลาให้ 30 นาที โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มปฏิบัติดังนี้

กลุ่มควบคุม อ่านเนื้อเรื่องแล้วทำแบบฝึกหัด

กลุ่มทดลอง อ่านเนื้อเรื่องแล้วเขียนสรุปความ

ขั้นสรุป ครูเฉลย

สื่อการเรียนรู้

1. แผนภูมิข้อแนะนำการอ่าน
2. เนื้อเรื่อง
3. แบบฝึกหัด
4. กระดาษคำตอบเขียนสรุปความ
5. ใบเฉลย

การวัดผล

ตรวจผลงาน

แผนการสอนที่ 2

บทที่ 4 จดหมายจากสุพรรณ

3 คาบ

คาบที่ 1

ความคิดรวบยอด

การอ่านที่มีประสิทธิภาพ ผู้อ่านต้องจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
2. นักเรียนสามารถบอกการวางแบบฟอร์มเขียนจดหมายได้

เนื้อหา

บทเรียนที่ 4 ตั้งแต่ "45/7 หมู่ที่ 3 ต.หนองโอง อ.อุททอง จนถึง ... เห็นแล้วก็น่าใจ"

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับแบบฟอร์มการเขียนจดหมายชั้นสอน

- ให้นักเรียนดูและสังเกตแบบฟอร์มจดหมายของดวงแก้ว
- ครูอธิบายขอแนะนำการอ่านในใจ และสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติในการอ่าน เช่น ไขนิ้วชี้ตัวหนังสือ ทำปากขมุบขมิบ หาเสียงพิมพ์ เป็นต้น
- ให้นักเรียนอ่านในใบบทเรียนที่ 4 ตั้งแต่ "45/7 หมู่ที่ 3 ต. หนองโอง อ.อุททอง จนถึง ... เห็นแล้วก็น่าใจ"

ขั้นสรุป ครูถามคำถามเกี่ยวกับบทเรียนแล้วให้นักเรียนตอบปากเปล่า

สื่อการเรียนรู้

แผนภูมิข้อแนะนำการอ่าน

การวัดผล

ทำแบบฝึกหัดบทที่ 4 ข้อ 2.2 เป็นการบ้าน

คาบที่ 2 - 3

ฝึกความเข้าใจในการอ่าน

ความคิดรวบยอด

การอ่านในใจแล้วจับใจความสำคัญของ เรื่องที่อ่านต้องฝึกฝนจึงจะ เกิดทักษะ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนด เรื่องให้อ่านนักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ได้
(กลุ่มควบคุม)
2. เมื่อกำหนดเรื่องให้อ่านนักเรียนสามารถเขียนสรุปความจากเรื่องที่ได้
(กลุ่มทดลอง)

เนื้อหา

ประเภทเรื่อง เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ชื่อเรื่องรู้จักศัตรูใกล้ตัวแล้วหรือยัง

กิจกรรมการฝึก

ขั้นนำ พบทวนข้อแนะนำการอ่านและสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติในการอ่านในใจ

ขั้นฝึก กำหนดเวลาให้ 30 นาที โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มปฏิบัติดังนี้

กลุ่มควบคุม อ่านเนื้อเรื่องแล้วทำแบบฝึกหัด

กลุ่มทดลอง อ่านเนื้อเรื่องแล้วเขียนสรุปความ

ขั้นสรุป ครูเฉลย

สื่อการเรียน

1. เนื้อเรื่อง
2. แบบฝึกหัด
3. กระดาษคำตอบเขียนสรุปความ
4. ใบเฉลย

การวัดผล

ตรวจผลงาน

แผนการสอนที่ 3

บทที่ 4 จดหมายจากสุพรรณ

3 คาบ

คาบที่ 1

ความถี่รวบยอด

เครื่องหมายต่าง ๆ ในภาษาไทยช่วยสื่อความหมายในประโยคให้ชัดเจนขึ้น
อักษรย่อช่วยประหยัดเวลาการเขียน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนดอักษรย่อ นักเรียนสามารถบอกคำเต็มได้และเมื่อกำหนดคำเต็ม นักเรียนสามารถบอกอักษรย่อได้
2. นักเรียนสามารถอ่านและใช้เครื่องหมายที่ควรรู้จักได้ถูกต้อง

เนื้อหา

อักษรย่อ เช่น โรงเรียน ย่อเป็น ร.ร. ตำบล ย่อเป็น ต. อำเภอ ย่อเป็น อ.
จังหวัด ย่อเป็น จ. สังกัด ย่อเป็น ส.ก. เป็นต้น

เครื่องหมายและวิธีใช้ เช่น

- ? เรียกว่า ประจักษ์ เป็นเครื่องหมายคำถามใช้เขียนหลังประโยคคำถาม
- ! เรียกว่า อัศเจรีย์ เป็นเครื่องหมายที่แสดงความตกใจใช้เขียนหลังคำอุทาน
- () เรียกว่า นชลิขิต หรือ วงเล็บ ใช้กับตัวเลข ตัวหนังสือ หรือข้อความที่
กันไว้เป็นพิเศษ

_____ เรียกว่า สัญลักษณ์ ใช้ขีดใต้อักษร ใต้คำหรือข้อความที่ให้สังเกตเป็นพิเศษ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มยกตัวอย่างคำที่เขียนอักษรย่อมากลุ่มละ 5 คำ แล้วเขียน

บนกระดานดำ

- ค้นหาเครื่องหมายที่นักเรียนพบในบทเรียนที่ 4

ชั้นสอน

- ให้นักเรียนอ่านคำเต็มและอักษรย่อที่นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนบนกระดานดำ
- ครูนำแบบประโยคการใช้เครื่องหมายต่าง ๆ มาให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง เช่น

ทำไมแดงไม่ไปโรงเรียน ? อู๋ , กระเป๋าทอง

- ให้นักเรียนยกตัวอย่างการใช้เครื่องหมายต่าง ๆ

ชั้นสรุป เล่นเกมเก็บดอกไม้คำย่อ

สื่อการเรียนรู้

บัตรคำ บัตรเครื่องหมาย แบบประโยค กระเป๋านาง รูปภาพดอกไม้คำย่อ

เกมเก็บดอกไม้คำย่อ

อุปกรณ์ กระเป๋านาง บัตรคำเต็ม ภาพดอกไม้ที่เขียนคำย่อไว้ตรงกลางดอกไม้

- วิธีเล่น
1. นำภาพดอกไม้คำย่อเสียบไว้บนกระเป๋านางให้เห็นด้านหลังไม่ให้เห็นคำย่อซึ่งอยู่ด้านหน้า
 2. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ส่งสมาชิกในกลุ่มออกมาเล่นทีละ 1 คน
 3. ครูจะบอกคำเต็มแล้วเสียบบัตรคำเต็มไว้ที่กระเป๋านางอีกชุดหนึ่ง จากนั้นให้นักเรียนออกมากลุ่มละ 1 คน เพื่อค้นหาอักษรย่อของคำนั้นแล้วนำไปเสียบให้ตรงกับคำเต็มที่ครูเสียบไว้บนกระเป๋านาง

กติกา กลุ่มใดนำรูปภาพดอกไม้คำย่อไปเสียบได้ถูกต้องมากกว่าเป็นผู้ชนะ

การวัดผล ทำแบบฝึกหัดบทที่ 4 ข้อ 2.3 และ 4.3 เป็นการบ้าน

คาบที่ 2 - 3

ฝึกความเข้าใจในการอ่าน

ความคิดรวบยอด

การอ่านในใจแล้วจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านต้องฝึกฝนจึงจะเกิดทักษะ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนดเรื่องให้อ่านนักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ (กลุ่มควบคุม)
2. เมื่อกำหนดเรื่องให้อ่านนักเรียนสามารถเขียนสรุปความได้ (กลุ่มทดลอง)

เนื้อหา

ประเภทเรื่องข่าวในประเทศ ชื่อเรื่องโครงการเงิน

กิจกรรมการฝึก

- ขั้นนำ ครูให้นักเรียนให้ปฏิบัติตามข้อแนะนำการอ่านที่อยู่บนหัวกระดาษของเนื้อเรื่อง
- ขั้นฝึก กำหนดเวลาให้ 30 นาที โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มปฏิบัติตามนี้
- กลุ่มควบคุม อ่านเนื้อเรื่องแล้วหาแบบฝึกหัด
- กลุ่มทดลอง อ่านเนื้อเรื่องแล้วเขียนสรุปความ
- ขั้นสรุป ครูเฉลย

สื่อการเรียนรู้

1. เนื้อเรื่อง
2. แบบฝึกหัด
3. กระดาษคำตอบเขียนสรุปความ
4. ใบเฉลย

การวัดผล

ตรวจผลงาน

ภาคผนวก ค

เรื่องที่ใช้ฝึกความเข้าใจในการอ่าน 20 เรื่อง

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผศ.จริย์ สุวัฑดี	คณะศึกษาศาสตร์ มศว. ประสานมิตร
2. รศ.ดร.ส.วาสนา ประवालพฤษ์	บัณฑิตวิทยาลัย มศว. ประสานมิตร
3. ผศ.จันทิมา พรหมโชติกุล	สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มศว. ประสานมิตร
4. อาจารย์พิชพร ไพรวันรัตน์	ศึกษานิเทศก์อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี
5. อาจารย์มนัส อารีพงษ์	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
6. อาจารย์นัยนา คณานุรักษ์	โรงเรียนประถมสาธิต มศว. ประสานมิตร
7. อาจารย์อุทัยวรรณ คนฉลาด	โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร

รายชื่อเรื่องที่น่าสนใจในการวิจัย
เรียงตามลำดับประเภทของเรื่องที่นักเรียนสนใจ

1. ประเภทนิทาน มี 2 เรื่อง ได้แก่ - สิงโตกับสุนัขจิ้งจอก - ปฏิภาณกับความรู้	6. ประเภทเรื่องตลกมี 2 เรื่อง ได้แก่ - ชายหญิงเปี่ยมคนป่วย - ยอดขีตึก
2. ประเภทเกี่ยวกับชีวิตประจำวันมี 2 เรื่อง ได้แก่ - รู้จักศัตรูใกล้ตัวแล้วหรือยัง - สันติกับหนังสือพิมพ์	7. ประเภทเรื่องประวัติความเป็นมาของสิ่งต่าง ๆ มี 2 เรื่อง ได้แก่ - วัฒนธรรมอะไรดี - เขาสามมุก-หาคางแสน
3. ประเภทข่าวในประเทศมี 2 เรื่อง ได้แก่ - โจรกรรมเงิน - เจ้าฟ้านักวิทยาศาสตร์	8. ประเภทเรื่องมีคดีมี 2 เรื่อง ได้แก่ - เป็นตัวเองดีกว่า - ป้อม
4. ประเภทอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกายมี 2 เรื่อง ได้แก่ - มาคีนมกันเถอะ - ผลไม้	9. ประเภทเรื่องวิทยาศาสตร์ มี 2 เรื่อง ได้แก่ - คาวทาง - ภาชนะพลาสติก
5. ประเภทเรื่องเศร้ามี 2 เรื่อง ได้แก่ - น้าหนึ่ฝันเดียว - สมชาย	10. ประเภทเรื่องประวัติบุคคลสำคัญสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ มี 2 เรื่อง ได้แก่ - สุนทรภู่ - พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว

รายละเอียดของเนื้อเรื่องที่น่าสนใจในการวิจัย

ลำดับเรื่อง	ชื่อเรื่อง	ที่มา
1	สิงโตกับสุนัขจิ้งจอก	พูนพงษ์ งามเกษม ประิณูพานิช กศ.ม. 2518 หน้า 148
2	รู้จักศัตรูใกล้ตัวแล้ว หรือยัง	พิไลลักษณ์ จำเมือง บัญห่านำรัฐ 2527 หน้า 6
3	โจรกรรมเงิน	ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 22 เมษายน 2530 หน้า 20
4	มาคิมมกันเถอะ	ผู้วิจัยแต่ง
5	ผ้าหม่นผืนเดียว	จารุณี โชคสมัย ประิณูพานิช กศ.ม. 2526 หน้า 229
6	ชายหญิงเปี่ยมคนป่วย	สุนันหา ทองซอน ประิณูพานิช กศ.ม. 2526 หน้า 122
7	ไว้มทรงอะไรดี	ที่ระลึกเนื่องในโอกาสสมโภช 200 ปี กรุงรัตนโกสินทร์ จากจอห์นสัน แอนด์ จอห์นสัน รวมเรื่องเขี้ยวเล้าลูกกัน 2525 หน้า 29
8	เป็นตัวเองดีกว่า	มลวิภา กมลพรวัฒนา ประิณูพานิช กศ.ม. 2518
9	ดาวหาง	นิพนธ์ ทรายเพชร ดาวหางฮัลเลย์ 2529
10	สุนทรภู่	ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 22 มิถุนายน 2526 หน้า 16
11	ปฏิภาพกับความรู้	มลวิภา กมลพรวัฒนา เล่มเดิม
12	สันติกับหนังสือพิมพ์	ผู้วิจัยแต่ง
13	เจ้าฟ้านักวิทยาศาสตร์	เคลนิวส์ ฉบับวันที่ 31 ธันวาคม 2529 หน้า 6

(ทอ)

ลำดับ เรื่อง	ชื่อ เรื่อง	ที่มา
14	ผลไม้	ผู้วิจัยแต่ง
15	สมชาย	สุนันทา ทองซอน เล่มเกม หน้า 110
16	บอกรู้สึก	สมบัติ จำปาเงิน นิทานสากล 2528 หน้า 61
17	เขาสามนุก - หาคบทางแสน	โครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย มศว. 8 วิทยาเขต ครั้งที่ 6 หน้า 7 - 8
18	ป้อม	มารศรี ขวลิท ปริญญาพนธ์ กศ.ม. 2518
19	ภาระนะพลาสติก	สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค 2529 หน้า 1 - 2
20	พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว	สยามรัฐ ฉบับวันที่ 20 เมษายน 2525 หน้า 6

ข้อเสนอแนะการอ่าน

1. อ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อรู้ชื่อเรื่อง ลักษณะของเนื้อเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ขณะที่อ่านให้ตั้งคำถาม ถามตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องอะไร มีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม
3. พยายามตอบคำถามให้ได้ เพื่อเก็บใจความสำคัญให้ได้มากที่สุด
4. พยายามใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านจนแน่ใจว่าเข้าใจ และจดจำสาระสำคัญของเรื่องได้

เรื่อง สิงโตกับสุนัขจิ้งจอก

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีสิงโตแก่ตัวหนึ่งไม่สามารถออกไปล่าสัตว์ได้ จึงคิดหาวิธีที่จะได้อาหาร โดยนอนอยู่แต่ในถ้ำ แล้วบอกสัตว์อื่นว่า ตัวเองป่วยหนัก

ฝ่ายกวางเมื่อรู้ข่าวว่าสิงโตป่วยจึงมาเยี่ยม สิงโตก็จับกวางกินเป็นอาหาร เมื่อกระต่ายมาเยี่ยมสิงโตก็จับกระต่ายกินเป็นอาหารเช่นเดียวกัน

วันหนึ่ง สุนัขจิ้งจอกเดินผ่านถ้ำของสิงโต สิงโตแลเห็นสุนัขจิ้งจอกจึงร้องเรียกให้สุนัขจิ้งจอกเข้ามาหา แต่สุนัขจิ้งจอกกลับตอบว่า "ฉันอยากจะเข้าไปเยี่ยมท่านเหมือนกัน แต่มีบางสิ่งบางอย่างเตือนฉันว่าอย่าเข้าไป"

สิงโตจึงร้องถามว่า "อะไรละเพื่อน เอ๊ย"

สุนัขจิ้งจอกตอบว่า "ฉันเห็นรอยเท้าของกวางและกระต่ายที่เดินเข้าไปเยี่ยมท่าน"

สิงโตหัวเราะและบอกว่า "ก็สัตว์ทั้งสองนั้นอุทิศสัพมาเยี่ยมเยียนข้า"

สุนัขจิ้งจอกตอบว่า "แต่ฉันไม่เห็นรอยเท้าของสัตว์ทั้งสองเดินกลับออกมาเลย ฉะนั้นจึงขอลาท่านไปก่อนละ" แล้วสุนัขจิ้งจอกก็เดินผ่านไป

ข้อเสนอแนะการอ่าน

1. อ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อรู้ชื่อเรื่อง ลักษณะของเนื้อเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ขณะที่อ่านให้ตั้งคำถาม ตามตนเอง เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องอะไร มีใครทำอะไร เมื่อไร อย่างไร ทำไม
3. พยายามตอบคำถามให้ได้ เพื่อเก็บใจความสำคัญให้ได้มากที่สุด
4. ผนวกรวมใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านจนแน่ใจว่าเข้าใจ และจดจำสาระสำคัญของเรื่องได้

เรื่อง รุกข์ศัตรูใกล้ตัวแล้วหรือยัง

มีคนกล่าวกันว่า ศัตรูที่น่ากลัวคือ สิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเรามากที่สุด เพราะสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวนั้นอาจจะเข้าทำร้ายเราเมื่อไรก็ได้ นอกจากจะอยู่ใกล้ตัวเรายังเป็นศัตรูที่เรานึกไม่ถึงอีกด้วย เราคุ้นเคยกับมันมาก ไม่เคยคิดระวังสงสัยเลย ศัตรูที่กล่าวถึงนั้นคือ "ถุงกระดาษ"

ถุงกระดาษที่พ่อค้าแม่ค้านำมาใส่อาหาร เช่น ซาลาเปา ถ้วยทอด ถ้วยบิง เป็นถุงที่ทำจากกระดาษที่เราไม่ใช้แล้ว เช่น กระดาษสมุดเก่า ๆ กระดาษข้อสอบ และกระดาษหนังสือพิมพ์ กระดาษเหล่านี้ถูกวางเรียงราย หรือไม่ก็ถูกกองสุมไว้ตามที่ต่าง ๆ เมื่อมาหยิบ เป็นถุงก็ไม่ได้ทำความสะอาด ยิ่งไปกว่านั้นกระดาษหนังสือพิมพ์ตัวหนังสือ เป็นหมึกพิมพ์ ถ้าหมึกพิมพ์นี้ติดมือหรืออาหาร เราจะกินหมึกพิมพ์เข้าไปด้วย หมึกพิมพ์มีส่วนผสมของสารตะกั่วซึ่งเป็นอันตรายต่อชีวิตอย่างยิ่ง ถ้าสะสมอยู่ในร่างกายมาก ๆ อาจทำให้เกิดอาการปวดท้องอย่างรุนแรง เหงือกจะเป็นสีดำคล้ำ อ่อนเพลีย หดแรงแง และเป็นอัมพาตที่บริเวณมือ และขา

ข้อเสนอแนะการอ่าน

1. อ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อรู้ชื่อเรื่อง ลักษณะของเนื้อเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ขณะที่อ่านให้ตั้งคำถาม ถามตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องอะไร มีใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม
3. พยายามตอบคำถามให้ได้ เพื่อเก็บใจความสำคัญให้ได้มากที่สุด
4. พบทวนใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน จนแน่ใจว่าเข้าใจ และจดจำสาระสำคัญของเรื่องได้

เรื่อง โจรกรรมเงิน

หนังสือพิมพ์ฉบับวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2530 ได้ลงข่าวการโจรกรรมเงินอย่างอุกฉกรรจ์ เหตุเกิดที่ธนาคารนครหลวงไทย สาขานุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ เมื่อเวลา 15.00 น. วานนี้

คนร้ายเป็นชายไทย อายุประมาณ 30 ปี สวมเสื้อสีเทาอ่อน กางเกงสีเนื้อ รูปร่างสันทัด ถือถุงพลาสติกขนาดใหญ่มีหูหิ้ว ก่อนเกิดเหตุ ในธนาคารมีพนักงานของธนาคารและลูกค้าชื่อ นายสวัสดิ์ เบิกเงินแล้วกำลังนั่งนับเงินอยู่ คนร้ายเดินเข้ามาหนึ่งที่เก้าอี้รับรองลูกค้า แล้วหยิบเอาปืนเรวออกมาจากถุง ยามธนาคารเห็นผิดสังเกตจึงชักปืนออกมาจากเอว แต่คนร้ายไวกว่า เอาปืนจี้ยามแล้วบังคับให้ทั้งป็น พร้อมกับบังคับทุกคนไม่ให้เคลื่อนไหว ทำให้พนักงานสาวซึ่งนั่งอยู่ใกล้คนร้ายมากที่สุดเป็นลมล้มพับไป ต่อจากนั้นคนร้ายให้พนักงานบัญชีคนหนึ่งหยิบเงินในถุงพลาสติกของคนร้ายแล้ววางถุงไว้บนโต๊ะ เวลาผ่านไปประมาณ 5 นาที คนร้ายหยิบถุงเงิน และสอดปืนใส่เข้าไปในถุง แต่มือยังจับปืนพร้อมที่จะยิงได้ แล้วคนร้ายก็เดินถอยหลังออกจากประตูธนาคาร วิ่งหนีหายไปในช่วงชนที่เดินไปมาโดยไม่มีใครทราบทิศทางแน่ชัด การโจรกรรมครั้งนี้คนร้ายได้เงินไป 2 แสนกว่าบาท เมื่อตำรวจได้รับแจ้งเหตุก็เดินทางมายังสถานที่เกิดเหตุและส่งกำลังติดตามคนร้ายแต่ไม่พบ อย่างไรก็ตาม ตำรวจคาดว่าจะจับคนร้ายได้ในเร็วนี้

ข้อเสนอแนะการอ่าน

1. อ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อรู้ชื่อเรื่อง ลักษณะของเนื้อเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ขณะที่อ่านให้ตั้งคำถาม ถามตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องอะไร มีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม
3. พยายามตอบคำถามให้ได้ เพื่อเก็บใจความสำคัญให้ได้มากที่สุด
4. พยายามใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน จนแน่ใจว่าเข้าใจ และจดจำสาระสำคัญของเรื่องได้

เรื่อง มาคิมนมกันเถอะ

หนูนก : คุณแม่ทำอะไรคะ

คุณแม่ : แม่จะไ้หนองไก่กินนมจ้ะ น้องไก่จะได้แข็งแรงโตเร็ว ๆ ใจจ้ะ

หนูนก : น้องไก่กินนมแม่คงอรอยนะคะ

คุณแม่ : จ้ะ นำนมแบ่เป็นอาหารที่ดีที่สุดสำหรับทารก เด็กทารกต้องกินนมแม่ให้นานถึงประมาณ 18 เดือน

หนูนก : หนูนกอายุ 5 ขวบ คงไม่ตองกินนมแล้วใช่ไหมคะ

คุณแม่ : หนูนกยังเด็ก ร่างกายยังเจริญเติบโตไม่เต็มที่ ถ้าคิมนมทุกวันจะทำให้ร่างกายแข็งแรงและเจริญเติบโตได้เต็มที่ นมมีประโยชน์กับทุกคน ไม่ว่าจะเป็นเด็กผู้ใหญ่ คนชรา เพราะนมมีสารอาหารที่เป็นประโยชน์แก่ร่างกายหลายชนิด เช่น โปรตีน ไขมัน เกลือแร่ วิตามิน เป็นต้น

หนูนก : แล้วหนูนกควรคิมนมอะไรค๊ะ

คุณแม่ : หนูนกตองคิมนมสด และควรเป็นนมชนิดจืดซึ่งมีขายตามตลาดทั่วไป อาจจะใส่กล่อง ถูง ครอบ หรืออาจจะคิมนมผงที่ผสมกับน้ำร้อนหรือน้ำอุ่นก็ได้

หนูนก : ทำไมตองคิมนมจืดควยคะ นมที่มีรสหวาน อย่างรสสตอเบอรี่ รสชอคโกแลต และนมช้นหวาน อรอยคินะคะ

คุณแม่ : รสหวานของนมจะทำให้หนูนึกถึงรสหวาน ถ้าดื่มมาก ๆ จะทำให้ฟันผุได้ง่าย

หนูนก : หนูนกเห็นแม่คาร์ดเงินที่ตลาดขายนมถั่วเหลืองใส่ถุงด้วยค่ะ ถุงละ 2 บาท
หนูนกกินได้ไหมคะ

คุณแม่ : ได้สิจ๊ะ นมถั่วเหลือง เป็นนมที่มีประโยชน์ใกล้เคียงกับนมสด และราคาไม่แพงด้วย

หนูนก : คอไปนี้หนูนกจะดื่มนมทุกวันเลยคะ

ข้อเสนอแนะการอ่าน

1. อ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อรู้ชื่อเรื่อง ลักษณะของเนื้อเรื่อง
2. ขณะที่อ่านให้ตั้งคำถาม ถามตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องอะไร มีใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม
3. พยายามตอบคำถามให้ได้ เพื่อเก็บใจความสำคัญให้ไ้มากที่สุด
4. พบทวนใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านจนแน่ใจว่าเข้าใจ และจดจำสาระสำคัญของเรื่องได้

เรื่อง สมชาย

สมชายมีอายุ 14 ปี เป็นเด็กกำพร้าพ่อแม่มาตั้งแต่ยังเล็ก ๆ เขาอาศัยอยู่กับย่า ซึ่งมีอายุ 70 ปีแล้ว เขาต้องทำมาหากินเลี้ยงยาคูยการรับจ้างแบกกระสอบ ได้ค่าแรงวันละหลายสิบบาท สมชายอยู่กับย่าก็มีความสุขดี ถึงแม้ว่าจะยากจนแต่ก็พอมีพอกินไม่อดอยาก ต่อมามีคนชวนให้สมชายลองสูบบุหรี่เสพติด โดยบอกว่าจะทำให้ไม่เหนื่อยและทำงานได้มากขึ้น เมื่อเขาได้สูบบุหรี่ที่ภายในมีผงขาวหรือเฮโรอีน ทำให้เขาติดยาเสพติดจนเลิกไม่ได้ ต่อมาอีกเดือนกว่าเขาก็ถูกตำรวจจับในฐานะที่มียาเสพติดไว้ในครอบครอง เขายังเป็นเด็กจึงถูกส่งไปอยู่ในบ้านเมตตา

เมื่อสมชายถูกจับตัวเขาไปอยู่ในบ้านเมตตาแล้ว เขอยากเสพยามาก แต่ในบ้านเมตตาไม่มียาเสพติด นอกจากบุหรี่ธรรมดา ถ้าใครอยากเสพยามาก ๆ ให้ไปอาบน้ำ จึงทำให้เขาทำงานจนขาดสติ อยากทำลายทุกอย่างที่ขวางหน้า เขาจึงปีนขึ้นไปบนแท่งคันทันสูง ๆ แล้วกระโดดลงมา เขาเพียงแค่อสลบไป ผู้ดูแลประจำบ้านเมตตามาพบเขาจึงนำไปปฐมพยาบาล ช่วยอาบน้ำทาแป้งให้แล้วก็ปลอดภัย เมื่อรู้สึกตัวและไ้สติแล้ว เขาร้องไห้และบอกว่า เขาคิดถึงและเป็นห่วงย่ามาก เขายังไม่อยากจะตาย

ข้อเสนอแนะการอ่าน

1. อ่านอย่างกว้าง ๆ เพื่อรู้ชื่อเรื่อง ลักษณะของเนื้อเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ขณะที่อ่านให้ตั้งคำถาม ตามตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องอะไร มีใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม
3. พยายามตอบคำถามให้ได้ เพื่อเก็บใจความสำคัญให้ได้มากที่สุด
4. พบทวนใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านจนแน่ใจว่าเข้าใจ และจดจำสาระสำคัญของเรื่องได้

เรื่อง ชายหู่ตั้งเยี่ยมคนป่วย

ชายหู่ตั้งคนหนึ่งรู้ว่าเพื่อนป่วยนอนรักษาตัวอยู่ที่บ้านมาหลายวันแล้ว จึงอยากไปเยี่ยม เขาคิดถอยคำที่จะซักถามอาการป่วยของเพื่อนไว้สามข้อดังนี้

ข้อ 1 "อาการป่วยทุเลาแล้วไม่ใช่หรือ"

เพื่อนคงตอบว่า "ทุเลาแล้ว" หรือ "ค่อยยังชั่ว"

ข้อ 2 "ให้หมอไหนรักษา"

เพื่อนคงบอกชื่อหมอให้ฟัง แล้วเขาก็จะถามต่อไปว่า

ข้อ 3 "กลัวว่าจะหายภายในกี่วัน"

เพื่อนคงตอบว่า "มีหวังจะหายในไม่ช้า" แล้วเขาก็จะพูดต่อไปว่า

"ผมขอภาวนาให้เป็นเช่นคุณว่า" จากนั้นก็จะลากลับ

เมื่อเตรียมคำถามถามตอบได้แล้ว เขารู้สึกโล่งใจมาก เมื่อไปพบเพื่อนเขาก็ถามข้อที่ 1 ทันที "อาการป่วยทุเลาแล้วไม่ใช่หรือ" คนป่วยตอบว่า "อาการเพียบลง"

ชายหู่ตั้งคิดว่าคนป่วยตอบว่า "อาการทุเลาแล้ว" เขาจึงถามข้อที่ 2 ว่า "ให้หมอไหนรักษา" คนป่วยมองหน้าเพื่อนอย่างงง ๆ แล้วตอบว่า "ให้หมออินรักษา"

ชายหูหึ่งคิดว่าเพื่อนบอกชื่อหมอ จึงพูดต่อไปว่า "ได้หมอคนนี้รักษาก็วิเศษนะซิ" และถามข้อที่ 3 ไปได้ว่า "หมอบอกว่าจะหายภายในกี่วัน" คนป่วยพูดอย่างไม่พอใจว่า "ขึ้นให้หมออินรักษาคงไม่มีวันหาย ผมก็ตายเท่านั้นเอง"

ชายหูหึ่งคิดว่าเพื่อนตอบว่า "คงจะหายในไม่ช้า" จึงหัวเราะลั่นตบไหล่คนป่วย แล้วพูดว่า "ผมขอภาวนาให้เป็นเช่นคุณว่า" พอคนป่วยได้ฟังคำพูดประโยคนี้ จึงตะโกนตอบไปว่า "คนบ้ามานั่งแข่งคนเจ็บอยู่ได้ ออกไปให้พ้นบ้านข้าเดี๋ยวนี้"

ข้อเสนอแนะการอ่าน

1. อ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อรู้ชื่อเรื่อง ลักษณะของเนื้อเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ขณะที่อ่านให้ตั้งคำถาม ถามตนเอง เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องอะไร มีใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม
3. พยายามตอบคำถามให้ได้ เพื่อเก็บใจความสำคัญให้ได้มากที่สุด
4. พยายามใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านจนแน่ใจว่าเข้าใจ และจดจำสาระสำคัญของเรื่องได้

เรื่อง ไข่มุกรองอะไรดี

แต่เดิมเด็กอ่อนมักเลี้ยงยาก อาจเป็นเพราะการแพ้ย้อนนมยต่าง ๆ ยังไม่เจริญกว่าหน้าจึงมีความเชื่อกันว่า เด็กน่ารักมีชอบ และจะมาเอาตัวเด็กไป คนแต่ก่อนจึงคิดที่จะทำให้เด็กน่ารักสันทัดทั้งสาคัญการโกนผมแล้วไข่มุกรองต่าง ๆ เช่น ผมจุก ผมแกละ ผมเปีย เป็นต้น ต่อเมื่อเด็กโตแล้ว จึงตัดและโกนผมออก แล้วไข่มุกรองธรรมดาเหมือนผู้ใหญ่

ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งก็คือ สุขอนามัยสมัยก่อนยังไม่เจริญ การโกนผมจึงเป็นการช่วยทางอ้อม ไม่ให้ผิวหนังศีรษะของเด็กสกปรก หมักหมม เป็นพุพอง เพราะเด็กเล็ก ๆ ควบคุมความสะอาดยาก และบริเวณผิวหนังศีรษะบอบบางไว้อ่อนแอโรค เป็นฝีและเมือกคันคันได้ง่าย ดังนั้นการโกนผมจึงช่วยให้ผิวหนังศีรษะสะอาด อากาศถ่ายเทได้สะดวกดูแลรักษาง่าย

สำหรับทรงผมต่าง ๆ เช่น ผมแกละ จะโกนผมออกเหลือผมสองข้างเหนือหู เป็นกระจุกเลี้ยงให้ยาว ผมเปียจะโกนรอบศีรษะเกลี้ยง เหลือเลี้ยงผมไว้เป็นปอยยาวไว้ด้านหลัง บางทีก็ถักผูกเป็นเปีย ผมโกะ จะโกนเกลี้ยง เหลือหย่อมผมบริเวณกระหม่อม มักไม่ค่อยไว้วางมากพอบิดกระหม่อมเท่านั้น และผมจุก เป็นทรงยอดนิยมที่ทำให้กับเด็ก โดยจะเลี้ยงผมไว้ตรงกลางศีรษะระหว่างกระหม่อมกับส่วนหลังของศีรษะ แล้วขมวดเป็นจุกเล็ก ๆ บางทีก็ใช้มาลัยคล้องหรือเสียบด้วยปิ่นประดับ

ข้อเสนอแนะการอ่าน

1. อ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อรู้ชื่อเรื่อง ลักษณะของ เนื้อเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ขณะที่อ่านให้ตั้งคำถาม ถามตนเอง เกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องอะไร มีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม
3. พยายามตอบคำถามให้ได้ เพื่อเก็บใจความสำคัญให้ได้มากที่สุด
4. ทบทวนใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านจนแน่ใจว่าเข้าใจ และจดจำสาระสำคัญของเรื่องได้

เรื่อง เป็นตัวเองดีกว่า

นานมาแล้ว มีหนูตัวหนึ่ง เห็นดวงอาทิตย์มีแสงแรงกล้า สามารถส่องแสงที่ ร้อนแรงไปทำลายสิ่งต่าง ๆ ได้ หนูจึงคิดว่าพระอาทิตย์มีฤทธิ์มากก็อยากเป็นพระอาทิตย์ จึงไปขอพรจากพระอิศวร พระอิศวรก็ประทานพรให้ กรันหนูได้เป็นพระอาทิตย์ส่องแสง แรงกล้าทำความเดือดร้อนให้แก่ชาวโลกจนเมฆต้องมาบดบังแสงไว้ พระอาทิตย์หนูเอาชนะ เมฆไม่ได้ จึงไปทูลพระอิศวรขอเป็นเมฆ พระอิศวรก็ประทานให้ พอได้เป็นเมฆ เมฆหนู ก็ปล่อยให้ฝนตกใหญ่ จนลมมาพัดเอาเมฆและฝนปลิวไป เมฆหนูต้านทานลมไม่ได้ จึงไป ทูลพระอิศวรขอเป็นลม พระอิศวรก็ประทานให้ พอได้เป็นลม ลมหนูแฉ่งฤทธิ์พัดบ้านเรือน จนพังทลาย แต่ไม่สามารถพัดให้จอมปลวกพังลงได้ จึงไปทูลพระอิศวรขอเป็นจอมปลวก พระอิศวรก็ประทานให้ พอเป็นจอมปลวก จอมปลวกหนูก็ถูกควายขวิดพังลง หนูจึงไปทูล พระอิศวรขอเป็นควาย พระอิศวรก็ประทานให้ ครั้นได้เป็นควาย ควายหนูก็ถูกหนูกัด ควายหนูวิ่งไล่ขวิดหนู แต่ขวิดไม่ถูก เพราะหนูตัวเล็กและว่องไวกว่า จึงไปทูลพระอิศวร ขอเป็นหนูตามเดิม

ข้อเสนอแนะการอ่าน

1. อ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อรู้ชื่อเรื่อง ลักษณะของเนื้อเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ขณะที่อ่านให้ตั้งคำถาม ถามตนเองเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน เช่น เรื่องอะไร ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม
3. พยายามตอบคำถามให้ได้ เพื่อเก็บใจความสำคัญให้ได้มากที่สุด
4. พยายามใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านจนแน่ใจว่า เข้าใจ และจดจำสาระสำคัญของเรื่องได้

เรื่อง คาวหาง

คาวหางมีลักษณะคล้ายปลายหอก หรือของแหลมที่พุ่ง เข้าหามนุษย์ ขณะที่มันเคลื่อนเข้าไปใกล้โลกจะเห็นเป็นจุดขาว และมีหางสว่างเป็นทาง จึงเรียกว่า คาวหาง คาวหางมีส่วนประกอบ 3 ส่วน คือ ส่วนหัว แขนกลาง และส่วนหาง

คาวหางประกอบด้วย ioni ก๊าซ และอนุภาคของแข็ง ซึ่งจับตัวเป็นกลุ่มก้อน เมื่อเข้าใกล้ดวงอาทิตย์ พลังงานความร้อนและแรงดันจากดวงอาทิตย์จะผลักดันอนุภาคที่เกาะกันนั้นทำให้หัว เล็กลง เกิดเป็นหางยาว หางของคาวหางนั้นต้องอยู่ในทิศทางที่ตรงข้ามกับดวงอาทิตย์เสมอ หางนี้มีความยาวมากที่สุด เมื่อมันโคจรเข้าใกล้ดวงอาทิตย์ เวลาโคจรเข้าไปหาดวงอาทิตย์ จะเอาส่วนหัวเข้าไปก่อน คือ หัวไปก่อนหาง เมื่อคาวหางโคจรรอบดวงอาทิตย์ คาวหางจะเอาหางไปก่อนหัว หัวจะใหญ่ขึ้น และหางจะสั้นลง

คาวหางมีมากมายหลายดวง แต่คาวหางฮัลเลย์ เป็นคาวหางดวงที่ใหญ่ที่สุด มีหางโคจรรอบดวงอาทิตย์ รอบละ 76 ปี

เมื่อปี พ.ศ. 2453 ตอนที่คาวหางฮัลเลย์ปรากฏ นักดาราศาสตร์ได้ตรวจพบว่า คาวหางประกอบด้วยก๊าซพิษ มีคนอเมริกันจำนวนหนึ่งกลัวคาวหางฮัลเลย์มากถึงกับจับตัวหญิงสาวเพื่อมาบูชาขี้ขี้ และพากันอุดรูของหน้าต่างไว้เพื่อป้องกันไอพิษจากคาวหาง แต่ใน

ประเทศไทยไม่พบหลักฐานว่าคนไทยตื่นตกใจกลัวดาวหางในครั้งนั้น อาจเป็นเพราะพระมหากษัตริย์ไทย คือ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ปิศาแห่งวิทยาศาสตร์ไทย ได้ทรงอธิบายว่า "ภัยร้ายแรง และสงครามต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้น เกิดขึ้นจากการกระทำของคน ดาวหางมิได้เป็นต้นเหตุ" และเมื่อปี พ.ศ. 2529 ดาวหางฮัลเลย์ก็ได้ปรากฏให้ชาวโลกได้เห็นอีกครั้งหนึ่ง

ข้อเสนอแนะการอ่าน

1. อ่านอย่างกว้าง ๆ เพื่อรู้ชื่อเรื่อง ลักษณะของเนื้อเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ขณะทีอ่านให้ตั้งคำถาม ถามตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องอะไร มีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม
3. พยายามตอบคำถามให้ได้ เพื่อเก็บใจความสำคัญให้ได้มากที่สุด
4. พบทวนใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านจนแน่ใจว่าเข้าใจ และจดจาะสาระสำคัญของเรื่องได้

เรื่อง สุนทรภู่ กวีเอกของไทย

สุนทรภู่เกิดใน พ.ศ. 2329 ซึ่งเป็นปีที่ 5 ในรัชกาลของพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช เกิดของทานอยู่ทางคานเหนือของพระราชวังหลัง ปัจจุบันได้กลายเป็นสถานีรถไฟบางกอกน้อยไปแล้ว เดิมท่านมีชื่อว่า ภู บิดาของท่านบวชเป็นพระอยู่ที่บ้านกล่ำ อำเภอกาหลง จังหวัดระยอง มารดาของท่าน เป็นแม่นมพระธิดาในกรมพระราชวังหลัง

สุนทรภู่ได้รับการศึกษาอย่างดี มีความสามารถในการแต่งกลอน บทกลอนเรื่องแรกที่แต่ง เมื่อตอนเป็นหนุ่มคือ เรื่อง โคนุตร ต่อมาเมื่ออายุได้ 20 ปี ท่านได้แต่งงานกับหญิงชาววังคนหนึ่งชื่อ จัน แต่อยู่ด้วยกันไม่นานก็ต้องแยกทางกัน เพราะสุนทรภู่เป็นคนชอบเสพสุรา

ในสมัยรัชกาลที่ 2 สุนทรภู่มิโอกาสเข้ารับราชการ และได้ช่วยในการพระราชนิพนธ์บทละครเรื่อง รามเกียรติ์ จนมีความชอบได้เป็น ขุนสุนทรโวหาร เมื่อถึงสมัยรัชกาลที่ 3 สุนทรภู่ได้ออกจากราชการแล้วอุปสมบทพร้อมกับลูกชาย และเดินทางไปยังจังหวัดต่าง ๆ เนื่องจากความเป็นนักจกนักจาของท่านจึงได้บันทึกเรื่องราวไว้ทุกแห่งที่เดินทางไป และนำมาแต่งเป็นบทกลอนอีกหลายเรื่อง เรียกว่า "นิราศ" เช่น นิราศภูเขาทอง ในสมัยรัชกาลที่ 4 สุนทรภู่ได้ลี้ภัยจากพระมารับราชการอีกครั้งหนึ่ง จนได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพระสุนทรโวหาร และท่านได้ถึงแก่กรรมเมื่อปี พ.ศ. 2398 รวมอายุได้ 70 ปี

สุนทรภู่เป็นยอดกวีเอกของไทยในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ตลอดอายุที่ยืนยาวถึง 4 แผ่นดินของท่าน ท่านได้สร้างวรรณกรรมขึ้นมากมาย ล้วนแล้วแต่เป็นสมบัติล้ำค่าของชาติมาจนทุกวันนี้ เช่น เรื่องพระอภัยมณี บทเสภาขุนช้างขุนแผน เป็นต้น และในวันที่ 26 มิถุนายน พ.ศ. 2529 ท่านก็ได้รับแต่งตั้งจากสหประชาชาติให้เป็น "บุคคลสำคัญของโลก"

ข้อเสนอแนะการอ่าน

1. อ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อดูชื่อเรื่อง ลักษณะของเนื้อเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ขณะที่อ่านให้ตั้งคำถาม ถามตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่ย่าน เช่น เรื่องอะไร มีใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม
3. พยายามตอบคำถามให้ได้ เพื่อเก็บใจความสำคัญให้ได้มากที่สุด
4. พยายามใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านจนแน่ใจว่าเข้าใจ และจดจำสาระสำคัญของเรื่องได้

เรื่อง ปฏิภาณกับความรู้

นานมาแล้วมีพี่น้อง 4 คน เป็นลูกเจ้าเมือง ตั้งใจจะไปเรียนวิชาจากพระฤๅษีในป่า ทั้งสี่พี่น้องก็คิดงั้นแล้ว ก็เตรียมเสบียงอาหารเพื่อเดินทางไปพบพระฤๅษี

พระฤๅษีได้สอนวิชาวิเศษให้กับพี่น้องทั้ง 4 คน เมื่อเรียนวิชาจบ พี่น้องทั้ง 4 ก็ลาพระฤๅษีเดินทางกลับบ้าน พอมาถึงกลางทาง พี่คนโตพบโครงกระดูกกองใหญ่ ไม่รู้ว่า เป็นโครงกระดูกของอะไรจึงนำเอากระดูกมาวางต่อกัน คนที่สองอยากจะลองวิชาวิเศษของตนบ้างจึง เป่าคาถาใส่โครงกระดูกนั้นทำให้มีเนื้อหนังขึ้นมา ทุกคนจึงรู้ว่ามันเป็นร่างของเสือโคร่ง คนที่สามจึงพูดขึ้นว่า "ฉันจะเป่าคาถาให้เสือโคร่งตัวนี้มีชีวิต"

น้องคนสุดท้องได้ยินดังนั้น จึงบอกแก่พี่ ๆ ว่า "ข้าก่อนนะพี่ นี่มันเป็นเสือมีเนื้อหนังขึ้นมาแล้ว ถ้าพี่จะเป่าคาถาใส่เสือจนมันมีชีวิตขึ้นมาแล้ว มันจะกัดและกินพวกเราหมดทุกคนเราจะไม่ได้กลับบ้าน"

พี่ทั้งสามคนได้ยินน้องคนสุดท้องพูดก็พากันหัวเราะเยาะ พี่คนโตจึงพูดว่า "ไอ้น้องเอ๋ย แกล้งว่าพี่ ๆ แกล้งก็กว่าแกล้งซิ"

ไม่ว่าน้องคนสุดท้องจะพูดอย่างไรพี่ทั้งสามคนก็ไม่ฟัง น้องคนสุดท้องเห็นว่าพี่ไม่เชื่อตนแน่นอนจึงปีนขึ้นไปขึ้นต้นไม้ พี่ชายทั้งสามก็เป่าคาถาใส่เสือโคร่งตัวนั้น พอเสือมีชีวิตมันก็รู้สึกหิวเพราะไม่ได้กินอาหารมาหลายปีแล้ว จึงกินพี่น้องทั้งสามคนหมดสิ้น

ข้อเสนอแนะการอ่าน

1. อ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อรู้ชื่อเรื่อง ลักษณะของเนื้อเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ขณะที่อ่านให้ตั้งคำถาม ถามตนเองเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องอะไร มีใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม
3. พยายามตอบคำถามให้ได้ เพื่อเก็บใจความสำคัญให้ได้มากที่สุด
4. พยายามใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านจนแน่ใจว่าเข้าใจ และจดจำสาระสำคัญของเรื่องได้

เรื่อง สันติกับหนังสือพิมพ์

เด็กชายสันติ อายุ 10 ปี กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เขาชอบอ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำทุกวัน เมื่อตอนเป็นเด็กเล็ก ๆ ยังอ่านหนังสือไม่ได้ เขาชอบให้พ่อกับแม่อ่านหนังสือนิทาน และการ์ตูนให้ฟังอยู่เสมอ -

กิจวัตรประจำวันของสันติ คือ ตื่นนอนเวลา 5 นาฬิกา เข้านอนเวลา 20 นาฬิกา สุขภาพของเขาแข็งแรง เมื่อตื่นนอนล้างหน้าแปรงฟันเสร็จแล้ว เขาจะพบทบทวนบทเรียนที่จัดตามตารางสอนไว้ตั้งแต่ตอนกลางคืน จนกระทั่งถึงเวลา 6 นาฬิกา สันติจะไปช่วยคุณแม่ทำบาตรพระตอนเช้า จากนั้นก็ไปรดน้ำต้นไม้และพืชผักสวนครัว เขาทำเป็นงานประจำแล้วจึงอาบน้ำแต่งตัว รับประทานอาหารเช้า ไปโรงเรียน

เมื่อถึงโรงเรียน ยังมีเวลาเหลือก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ สันติจะใช้เวลานั้นอ่านหนังสือพิมพ์ในห้องสมุดของโรงเรียน เขากล่าวว่า เขาชอบอ่านหนังสือพิมพ์เพราะหนังสือพิมพ์ให้ข่าวสารเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ของบ้านเมือง การบริหารประเทศ และการทำงานของคณะรัฐบาล ทหาร ตำรวจ และประชาชน ทำให้มีความรู้กว้างขวาง รู้จักข้อมูลคนสำคัญของประเทศ ดังนั้นเขาจึงมีเรื่อง และความรู้ที่ได้จากหนังสือพิมพ์มาเล่าให้เพื่อนฟังอยู่เสมอ

ขอแนะนำการอ่าน

1. อ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อรู้ชื่อเรื่อง ลักษณะของเนื้อเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ขณะที่อ่านให้ตั้งคำถาม ถามตนเองเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน เช่น เรื่องอะไร มีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม
3. พยายามตอบคำถามให้ได้ เพื่อเก็บใจความสำคัญให้ได้มากที่สุด
4. ทบทวนใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านจนแน่ใจว่าเข้าใจ และจดจำสาระสำคัญของเรื่องได้

เรื่อง เจ้าฟ้านักวิทยาศาสตร์

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ทรงรับ การทูลเกล้าฯ ถวายเหรียญทองคำอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ จากองค์การยูเนสโก ที่นครปารีส ประเทศฝรั่งเศส เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2529 ในฐานะที่ทรงมีผลงานดีเด่นด้าน วิทยาศาสตร์ ผลงานของพระองค์มีส่วนช่วยสนับสนุนงานวิทยาศาสตร์มูลฐานของยูเนสโก ในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก นอกจากนี้พระองค์ทรงประกอบพระราชกรณียกิจส่งเสริม สันติภาพ ความยุติธรรม และความเจริญก้าวหน้าของประเทศและภูมิภาคเอเชีย

เหรียญทองคำที่ระลึกอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ เป็นเหรียญเกียรติยศด้านวิทยาศาสตร์ สูงสุดขององค์การยูเนสโก ซึ่งจัดทำขึ้นในโอกาสครบรอบ 100 ปีเกิดของ อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ เพื่อมอบแก่บุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการส่งเสริมสันติภาพ ซึ่งก่อนหน้านี้ ยูเนสโกได้มอบเหรียญทองคำอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ให้แก่นักวิทยาศาสตร์ 2 คน เป็นชาวอเมริกัน และชาวปากีสถาน

ด้วยเหตุนี้ ทางมูลนิธิส่งเสริมวิทยาศาสตร์ และสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ได้มีมติเป็นเอกฉันท์ เติบพระเกียรติสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณ วลัยลักษณ์ ทรงเป็น "เจ้าฟ้านักวิทยาศาสตร์"

ข้อเสนอแนะการอ่าน

1. อ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อรู้ชื่อเรื่อง ลักษณะของเนื้อเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ขณะที่อ่านให้ตั้งคำถาม ถามตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องอะไร มีใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม
3. พยายามตอบคำถามให้ได้ เพื่อเก็บใจความสำคัญให้ได้มากที่สุด
4. พบทวนใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านจนแน่ใจว่าเข้าใจ และจดจำสาระสำคัญของเรื่องได้

เรื่อง ผลไม้

ผลไม้ เป็นอาหารที่ให้วิตามินและเกลือแร่สูง ผลไม้บางชนิดมีรสหวาน จึงให้พลังงานแก่ร่างกายอีกด้วย ผลไม้เป็นแหล่งที่สำคัญที่สุดของวิตามินซี เพราะวิตามินซีมีความจำเป็นต่อร่างกาย ช่วยเสริมสร้างความต้านทานโรคให้แก่ร่างกาย ทำให้ร่างกายทำงานได้ตามปกติ สร้างความเจริญเติบโตให้แก่ร่างกาย

ผลไม้ที่มีวิตามินซีมาก ได้แก่ มะเขือเทศ ถั่วลิสง ส้ม มะละกอ มะขามป้อมสด นอกจากนี้ ผลไม้ที่มีสีเหลืองยังให้วิตามินเอ เป็นจำพวกผลไม้สุก เช่น ถั่วลิสง มะละกอสุก มะม่วงสุก แดงไทย

ร่างกายคนเราจำเป็นต้องได้รับวิตามินซีทุกวัน เพื่อช่วยเสริมสร้างกระดูกและฟัน ทำให้เหงือกและฟันแข็งแรง ป้องกันโรคเลือดออกตามไรฟัน ดังนั้นเราจึงควรรับประทานผลไม้สดทุกวันอย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง ผลไม้ที่เก็บไว้นาน ๆ โดยวิธีการกองแช่เย็น ตากแห้ง ไม่ควรรับประทาน เพราะผลไม้เหล่านี้ไม่มีวิตามินซีเหลืออยู่เลย และอาจจะให้โทษ ถ้ากรรมวิธีการทำไม่สะอาด จะทำให้ปวดท้อง ท้องเสีย เป็นต้น ควรเลือกรับประทานผลไม้ในท้องถิ่นและผลไม้ที่มีตลอดปี ผลไม้ที่หายาก ราคาแพง และให้คุณค่าทางอาหารไม่คุ้มค่างับราคา เช่น ทุเรียน ลิ้นจี่ องุ่น เป็นต้น

การรับประทานผลไม้ นั้น นอกจากจะให้วิตามินซีแล้ว ผลไม้บางชนิดยังมีกากอาหาร
ช่วยในการขับถ่าย เช่น ส้ม และผลไม้ที่มีรสหวานยังใช้กินแทนขนมหวานได้ เพราะผลไม้
มีประโยชน์มากกว่า และไม่ทำให้ฟันผุ

ขอแนะนำการอ่าน

1. อ่านอย่างกว้าง ๆ เพื่อรู้ชื่อเรื่อง ลักษณะของเนื้อเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ขณะที่อ่านให้ตั้งคำถาม ถามตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องอะไร มีใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม
3. พยายามตอบคำถามให้ได้ เพื่อเก็บใจความสำคัญให้ได้มากที่สุด
4. พยายามใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านจนแน่ใจว่าเข้าใจ และจดจำสาระสำคัญของเรื่องได้

เรื่อง ผ่าห่มผืนเดียว

ฉันหนาวเหลือเกิน ทำไมผ้าห่มที่ฉันห่มอยู่ไม่ถึงครึ่งขาดเร็วนัก มันยังใช้ไม่ถึงปีเลย หรือเป็นเพราะเจ้าน้องเล็ก ๆ ของฉันชอบขี้แฉะกันห่ม ซึ่งพอเพิ่งไปรับจากหน่วย สภาสังคมสงเคราะห์ทางจังหวัด ป่านนี้พอกองหลับไปแล้ว พอไม่มีผ้าห่ม เพราะเขาแจก ให้กับพวกเราเพียงกรอบกรวดผืนเดียวเท่านั้น และพอก็กักให้ฉันกับเจ้าน้องตัวเล็ก ๆ ที่กำลังหลับอยู่ข้าง ๆ ฉัน เสียงไอแหวะ ๆ ของแคงน้องคนเล็กกักอยู่ข้าง ๆ ทำให้ฉัน หนาวได้ทีที่จะห่มผ้าผืนนั้นอีกต่อไป ฉันหยิบขึ้นมามทบครึ่งเพื่อมันจะไค้หนา และป้องกัน ความหนาวได้อีกโซ่ ฉันก้าวออกไปนอกบ้าน ไม่ใช่ฉันเรือดึกแล้วละ มันเป็นเพียง กระตอบเก่า ๆ เท่านั้น ภาพที่ฉันพบ พอนั่งกอดเข้าไบน้าซุกอยู่ระหว่างเขาทั้งสอง พอกองหลับจึงไม่รู้ว่ากองไฟที่อยู่ข้างหน้ากากลางหรือปลายทุกที ๆ ฉันหยิบฟืนเติมเชื้อเข้าไปอีก พอรู้สึกตัวมองฉันพร้อมกับอาแซนออก ฉันก้าวเข้าสู่อ้อมแขนนั้นอย่างอบอุ่นและเชื่อมั่น พอกอดฉันไว้แนบอ้อมความอบอุ่นแผ่ซ่านไปทั่วร่างกาย มันอบอุ่นเสียยิ่งกว่ากองไฟที่ลุกโชน เสียอีก เสียงแหวะ ๆ ของพอดถามฉันว่า "ทำไมออกมาข้างนอกเสียละจวน มันหนาว มากนะ" ฉันตอบพอดว่า "ส่งสารเจ้าแคง มันโอบมากตั้งแต่ตอนกลางวัน ฉันเลยเอาผ้าห่ม ให้มันจะไค้อุ่นมากขึ้นนะจะพอด" อ้อมแขนของพอดกระชับแน่นขึ้น ไม่มีเสียงไค้หลุดออกจาก

ริมฝีปากแตก ๆ และซีกซ้ายพองหลังต่อไปอีกฉันก็ แต่เอ๊ะ น้ำอะไรอุ่น ๆ หยดลงบน
ศีรษะของฉัน ฉันเงยหน้ามองหาที่มา แล้วฉันก็ซุกตัวเข้าสู่ออกพ้อและกอดร่างนั้นไว้นั่น
พ้อกับฉันต้องถลันลุกขึ้นเมื่อใกล้สว่างของวันใหม่ เจ้าขอย่นองคนรองวิ่งออกมา
จากบ้าน ตะโกนบอกเอาไว้ว่า "ไอ้แดงตายแล้ว" ไอ้แดงน้องของพี่ ข้าหมื่นนั้นมันช่วยแดง
ไม่ได้เลย

ข้อเสนอแนะการอ่าน

1. อ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อรู้ชื่อเรื่อง ลักษณะของเนื้อเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ขณะที่อ่านให้ตั้งคำถาม ถามตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องอะไร มีใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม
3. พยายามตอบคำถามให้ได้ เพื่อเก็บใจความสำคัญให้ได้มากที่สุด
4. พยายามใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านจนแน่ใจว่าเข้าใจ และจดจำสาระสำคัญของเรื่องได้

เรื่อง ยอดขีตึก

หมู่บ้านแห่งหนึ่งในเมืองจีน มีคนขีตึกชื่ออยู่ 2 คน คือ ตาแก่หวัง กับตาแก่ฉาง ทั้งคู่จะแข่งกันในเรื่องของความขีตึกอยู่มาก ชาวบ้านยังสงสัยว่าสองคนนี้จะใครจะขีตึกเยือกกว่ากัน

ในเทศกาลไหว้พระจันทร์ครั้งหนึ่ง จะมีการแลกเปลี่ยนของขวัญกันตามประเพณี เฒ่าหวัง จึงคิดจะถือโอกาสนี้เป็นยอดของความขีตึกไหว้ให้ได้ จึงวาดรูปปลาลงไปในกระดาษ แล้วส่งเป็นของขวัญแก่เฒ่าฉางสหายเก่าแก่ เฒ่าฉางรับของขวัญด้วยความขอบคุณ และคิดหาของขวัญตอบแทนแก่เฒ่าหวัง แกจึงเรียกลูกชายมาบอกอุบาย

เฒ่าฉาง "ลูกพ่อ เจ้าจงไปหาตุ๊กตาให้พ่อสักหน่อยเถอะนะ" (เฒ่าฉางกระซิบบอกอุบายแก่ลูกชาย)

ลูกชาย "เท่านั้นเองหรือพ่อ"

เฒ่าฉาง "รีบไปจัดการ แล้วกลับมารายงานพ่อละ"

ลูกชายได้เดินทางกลับบ้านของเฒ่าหวัง เมื่อพบกับเฒ่าหวัง เขาก็โค้งคำนับพร้อมกับพูดว่า "เพื่อเป็นการตอบแทนไมตรีจิตของท่านผู้เฒ่าหวัง พ่อจึงขอร้องให้ผมนำขนมไหว้พระจันทร์มาให้ท่าน" ว่าแล้วเขาก็ยื่นมือทั้งสองข้างเขยิบรูปขนมไหว้พระจันทร์ 1 ก้อน แล้วก็ลากลับบ้าน

เมื่อลูกชายกลับมาถึงบ้านก็มาเล่าให้พ่อฟัง แต่เข่าฉางกลับไม่พอใจจนหน้า
 ลูกชายแล้วพูดว่า "ใครสอนให้แกสรวลสุร่ายอย่างนี้" ว่าแล้วเข่าฉางก็พาทำยี่นออกมา
 เพียงข้างเดียวและใช้นิ้วเขียนรูปขนมไหวพระจันทร์ พร้อมกับพูดว่า "เพียงกริ่งก้องก็
 พอลมไปแล้ว"

ขอแนะนำการอ่าน

1. อ่านอย่างกราว ๆ เพื่อรู้ชื่อเรื่อง ลักษณะของเนื้อเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ขณะที่อ่านให้ตั้งคำถาม ถามตนเองเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องอะไร มีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม
3. พยายามตอบคำถามให้ได้ เพื่อเก็บใจความสำคัญให้ได้มากที่สุด
4. ทบทวนใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านจนแน่ใจว่าเข้าใจ และจดจำสาระสำคัญของเรื่องได้

เรื่อง เขาสามมุก - หาคบทางแสน

เขาสามมุกกับหาคบทางแสน สถานที่ทั้งสองนี้อยู่ในจังหวัดชลบุรี ซึ่งมีความเป็นมาคัมภีร์นิทานพื้นบ้านที่เล่ากันสืบต่อกันมาว่า ครั้งหนึ่ง ณ บริเวณชายหาดบางแสนในปัจจุบัน มีหมู่บ้านชาวประมงแห่งหนึ่งอยู่ในความปกครองของกำนันบ้าย กำนันบ้ายมีลูกชายคนหนึ่งชื่อแสน

วันหนึ่ง แสนว่าวมาเล่น บังเอิญลมพัดเอาว่าวไปตกที่กระท่อมเชิงเขา ซึ่งเป็นที่อยู่ของหญิงชราคนหนึ่ง กับหลานสาวชื่อมุก แสนไปเก็บว่าวจึงได้พบกับมุก และเกิดรักไกรกันจนถึงกับสาบานต่อเทพยดาฟ้าดินว่า หากไกรนิคกาสาบาน อีกฝ่ายหนึ่งจะใช้น้ำยาเป็นสุสาน

ความรักของแสนกับมุกเกิดมีอุปสรรค เพราะกำนันบ้ายพ่อของแสนไปสู่ขอจันสาวงามจากตำบลใกล้เคียงมาให้แต่งงานกับแสน แสนจำใจเข้าพิธีแต่งงาน เพราะเห็นแก่พ่อ ในวันแต่งงาน มุกได้ไปอวยพรให้แสนและจัน แล้วหนีไปกราบครวญที่หน้าผาแสนและคนอื่นๆ วีนถามออกมา แต่เข้าเกินไปมุกตายเสียแล้ว แสนเสียใจมากจึงกระโดดหน้าผาตายตามไปด้วย หน้าผานั้นจึง เป็นสุสานของมุกและแสนทั้งกำสาบาน

กำหนดป้ายประจักษ์ในความรักของคนทั้งสองจึงให้เรียกเขาซึ่งเป็นสถานที่เกิดเหตุว่า "เขาสามมุก" และเรียกชายหาคอนสวยามนั้นว่า "บางแสน" เพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งความรักของคนทั้งสอง

ปัจจุบัน เขาสามมุก และหาคบางแสน เป็นสถานที่พักผ่อนและตากอากาศที่คนทั่วไปรู้จักกันดี อยู่ที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ข้อเสนอแนะการอ่าน

1. อ่านอย่างกว้าง ๆ เพื่อรู้ชื่อเรื่อง ลักษณะของ เนื้อเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ขณะที่อ่านให้ตั้งคำถาม ถามตนเอง เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องอะไร มีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม
3. พยายามตอบคำถามให้ได้ เพื่อเก็บใจความสำคัญให้ได้มากที่สุด
4. พยายามใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านจนแน่ใจว่าเข้าใจ และจดจำสาระสำคัญของเรื่องได้

เรื่อง ป่อม

ป่อมก้มลงมองตัวเองแล้วน้ำตาไหล เสื้อผ้าของป่อมขาดและปูเปะ ป่อมไม่มีขนมกิน เพราะแม่ของป่อมจนมาก แม่ซื้อกระดามมาพิ้งดูขาย ได้สตางค์เล็กน้อยพอซื้อข้าวกิน เท่านั้น แม่ยังพิ้งดูกระดามตลอดทั้งวัน แม่คงเมื่อยหลังและปวดแขนมาก ป่อมก็คิดแล้ว ก็ส่งสารแม่ ป่อมคิดในใจว่า วันนี้พอโรงเรียนเลิกป่อมจะรีบกลับบ้านไปช่วยแม่พิ้งดูบ้าง แม่จะได้ไม่เหนื่อยมาก ขณะที่ป่อมรีบเดินกลับบ้าน ป่อมสะดุดรากไม้ล้มลง ป่อมนึกโมโห รากไม้นั้น แต่ทันใดนั้น ป่อมก็มองเห็นกระเป๋าสตางค์ใบหนึ่งอยู่ใกล้ ๆ กับรากไม้ ป่อมเปิดดูในกระเป๋ามีเงินอยู่หลายร้อยบาท ขณะเดียวกันป่อมก็เห็นชายคนหนึ่งกำลังมองหาอะไรอยู่ก็ไม่รู้ เขายกกับป่อมว่า กระเป๋าสตางค์ของเขาหล่นหาย ป่อมจึงส่งกระเป๋าคืนให้ชายคนนั้นแล้วถามว่า "กระเป๋านี้ใครไหมครับ" ชายคนนั้นยิ้มพร้อมกับพูดว่า "ใช่แล้ว ชอบใจมากนะหนู หนูเป็นคนดี ฉันจะให้รางวัลหนู" แล้วเขาก็หยิบเงินจากกระเป๋านั้นส่งให้ป่อม

ป่อมดีใจรีบวิ่งกลับบ้านไปหาแม่ พอมาถึงบ้านป่อมก็รีบส่งเงินให้แม่ ป่อมวิ่งมาเหนื่อยมากจนพูดไม่ออก แม่มองเห็นป่อมมีเงิน 100 บาท และรีบร้อนส่งเงินให้ก็ตกใจหน้าซีด มือสั่น น้ำตาไหล แล้วพูดว่า "โอ้ ป่อมลูกแม่ไม่น่าไปขโมยของเขามาเลย" แล้วแม่ก็เบ้ยิ้มแฉ่งไป

ข้อเสนอแนะการอ่าน

1. อ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อดูชื่อเรื่อง ลักษณะของ เนื้อเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ขณะที่อ่านให้ตั้งคำถาม ถามตนเอง เกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องอะไร มีใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม
3. พยายามตอบคำถามให้ได้ เพื่อเก็บใจความสำคัญให้ได้มากที่สุด
4. พยายามใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านจนแน่ใจว่าเข้าใจ และจดจำสาระสำคัญของเรื่องได้

เรื่อง ภาชนะพลาสติก

พลาสติกเป็นสิ่งที่ใช้ประโยชน์ และมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์มาก สิ่งของรอบ ๆ ตัวเรา ล้วนมีพลาสติกเป็นส่วนประกอบแทบทั้งสิ้น เช่น เสื้อผ้า ของเด็กเล่น เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องครัว อาคารบ้านเรือน รถยนต์ เครื่องบิน และสิ่งของเครื่องใช้อื่น ๆ อีกมากมาย โดยเฉพาะภาชนะบรรจุ จึงกล่าวได้ว่า ตลอดเวลาตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งเข้านอน เราหนีไม่พ้นการได้เห็น ได้ใช้พลาสติก

พลาสติกที่ใช้ทำภาชนะพลาสติกมีประเภทที่ทนต่อความร้อน และไม่ทนต่อความร้อน พลาสติกที่ไม่ทนต่อความร้อน เมื่อได้รับความร้อนจะอ่อนตัว และเปลี่ยนเป็นรูปอื่นได้ ส่วนพลาสติกที่ทนต่อความร้อนจะไม่เปลี่ยนรูปร่างและอ่อนตัว เมื่อถูกความร้อน

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้คำนึงถึงอันตรายอันจะเกิดจากการใช้ภาชนะพลาสติก จึงกำหนดให้ภาชนะพลาสติกเป็นสินค้าที่มีฉลากควบคุม ข้อความในฉลากต้องบอกชื่อ สถานที่ผลิต โดยเฉพาะภาชนะพลาสติกที่ใช้แล้ว ถ้านากลับมาหลอมทำใหม่ ให้มีคำเตือนที่ฉลากว่า "ห้ามใช้บรรจุอาหาร" และภาชนะพลาสติกที่ไม่ทนต่อความร้อน ก็ให้มีคำเตือนว่า "ห้ามใช้บรรจุของร้อน" ดังนั้นจึงควรเลือกใช้ภาชนะพลาสติกให้ถูกต้อง เพื่อความปลอดภัยแก่ผู้ใช้เอง ควรอ่านที่ฉลาก และใช้ภาชนะพลาสติก

ที่ได้รับเครื่องหมายมาตรฐานจากกระทรวงอุตสาหกรรม ควรเลือกภาชนะที่มีสีอ่อน หรือไม่มีสี และไม่ควรมีร่องรอยร้อนในภาชนะพลาสติก เพราะจะทำให้เนื้อพลาสติก ละลายออกมาได้

การใช้ภาชนะพลาสติกกันอย่างแพร่หลายทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ เช่น การทำลายภาชนะพลาสติกที่ใส่แล้ว ปัญหาการอุดตันของท่อบายน้ำ เป็นต้น การทำลาย ภาชนะพลาสติกโดยการเผาไฟจะทำให้เกิดควันและเขม่า ซึ่งมีพิษต่อร่างกายมาก ไม่ควรสูดควันพิษของพลาสติกเข้าไปเป็นอันตราย ภาชนะพลาสติกที่ใส่แล้วสามารถนำมา หลอมเปลี่ยนรูปใหม่ แล้วนำกลับไปใช้ประโยชน์ได้อีก

ข้อเสนอแนะการอ่าน

1. อ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อรู้ชื่อเรื่อง ลักษณะของเนื้อเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ขณะที่อ่านให้ตั้งคำถาม ถาบทนเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องอะไร มีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม
3. พยายามตอบคำถามให้ได้ เพื่อเก็บใจความสำคัญให้ได้มากที่สุด
4. พยายามใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านจนแน่ใจว่าเข้าใจ และจดจำสาระสำคัญของเรื่องได้

เรื่อง พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 ของราชวงศ์จักรี แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ พระองค์ทรงอภิเษกสมรสกับหม่อมเจ้าหญิงรำไพพรรณี ซึ่งต่อมา เป็นสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินี

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงจบการศึกษาขั้นต้น แล้วเสด็จไป ศึกษาต่อมัธยมที่ประเทศอังกฤษ จบวิชาทหาร จึงเสด็จกลับเมืองไทย หลังจาก อภิเษกสมรสแล้ว พระองค์ก็ได้เสด็จไปศึกษาวิชาทหารชั้นสูงที่ประเทศฝรั่งเศส จบแล้ว เสด็จกลับประเทศไทยในปี พ.ศ. 2467

ปีต่อมาพระเชษฐาเสด็จสวรรคต พระองค์จึงเสด็จขึ้นครองราชย์เป็นพระมหากษัตริย์ ในปีนั้นเอง ตลอดระยะเวลา 9 ปีเศษที่พระองค์ครองราชย์ ทรงประกอบพระราชกรณียกิจ และประสบปัญหามากมาย ต้องต่อสู้กับภัยเศรษฐกิจตกต่ำ แม้แต่พระองค์ก็ต้องประหยัด ข้าราชการถูกปลด และยุบส่วนราชการบางส่วน ทำให้ข้าราชการบางกลุ่มที่เรียกตนเองว่า "คณะราษฎร" ไม่พอใจ ข้าราชการกลุ่มนี้เคยไปศึกษาเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตย จึงต้องการเปลี่ยนการปกครอง และในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 คณะราษฎรได้ก่อการ ยึดอำนาจการปกครอง พระองค์จึงทรงยอมรับเป็นพระมหากษัตริย์ภายใต้รัฐธรรมนูญ

เปลี่ยนการปกครองเป็นแบบประชาธิปไตย เพื่อให้เสียเลือดเนื้อของคนไทยด้วยกันเอง และพระองค์ก็เคยมีพระราชดำริที่จะเปลี่ยนการปกครองอยู่แล้ว เพียงแต่รอให้ถึงเวลาอันสมควร ในวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2475 พระองค์ทรงพระราชทานกฎหมายสูงสุดของประเทศ คือ รัฐธรรมนูญ

หลังจากนั้นพระองค์ได้เสด็จไปรักษาพระเนตรที่ประเทศอังกฤษ ในระหว่างนั้น พระองค์ทรงมีความคิดเห็นขัดแย้งกับคณะรัฐบาลหลายเรื่อง โดยเฉพาะเรื่อง การจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน และการเห็นแก่พรรคพวกของคณะรัฐบาล จึงตัดสินใจเสด็จลี้ภัยออกนอกประเทศเมื่อ พ.ศ. 2477 และเขียนข้อความไว้ตอนหนึ่งว่า "ข้าพเจ้ามีความเต็มใจที่จะสละอำนาจอันเป็นของข้าพเจ้าอยู่แต่เดิมให้แก่ราษฎรโดยทั่วไป แต่ข้าพเจ้าไม่ยินยอมยกอำนาจทั้งหลายของข้าพเจ้าให้แก่ผู้ใด คณะใดโดยเฉพาะ เพื่อใช้อำนาจนั้นโดยสิทธิขาด และโดยไม่ฟังเสียงอันแท้จริงของราษฎร" ในปี พ.ศ. 2484 พระองค์ทรงเสด็จสวรรคตที่ประเทศอังกฤษ ด้วยพระชนมายุเพียง 48 พรรษาเท่านั้น

ภาคผนวก ง

แบบฝึกหัดของกลุ่มทวนดู

กระดานคำตอบเขียนสรุปความของกลุ่มทดลอง

ข้อ.....ชั้น.....

แบบฝึกหัด

คำสั่ง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่อง "สิ่งโตกับสุนัขจิ้งจอก" จบแล้วให้ทำแบบฝึกหัดต่อไปนี้

ก. จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. เหตุใดสิ่งโตจึงออกไปหาอาหารกินไม่ได้.....
2. คำว่า "บางสิ่งบางอย่าง" ที่สุนัขจิ้งจอกพูดหมายถึงอะไร.. ..
3. ทำไมจึงไม่มีรอยเท้าของกวางและกระต่ายออกมาจากถ้ำ.....

ข. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง และ ✕ หน้าข้อความที่ผิด

- 4. สิ่งโตแก่ออกไปหาอาหารกินไม่ได้เพราะไม่สบายมาก
- ...5. สุนัขจิ้งจอกเป็นสัตว์ที่ขี้กลัว
- 6. กวางและกระต่ายเป็นสัตว์ที่รักเพื่อนฝูง
- 7. สุนัขจิ้งจอกเห็นกระดูกของกระต่ายและกวาง จึงไม่เข้าไปเยี่ยมสิ่งโต

ค. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✕ หน้าข้อ ก ข ค หรือ ง หน้าข้อความที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

8. สิ่งโตกินอาหารประเภทใด

- ก. ผลไม้
- ข. นมสด
- ค. เนื้อสัตว์
- ง. ผักและหญ้า

9. ทำไมสุนัขจึงจอกว้างไม่เข้าไปเยี่ยมสิงโต
- ก. เห็นว่าสัตว์อื่นไปเยี่ยมแล้ว
 - ข. เห็นรอยเท้าของกวางและกระทาย
 - ค. ไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องไปเยี่ยมสิงโต
 - ง. ไม่เห็นรอยเท้าของกวางและกระทายออกมาจากถ้ำ
10. สัตว์ตัวใดที่ฉลาดกว่าสิงโต
- ก. สุนัข
 - ข. กวาง
 - ค. กระทาย
 - ง. สุนัขจิ้งจอก
11. สุนัขจิ้งจอกรอดตายเพราะอะไร
- ก. วิ่งเร็ว
 - ข. ซ้ำฉลาด
 - ค. ข้างสังเกตุ
 - ง. เอาเปรียบเพื่อน
12. เรื่องนี้สอนนักเรียนว่าอย่างไร
- ก. อย่าดูถูกเพื่อน
 - ข. ให้เป็นคนรอบคอบ
 - ค. ให้รู้จักเลือกคบคน
 - ง. ให้หลีกเลี่ยงคนที่ทำความผิด
-

ชื่อ.....ชั้น.....

แบบฝึกหัด

คำสั่ง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่อง "รู้จักศัตรูใกล้ตัวแล้วหรือยัง" จบแล้วให้ทำแบบฝึกหัดต่อไปนี้

ก. จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. ทำไมจึงเรียกงูกระดากว่าเป็นศัตรูใกล้ตัวเรา.....
.....
2. เพราะเหตุใดอาหารที่ใส่ลงกระดากจึงมีอันตราย.....
.....
3. ใจความสำคัญจากเรื่องนี้บอกอะไรแก่ผู้อ่าน.....
.....
4. นักเรียนคิดว่าควรนำอาหารใส่ภาชนะอะไร จึงจะปลอดภัย.....
.....

ข. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง และ ✕ หน้าข้อความที่ผิด

- 5. เราไม่ควรใช้ลงกระดากหนังสือพิมพ์ใส่ของทุกชนิด
- 6. เราใช้ลงกระดากใส่อาหารแห้ง เช่น เนื้อเค็ม ปลาเค็ม
- 7. กระดากสมมติใช่แล้ว เอามาพบบ้างเป็นลงกระดากใส่อาหารได้ ไม่มีอันตราย
- 8. พอลา แมคา ควรใช้กระดากสีขาวพบบ้างลงกระดาก

ค. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✕ หน้าอักษร ก ข ค หรือ ง หน้าข้อความที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

9. ในพิมพ์พิมพ์อะไรที่ทำให้อันตรายมากที่สุด

ก. สีดำ

ข. น้ำหมึก

ค. สารปรอท

ง. สารตะกั่ว

10. อันตรายร้ายแรงที่สุดจากการกินอาหารที่ติดหมักหมมเข้าไปมาก ๆ คืออะไร
- ก. อัมพาต
 - ข. ปวดท้อง
 - ค. เหนื่อยล้า
 - ง. อ่อนเพลียหมดแรง
11. จุดเด่นของเรื่องนันทิให้เห็นอะไร
- ก. อาหารที่เป็นพิษ
 - ข. กุณกระดาศสกปรก
 - ค. อันตรายจากสารพิษ
 - ง. อันตรายจากการใช้กุณกระดาศ
12. นักเรียนคิดว่าภานะอะไรใช้ใส่อาหาร แล้วมีอันตรายน้อยที่สุด
- ก. จานแก้ว
 - ข. จานกระดาศ
 - ค. กุณพลาสติก
 - ง. กุณกระดาศสีขาว
-

ข้อ.....ชั้น.....

แบบฝึกหัด

คำสั่ง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่อง "โจรกรรมเงิน" จบแล้วให้ทำแบบฝึกหัดต่อไปนี้

- ก. จงตอบคำถามต่อไปนี้
 1. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ไหน.....
 2. ในเหตุการณ์มีใครบ้าง.....
 3. คนร้ายทำอะไรในการกระทำครั้งนี้.....
 4. นอกจากพนักงานในธนาคารและยาม มีใครที่เห็นเหตุการณ์อีก.....
 5. ผู้ที่ถูกคนร้ายเอาเป็นจี้คือใคร.....
 6. ในขณะที่คนร้ายได้เงินแล้ว ประมาณว่าเป็นเวลาเท่าไร.....
- ข. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับอักษร ก ข ค หรือ ง หนาข้อความที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว
 7. คำว่า "โจรกรรม" จากเรื่องนี้หมายถึงข้อใด
 - ก. การแย่งชิงทรัพย์
 - ข. การปล้นเงินธนาคาร
 - ค. การก่อความไม่สงบ
 - ง. การขโมยเงินธนาคาร
 8. เหตุการณ์เกิดขึ้นเมื่อไร
 - ก. 20 เมษายน 2530
 - ข. 21 เมษายน 2530
 - ค. 22 เมษายน 2530
 - ง. 23 เมษายน 2530

9. คนรายบังคับไม่ให้ทุกคนเคลื่อนไหว แต่มีอยู่คนหนึ่งที่ไม่เคลื่อนไหวได้คือใคร
- ยาม
 - นายสวัสดิ์
 - พนักงานสาว
 - พนักงานบัญชี
10. เพราะเหตุใดพนักงานสาวจึงเป็นลมล้มพับไป
- ถูกปืนจี้
 - กลัวคนรายมาก
 - คนรายจับตัวไว้
 - ไม่มีเงินให้คนราย
11. ใคร เป็นผู้เห็นคนรายหยิบปืนเป็นคนแรก
- ยาม
 - นายสวัสดิ์
 - พนักงานสาว
 - พนักงานบัญชี
12. "เวลาผ่านไปแล้ว 5 นาที" จากเนื้อเรื่องหมายความว่าอย่างไร
- พนักงานใช้เวลาเก็บเงิน 5 นาที
 - คนรายนั่งพักอยู่ในธนาคาร 5 นาที
 - คนรายใช้เวลาในการปล้นเงินธนาคาร 5 นาที
 - พนักงานสาวที่อยู่ใกล้คนรายเป็นลมนานถึง 5 นาที
-

ข้อ.....ชั้น.....

แบบฝึกหัด

คำสั่ง เมื่อนักเรียนอ่านบทสนทนาเรื่อง "มาดื่มเมกันเถอะ" จบแล้วให้ทำแบบฝึกหัดต่อไปนี้

ก. จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. แผนที่เหมาะสำหรับเด็กเกิดใหม่คืออะไร.....
2. แผนที่ประโยชน์อย่างไร.....
3. แผนที่เด็กดื่มกันเป็นประจำได้แก่เครื่องดื่มอะไรบ้าง.....
4. เหตุใดเครื่องดื่มบางชนิดจึงทำให้เกิดฟันผุ.....

ข. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง และเขียน ✗ หน้าข้อความที่ผิด

- 5. เด็กทารกควรกินนมแม่ให้นานถึงอายุขวบครึ่ง
- ...6. เด็กที่โตแล้วไม่ต้องการนมแม่ แต่ให้ดื่มจนหวานแทน
- 7. ผู้ใหญ่เจริญเติบโตเต็มที่แล้ว ไม่ต้องการนมอีก

ค. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✗ หน้าอักษร ก ข ค หรือ ง หน้าข้อความที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

8. นมชนิดใดดีที่สุดสำหรับเด็ก

- ก. นมสดจืด
- ข. นมสดหวาน
- ค. นมถั่วเหลือง
- ง. นมชงหวาน

9. วัลย์ใดเป็นวัลย์ที่ควรชื่นชมมากที่สุด
- ก. วัลย์เด็ก
 - ข. วัลย์ทารก
 - ค. วัลย์หนุ่มสาว
 - ง. วัลย์ผู้ใหญ่
10. ทำไมจึงมีคนกล่าวว่า "กินนมแล้วพันธุ"
- ก. เพราะกินนมตั้งแต่เด็กจนโต
 - ข. เพราะกินนมอื่นไม่ได้กินนมแม่
 - ค. เพราะกินนมที่มีรสหวานเป็นประจำ
 - ง. เพราะกินนมชนิดเดียวไม่ยอมเปลี่ยน
11. นมที่ไม่เหมาะแก่กับเด็กคือนมชนิดใด
- ก. นมแม่
 - ข. นมจืด
 - ค. นมชนหวาน
 - ง. นมถั่วเหลือง
12. เรื่องนี้ต้องการเน้นเรื่องอะไร
- ก. หนูไก่อภัยหนูนก
 - ข. นมชนิดต่าง ๆ
 - ค. ประโยชน์ของนม
 - ง. สาเหตุที่ทำให้พันธุ
-

ชื่อ.....ชั้น.....

แบบฝึกหัด

คำสั่ง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่อง "สมชาย" จบแล้วให้หาแบบฝึกหัดต่อไปนี้

ก. จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. "สมชายเป็นเด็กกาฬรา" หมายความว่าอย่างไร.....
.....
2. สมชายมีอาชีพอะไร.....
3. ทำไมสมชายจึงอยากทำงานมาก ๆ โดยไม่เหนื่อย.....
.....
4. ที่บ้านเมตตาามีวิสัยทัศน์ความอยากยาเสพติดอย่างไร.....
5. เพราะเหตุใดสมชายจึงขาดสติ.....

ข. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ที่ข้อ ก ข ค หรือ ง หน้าข้อความที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

6. ทำไมสมชายจึงเสพยาเสพติด
 - ก. เพื่อนบังคับให้เสพ
 - ข. เสพเพื่อต้องการพักผ่อน
 - ค. เพราะคิดว่าเสพครั้งเดียวคงไม่ติด
 - ง. คิดว่าเสพแล้วจะหางานได้มากโดยไม่เหนื่อย
7. เพราะเหตุใดเขาจึงถูกตำรวจจับ
 - ก. มียาเสพติด
 - ข. เสพยาจนติด
 - ค. ขายยาเสพติด
 - ง. ทำลายสิ่งของผู้อื่น

8. สมชายเสพยาเสพติดโดยวิธีใด

- ก. คม
- ข. ฉีด
- ค. สูบ
- ง. กิน

9. ยาเสพติดที่สมชายเสพจนติดคืออะไร

- ก. เฮโร
- ข. มูหรี
- ค. กัญชา
- ง. ผงขาว

10. เพราะเหตุใดสมชายจึงไม่ถูกจำคุก แต่ถูกส่งไปที่บ้านเมตตา

- ก. เพราะเขาคดโกง
- ข. เพราะเขาไม่ยอมรับผิด
- ค. เพราะเขายังเป็นเด็ก
- ง. เพราะเขาเห็นตำรวจ

11. เหตุใดสมชายจึงคิดฆ่าตัวตาย

- ก. กลัวตำรวจจับ
- ข. คิดถึงและเป็นห่วงแม่
- ค. เสียใจที่ตัวเองติดยา
- ง. อยากเสพยาจนขาดสติ

12. ใจความสำคัญของเรื่องนี้อะไร

- ก. วิธีเสพยาเสพติด
 - ข. โทษของยาเสพติด
 - ค. ยาเสพติดมีหลายชนิด
 - ง. ความยากจนของสมชาย
-

ชื่อ.....ชั้น.....

แบบฝึกหัด

คำสั่ง เมื่อให้นักเรียนอ่านเรื่อง "ชายหญิงเยี่ยมคนป่วย" จบแล้วให้ทำแบบฝึกหัดต่อไปนี้

ก. จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. เพราะเหตุใดชายหญิงจึงต้องเตรียมคัถยาคาที่จะคุยกับคนป่วย.....
.....
2. ทำไมถยาคาที่ชายหญิงเตรียมไว้จึงไม่เป็นที่คาดไว้.....
.....
3. ทำไมชายหญิงจึงเฝ้ามองความพอใจ เมื่อคนป่วยตอบว่า "อาการเพียบลง"
.....
4. เหตุใดคนป่วยจึงกล่าวว่า "ได้หมออินรักษาคงไม่มีวันหาย"
.....
5. จากเรื่องนี้ นักเรียนคิดว่าคนป่วยรู้ว่าเพื่อนหญิงหรือไม่.....
.....

ข. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับอักษร ก ข ค หรือ ง หน้าข้อความ
ที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

6. "เขารู้สึกโล่งใจมาก" คำที่ขีดเส้นใต้มีความหมายใกล้เคียงกับคำใด
มากที่สุด

- ก. คีใจ
- ข. อิ่มใจ
- ค. ไคใจ
- ง. เบาใจ

7. "อาการเพียบลง" หมายความว่าอย่างไร
- หนักกว่าเดิม
 - ไม่ดีขึ้นเลย
 - คอยยังชั่วแล้ว
 - เกือบจะหายแล้ว
8. ทำไมชายผู้ตั้งจังหวัดเราเมื่อคนป่วยบอกว่า "หมออินรักษาคงต้องตายแน่"
- คิดว่าเพื่อนหายป่วยแล้ว
 - คิดว่าคนป่วยอาการดีขึ้นมากแล้ว
 - คิดว่าหมออินรักษาคือดีกว่าหมอคนอื่น
 - คิดว่าคนป่วยพูดว่า "คงจะหายในไม่ช้า"
9. "ผมขอภาวนาให้เป็นเช่นคุณว้า" จากคำพูดนี้ชายผู้ตั้งหมายความว่าอย่างไร
- ให้สบายใจ
 - ให้หมออินช่วย
 - ให้อาการดีขึ้น
 - ให้หายป่วยเร็ว ๆ
10. ทำไมคนป่วยของตะโกนเสียงดังกับคนผู้ตั้ง
- เพราะรู้ว่าเพื่อนผู้ตั้ง
 - เพราะคิดว่าเพื่อนเป็นบ้าไปแล้ว
 - เพราะต้องการไล่เพื่อนออกจากบ้าน
 - เพราะคิดว่าเพื่อนต้องการให้ตนตาย
11. คำพูดที่ว่า "คนบ้า มานั่งแข่งคนเจ็บอยู่ได้ออกไปไหนบ้านชาเดี๋ยวนี้" แสดงว่าคนป่วยมีความรู้สึกอย่างไร
- โกรธ
 - เกลียด
 - เสียใจ
 - ไม่ถูกใจ

12. ถ้านักเรียนเป็นชายผู้หนึ่งในเรื่องนี้ นักเรียนจะทำอย่างไรมากที่สุด
- ก. ไม่ตอ้งไปเยี่ยมคนป่วยเลย
 - ข. ส่งของขวัญไปเยี่ยมคนป่วย
 - ค. เขียนจดหมายโต้ตอบกับคนป่วย
 - ง. พาคนไข้รู้จักไปค่ายแล้วบอกคนป่วยว่าตนเองผู้ซึ่ง
-

ชื่อ.....ชั้น.....

แบบฝึกหัด

คำสั่ง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่อง "ไผ่ผมทรงอะไรดี" จบแล้วให้ทำแบบฝึกหัดต่อไปนี้

ก. จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. เหตุใดไผ่ไผ่ก่อนในสมัยก่อนจึงเลี้ยงยาก.....
.....
2. ปัจจุบันความเชื่อเกี่ยวกับการไผ่ผมยังมีอยู่หรือไม่.....
.....
3. ประโยชน์ทางอื่นของการไผ่ผมคืออะไร.....
.....
4. ทรงผมใต้น้ำนิยมไผ่ให้กับเด็ก.....
5. ทรงผมต่าง ๆ ไผ่ผมจะผมจาก ผมเปี้ยว จะตัดหรือไผ่ผมออกเมื่อใด.....
.....

ข. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย × ทับอักษร ก ข ค หรือ ง หน้าข้อความที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

6. ทำไมจึงต้องไผ่ผมให้เด็กก่อน

- ก. ให้หิวง่าย
- ข. ให้ผมสวย
- ค. ให้ผมเกลียด
- ง. ให้เลี้ยงง่าย

7. "ผมโกะ" มีลักษณะอย่างไร

- ก. มีหย่อมผมตรงกลางศีรษะ
- ข. มีผมเป็นปอยยาวด้านหลังของศีรษะ
- ค. มีหย่อมผมสั้น ๆ บริเวณกระหม่อม
- ง. มีหย่อมผมเป็นกระจุกยาว ๆ บริเวณกระหม่อม

8. ทรงผมที่มีกระจุยยาว ๆ สองข้างเหนือหู เรียกว่าทรงอะไร
- ผมจุก
 - ผมโกะ
 - ผมเปีย
 - ผมแกละ
9. "เด็กกอน" จากเนื้อเรื่องหมายถึงข้อใด
- เด็กเล็ก ๆ
 - เด็กเลี้ยงยาก
 - เด็กแข็งแรง
 - เด็กน่าเกลียดน่าชัง
10. ทรงผมอะไรที่ไว้มันที่สุด
- ผมจุก
 - ผมโกะ
 - ผมเปีย
 - ผมแกละ
11. "ผมจุกทรงยอกนิยม" จากเรื่องหมายความว่าอย่างไร
- ผมจุกเป็นทรงที่สวยงามที่สุด
 - ผมจุกเป็นทรงที่เกลาสูงที่สุด
 - ผมจุกเป็นทรงที่สามารถเปลี่ยนเป็นทรงอื่นได้
 - ผมจุกเป็นทรงที่คนชอบทำให้กับเด็กมากที่สุด
12. ใจความสำคัญของเรื่องนี้คืออะไร
- นิยามเด็กน่ารัก
 - ความเชื่อเรื่องโกนผมเด็กทำให้ผีเกลียด
 - การโกนผมเด็กทำให้ผิวหนังศีรษะสะอาด
 - การโกนผมเด็กแล้วไว้มันแกละน่าเกลียด

ชื่อ.....ชั้น.....

แบบฝึกหัด

คำสั่ง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่อง "เป็นตัวเองดีกว่า" จบแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดต่อไปนี้

ก. จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. เพราะเหตุใดหนูจึงอยากเป็นพระอาทิตย์.....
.....
2. ดวงอาทิตย์ให้ประโยชน์อะไรแก่เรามากที่สุด.....
3. คำว่า "ประธานพร" หมายถึงอะไร.....
4. จากเรื่องหนูขอพรจากพระอิศวร เป็นสัตว์อะไร.....

ข. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย × ทับอักษร ก ข ค หรือ ง หน้าข้อความที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

5. เรื่องนี้ต้องการเน้นถึงอะไร

- ก. ควรพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่
- ข. มีอำนาจมากทำให้มีความสุข
- ค. คนพาลมักทำให้คนอื่นเดือดร้อน
- ง. มีความพยายามยอมประสพผลสำเร็จ

6. จากเรื่องพระอิศวร เป็นอย่างไร

- ก. รักหนูมาก
- ข. กลัวหนูมาก
- ค. มีอำนาจมาก
- ง. ให้สิ่งต่าง ๆ แก่หนู

7. การกระทำของหนู แสดงว่าหนูมีนิสัยอย่างไร
- ก. พาลเกร
 - ข. เฉลียวฉลาด
 - ค. เพียรพยายาม
 - ง. ไม่พอใจในสิ่งที่ตนเป็น
8. คำว่า "ขอพรจากพระอิศวร" หมายความว่าอย่างไร
- ก. ขอให้พระอิศวรช่วยพรให้
 - ข. ขอให้พระอิศวรช่วยตนให้มีความสุข
 - ค. ขอให้พระอิศวรให้ในสิ่งที่ตนประสงค์
 - ง. ขอให้พระอิศวรทำให้ตนมีอำนาจมากที่สุด
9. จากเรื่องนั้นหนูต้องการอะไร
- ก. ทารายณ์
 - ข. ฉลาดกว่าผู้อื่น
 - ค. เอาชนะผู้อื่น
 - ง. เอาเปรียบผู้อื่น
10. เพราะเหตุใดหนูจึงอยากเป็นอย่างอื่น
- ก. เพราะอยากให้ใคร ๆ รัก
 - ข. เพราะอยากให้ใคร ๆ นินทา
 - ค. เพราะอยากให้ใคร ๆ เกรงกลัว
 - ง. เพราะอยากให้ใคร ๆ เห็นว่าตนดี
11. เพราะเหตุใดหนูจึงอยากกลับเป็นหนูตามเดิม
- ก. เพราะหนูชอบชีวิตอิสระ
 - ข. เพราะไม่มีใครทำอันตรายหนูได้
 - ค. เพราะหนูเป็นสัตว์ที่องไวกว่าสัตว์อื่น
 - ง. เพราะหนูคิดว่าการเป็นสัตว์อื่นไม่ได้ดีกว่าการเป็นตัวเอง

12. เรื่องนี้สอนนักเรียนว่าอย่างไรน้อยที่สุด
- ก. สิ่งต่าง ๆ ในโลกนี้ย่อมมีข้อดีแตกต่างกัน
 - ข. ตัวเราเองเก่งกว่าสิ่งใด ๆ ทั้งหมดในโลก
 - ค. คนเรามากไม่พอใจในความสามารถของตนเอง
 - ง. การเป็นสิ่งที่อื่นไปได้เก่งกว่าการเป็นตนเอง
-

๗.....๕
ข้อ.....ชั้น.....

แบบฝึกหัด

คำสั่ง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่อง "ดาวหาง" จบแล้วให้ทำแบบฝึกหัดต่อไปนี้

ก. จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. "จุดขาว" จากเรื่องหมายถึงส่วนใดของดาวหาง.....
2. ดาวหางหันส่วนใดเข้าหาดวงอาทิตย์.....
3. หางของดาวหางจะมีทิศทางอย่างไร.....
4. หางของดาวหางจะยาวที่สุดเมื่อใด.....
5. ดาวหางฮัลเลย์จะปรากฏให้ชาวโลกเห็นแต่ละครั้งในระยะเวลากี่ปี
.....

ข. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✕ ทับอักษร ก ข ค หรือ ง หน้าข้อความที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

6. เพราะเหตุใดดาวหางจึงมีลักษณะเหมือนของแหลมที่พุ่งเข้าหามนุษย์
 - ก. เพราะดาวหางเคลื่อนที่เข้าใกล้โลก
 - ข. เพราะดาวหางเคลื่อนที่เข้าใกล้ดวงอาทิตย์
 - ค. เพราะดาวหางเคลื่อนที่อยู่แนวเดียวกับโลก
 - ง. เพราะดาวหางเคลื่อนที่อยู่แนวเดียวกับดวงอาทิตย์
7. เราจะสามารถเห็นดาวหางชัดเจนเมื่อใด
 - ก. อยู่ใกล้ดวงอาทิตย์
 - ข. อยู่ห่างดวงอาทิตย์
 - ค. ตรงข้ามดวงอาทิตย์
 - ง. แนวเดียวกับดวงอาทิตย์

8. เหตุใดคนอเมริกันกลุ่มหนึ่งจึงกลัวดาวหางฮัลเลย์ ในปี พ.ศ. 2453
- เพราะกลัวดาวหางตก
 - เพราะรูปร่างดาวหางมีกาชพิษ
 - เพราะคิดว่าดาวหางทำให้เกิดสงคราม
 - เพราะคิดว่าดาวหางทำให้เกิดความแห้งแล้ง
9. เมื่อดาวหางโคจรเข้าใกล้ดวงอาทิตย์จะเป็นอย่างไร
- หัวเล็กหางสั้น
 - หัวเล็กหางยาว
 - หัวใหญ่หางยาว
 - หัวใหญ่หางสั้น
10. ทำไมคนอเมริกันกลุ่มหนึ่งจึงจับตัวหญิงสาวมาบูชา
- เชื่อว่าทำให้ดาวหางหายไป
 - เชื่อว่าไม่ทำให้เกิดสงคราม
 - เชื่อว่าทำให้ดาวหางไปปล่อยกาชพิษ
 - เชื่อว่าไม่ทำให้เกิดภัยร้ายแรงต่าง ๆ
11. เหตุใดคนไทยจึงไม่สนใจติดตามดาวหางปรากฏในปี พ.ศ. 2453
- เพราะคนไทยมีใจกล้าหาญ
 - เพราะคนไทยชอบดูดาวหาง
 - เพราะคนไทยไม่เกยเชื่อโชคลาง
 - เพราะคนไทยมีเกียรติเป็นนักวิทยาศาสตร์
12. ดาวหางฮัลเลย์จะปรากฏให้ชาวโลกเห็นครั้งต่อไปในปี พ.ศ. อะไร
- พ.ศ. 2530
 - พ.ศ. 2535
 - พ.ศ. 2600
 - พ.ศ. 2605

ข้อ.....

แบบฝึกหัด

คำสั่ง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่อง "สุนทรภู่ ยอดกวีของไทย" จบแล้วให้ทำแบบฝึกหัดต่อไปนี้

ก. จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. สถานที่รถไฟบางกอกน้อย เคยเป็นสถานที่สำคัญอะไรของสุนทรภู่.....
2. สุนทรภู่มีนิสัยอย่างไร.....
3. สุนทรภู่มีชีวิตจริงเรื่องมากในสมัยรัชกาลใด.....
4. สุนทรภู่มีชีวิตตกอับในสมัยรัชกาลใด.....
5. วรรณกรรมของสุนทรภู่ที่มีชื่อเสียง และเป็นที่ยกกันคืออะไร.....

ข. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✕ ทับอักษร ก ข ค หรือ ง หน้าข้อความที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

6. สุนทรภู่เกิดในสมัยรัชกาลใด

ก. 1

ข. 2

ค. 3

ง. 4

7. การที่สุนทรภู่เป็นกษัตริย์เสด็จรามา จึงทำให้เกิดเหตุการณ์อะไร

ก. แต่งกลอนใบไค

ข. ก่อการทะเลาะวิวาท

ค. เกียจคร้านการทำงาน

ง. ทองแตกทางกับภรรยา

8. บทกลอนเรื่องแรกของสุนทรภู่คืออะไร
- โกบุตร
 - พระอภัยมณี
 - ขุนช้างขุนแผน
 - นิราศภูเขาทอง
9. สุนทรภู่วัยสาวอยู่ที่ภูริทวาร
- 1
 - 2
 - 3
 - 4
10. วรรณกรรมเรื่องใ้หม้ไซ้ ของสุนทรภู่
- รามเกียรติ์
 - พระอภัยมณี
 - ขุนช้างขุนแผน
 - นิราศภูเขาทอง
11. เหตุใดสุนทรภู่จึงได้รับแต่งตั้งจากสหประชาชาติให้เป็น "บุคคลสำคัญของโลก"
- มีอายุยืนยาวถึง 4 แผ่นดิน
 - สร้างคุณงามความดีให้แก่ประเทศไทย
 - เป็นกวีเอกของไทยที่มีผลงานมากมายเป็นสมบัติของชาติ
 - เป็นกวีที่ต่อสู้ปลุกเร้าคนต่าง ๆ จนพบความสำเร็จในชีวิต
12. จุดเด่นของเรื่องนี้คืออะไร
- วรรณกรรมของสุนทรภู่
 - ชีวิตอันยาวนานของสุนทรภู่
 - สุนทรภู่เป็นกวีรักชาติบ้านเมือง
 - สุนทรภู่ได้สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย

ข้อ.....

แบบฝึกหัด

คำสั่ง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่อง "ปฏิภาพกับความรู" จบแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดต่อไปนี้

ก. จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. ไครงกระตูกเสื่อ มีชีวิตขึ้นมาเกินพันองสามคนได้จากการกระทำของใคร
.....
2. เหตุไฉนองสุททองจึงไม่ให้เป่าคาถาใส่เสื่อ.....
.....
3. ทำไมนองสุททองจึงหนีขึ้นไปอยู่บนต้นไม้.....
4. ถ้านองคนสุททองช่วยพี่ ๆ เป่าคาถาใส่เสื่อแล้วจะเป็นอย่างไร.....
.....

ข. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับอักษร ก ข ค หรือ ง หน้าข้อความที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

5. นักเรียนคิดว่าดาบที่หาหน้เหมือนใครมากที่สุด

- ก. ครู
 - ข. พระ
 - ค. หมอ
 - ง. ชาวาน
6. สิ่งสำคัญที่พ้องทั้งสี่คนคงเตรียมไปเวลาเดินทางคืออะไร
- ก. เงิน
 - ข. อาวุธ
 - ค. ของกิน
 - ง. เสือ

7. วิชาวิเศษที่พระฤๅษีสอนให้แก่มนุษย์ทั้งสี่คนคืออะไร
- การบูชาชีวิต
 - การต่อสู้กับศัตรู
 - การลงโทษภัยพิบัติ
 - การใช้เล่ห์เหลี่ยมต่าง ๆ
8. จากเรื่องนั้นนักเรียนเข้าใจคำว่า "ปฏิกาน" ว่าเป็นอย่างไร
- ความรู้
 - ความมีสติ
 - ความฉลาด
 - ความคล่องแคล่ว
9. จากเรื่อง แสดงว่านางสุททองมีปฏิกานเพราะอะไร
- เขาไม่ชอบเสีย
 - เขามีเวทมนตร์เสียกลัว
 - เขาเป็นต้นไม้หนึ่เสียเอง
 - เขาคิดว่าเสียจะทำร้ายเขา
10. อะไรเป็นสาเหตุให้ทั้งสามคนตาย
- ความอวดดี
 - ความอิจฉา
 - ความโง่เขลา
 - ความไม่ระมัดระวัง
11. คำพูดที่ว่า "โอรสของเขย แก่กว่าพี่ ๆ แก่กว่าพี่ ๆ" แสดงว่าพี่ ๆ คิดว่านางเป็นอย่างไร
- อวดดี
 - อิจฉาตน
 - ไม่ชอบตน
 - โง่กว่าตน

12. เรื่องนี้สอนอะไรแก่นักเรียน

- ก. คนมีวิชามักถูกคนอื่นอิจฉา
 - ข. คนมีวิชาต้องรู้จักแสดงให้คนอื่นรู้
 - ค. คนฉลาดต้องเอาตัวรอดก่อนคนอื่น
 - ง. คนมีความรู้ต้องรู้จักใช้ให้ถูกทาง
-

ข้อ... ..ข้อ.....

แบบฝึกหัด

คำสั่ง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่อง "สันติกับหนังสือพิมพ์" จบแล้วให้ทำแบบฝึกหัดต่อไปนี้

ก. จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. นักเรียนรู้จักหนังสือพิมพ์อะไรบ้างบอกมาสัก 2 ชื่อ.....
2. เพราะเหตุใดสันติจึงมีสุขภาพแข็งแรง.....
3. สันติพบทนายเรียนเวลาใด.....
4. คำว่า "งานประจำ" วกน่อเรื่องคืออะไร.....

ข. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง และ ✕ หน้าข้อความที่ผิด

- 5. สันติจัดทำตารางสอนก่อนพบทนายเรียน
- 6. ในเวลา 6 โมงเช้าสันติจะช่วยคุณแม่ทำงานประจำ
- .. .7. กลืนเขาแถวเคารพธงชาติสันติจะทำงานอยู่ในห้องเรียน
- 8. สันติอ่านหนังสือพิมพ์เพื่อจำเรื่องราวมาเล่าให้เพื่อนฟัง

ค. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✕ หน้าอักษร ก ข ค หรือ ง หน้าข้อความที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

9. สันติจัดทำตารางสอนเวลาใด

- ก. เช้า
- ข. เย็น
- ค. กลางวัน
- ง. กลางคืน

10. สันติอ่านหนังสือพิมพ์เมื่อใด
 - ก. ก่อนไปโรงเรียน
 - ข. พักกลางวันที่โรงเรียน
 - ค. หลังเข้าแถวเคารพธงชาติ
 - ง. ก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ
 11. การอ่านหนังสือพิมพ์ช่วยนักเรียนในเรื่องใดมากที่สุด
 - ก. ได้พักผ่อน
 - ข. เรียนหนังสือเก่ง
 - ค. ทันต่อเหตุการณ์
 - ง. ฉลาดรอบรู้ทุกอย่าง
 12. จุดเด่นของเรื่องนี้คืออะไร
 - ก. งานประจำของสันติ
 - ข. เวลาอ่านหนังสือของสันติ
 - ค. เรื่องราวในหนังสือพิมพ์
 - ง. ประโยชน์ของการอ่านหนังสือพิมพ์
-

ข้อ.....

แบบฝึกหัด

คำสั่ง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่อง "เจ้าฟ้านักวิทยาศาสตร์" จนแล้วให้ทำแบบฝึกหัดต่อไปนี้

ก. จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ ทรงเชี่ยวชาญด้านใด
.....
2. เหยื่อของคำอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ถูกจัดทำขึ้นโดยใคร.....
3. เหยื่อของคำอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ จะมอบให้แก่ผู้มีคุณสมบัติอย่างไร
.....
4. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ ได้รับเหยื่อของคำ
อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์เป็นคนที่เท่าไร.....
5. เพราะเหตุใด สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ จึงได้รับ
เหยื่อของคำอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์.....
.....

ข. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✕ ตัวยกบร ก ข ค หรือ ง หน้าข้อความ
ที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

6. ข้อใดเป็นความจริง

- ก. อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ เป็นนักดาราศาสตร์
- ข. เหยื่อของคำอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ จัดทำขึ้นในวาระครบรอบ
100 ปี ของยูเนสโก
- ค. ยูเนสโกได้มอบเหยื่อของคำอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ให้แก่นักวิทยาศาสตร์
ชาวฝรั่งเศส อเมริกัน และปากีสถาน
- ง. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ เป็นสตรีเอเชีย
รายแรกที่ได้รับเหยื่อของคำอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์

7. เพราะเหตุใด พระองค์จึงได้รับขนานพระนามว่า "เจ้าฟ้านักวิทยาศาสตร์"
- ก. เป็นสตรีไทยคนแรกที่ได้รับเหรียญทองคำ
 - ข. ก็นางชาภักชนมความสามารถของพระองค์
 - ค. เป็นนักวิทยาศาสตร์ที่ปฏิบัติงานที่เด่นของไทย
 - ง. เป็นสมเด็จพระเจ้าที่พระองค์ได้มีความเชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์จนได้รับเหรียญสตูล
-

ข้อ.....ชั้น.....

แบบฝึกหัด

คำสั่ง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่อง "ผลไม้" จบแล้วให้หาแบบฝึกหัดต่อไปนี้

ก. จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. เหตุใดผลไม้จึงให้พลังงานด้วย.....
2. ผลไม้อะไรที่มีวิตามินซีมากและมีกากอาหาร.....
3. กากอาหารมีประโยชน์อย่างไร.....
4. ผลไม้อะไรบ้างที่ปลูกนอกปี.....
5. เพราะเหตุใดเราจึงควรรับประทานผลไม้ที่มีในท้องถิ่น.....
6. ขอความเห็นว่า "ผลไม้ที่ปลูกนอกปี" หมายความว่าอย่างไร.....

ข. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย γ กับอักษร ก ข ค หรือ ง หน้าข้อความที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

7. ผลไม้อะไรที่นักเรียนควรรับประทาน
 - ก. กว๊วยเขียว
 - ข. มะม่วงเขียว
 - ค. ทุเรียนกวน
 - ง. มะละกอสุก
8. ถ้านักเรียนไม่รับประทานผลไม้จะเป็นอย่างไร
 - ก. หันดูง่าย
 - ข. เป็นโรคเบาหวาน
 - ค. เลือดออกตามไรฟัน
 - ง. เป็นโรคกระเพาะอาหาร

9. ผลไม้อะไรให้วิตามินเอ

- ก. ส้ม
- ข. มะม่วง
- ค. มะขาม
- ง. กว๊ายสุก

10. เพราะเหตุใดผลไม้ที่มีรสหวานจึงไม่ทำให้ฟันผุเหมือนกับขนมหวาน

- ก. เพราะขนมหวานมีแป้งผสมอยู่
- ข. เพราะขนมมีรสหวานมากกว่า
- ค. เพราะผลไม้มีวิตามินและเกลือแร่อยู่
- ง. เพราะมีส่วนผสมของน้ำตาลคนละชนิด

11. ทำไมผลไม้บางชนิดมีราคาแพง

- ก. เพราะต้นทุนการผลิตสูง
- ข. เพราะขายไม่คึกคักจึงไม่นิยมปลูก
- ค. เพราะส่งไปขายต่างประเทศ
- ง. เพราะหายากไม่ออกผลตลอดปี

12. ขอความเห็นว่า "ให้ดูราคาทางอาหารไม่คุ้มกับราคา" หมายความว่าอย่างไร

- ก. ราคาถูกให้วิตามินมาก
 - ข. ราคาแพงให้วิตามินมาก
 - ค. ราคาถูกให้วิตามินน้อย
 - ง. ราคาแพงให้วิตามินน้อย
-

ชื่อ.....ชั้น.....

แบบฝึกหัด

คำสั่ง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่อง "ผาหมื่นเคียว" จบแล้วให้ทำแบบฝึกหัดต่อไปนี้

ก. จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. ครอบครัวนี้มีสมาชิกกี่คน.....
2. น้ำที่หยดลงบนศีรษะของพี่คนโตคืออะไร.....
3. เหตุใดพี่คนโตจึงไม่ยอมหมั้นสาวอีกต่อไป
4. จากเนื้อเรื่องพอมีลูกกี่คน.....
5. คำว่า "น้องเล็ก" จากเนื้อเรื่องหมายถึงใคร.....

ข. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย x ทั่วอักษร ก ข ค หรือ ง หนาขอความที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

6. เรื่องที่กล่าวถึงอยู่ในเวลาใด
 - ก. เช้า
 - ข. เย็น
 - ค. กลางวัน
 - ง. กลางคืน
7. "กระตอม" มีลักษณะคล้ายกับสิ่งใด
 - ก. หองแคว
 - ข. ตักเล็ก ๆ
 - ค. บานหลังเล็ก
 - ง. บานหลังใหญ่

8. ทำไมผู้เป็นพ่อจึงมานั่งฟังไฟ
- ก. ทองการแสงสว่าง
 - ข. ทองการอยู่ใกล้ลูก
 - ค. ทองการความอบอุ่น
 - ง. ทองการนั่งพักผ่อน
9. แดงตายเนื่องจากสาเหตุใด
- ก. ความแค้น
 - ข. ความหิวโหย
 - ค. ความว้าเหว
 - ง. ความหนาวเย็น
10. "ฉัน" ในเรื่องนี้หมายถึงใคร
- ก. พ่อ
 - ข. แดง
 - ค. จวน
 - ง. จอย
11. เรื่องนี้ทองการจะชี้ให้เห็นเรื่องอะไร
- ก. ความอดทน
 - ข. ความยากจน
 - ค. ความเสียสละ
 - ง. ความเอื้อเฟื้อ
12. ใครเป็นผู้เล่าเรื่องนี้
- ก. พ่อ
 - ข. จวน
 - ค. แดง
 - ง. จอย
-

ชื่อ.....ชั้น.....

แบบฝึกหัด

คำสั่ง เมื่อให้นักเรียนอ่านเรื่อง "ยอดชู้ตศ" จบแล้วให้หาแบบฝึกหัดต่อไปนี้

ก. จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. เทศกาลไหว้พระจันทร์ เป็นประเพณีของชนชาติใด.....
2. ใครต้องการจะเป็นยอดชู้ตศในเทศกาลไหว้พระจันทร์.....
3. "ลูกชาย" จากเรื่องนี้หมายถึงลูกชายของใคร.....
4. เสาหวังไห้ของขวัญอะไรแก่เสาดาง.....
5. จากเรื่องนี้ใคร เป็นยอดชู้ตศ.....

ข. ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง และ ✗ หน้าข้อความที่ผิด

- 6. เสาหวังนำของขวัญไปให้เสาดางก่อน
- 7. เสาแดงไห้ขนมไหว้พระจันทร์ 1 ก้อน แก่เสาหวัง
- ...8. เสาหวังไห้ลูกกวาดนำของขวัญไปไห้เป็นการตอบแทน

ค. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✗ หน้าอักษร ก ข ค หรือ ง หน้าข้อความที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

9. "เมื่อลูกชายกลับจากไปทำธุระ ไ้บิดา" คำที่ขีดเส้นใต้หมายความว่าอย่างไร

- ก. ไปไหว้พระจันทร์
- ข. ไปซื้อขนมไหว้พระจันทร์
- ค. เอาขนมไปไห้เพื่อนพ้อง
- ง. เอาของขวัญไปไห้เพื่อนพ้อง

10. เสาฉางตั้งใจให้ของขวัญอะไรแก่เสาหวัง
- ขนมไหวพระจันทร์
 - ขนมไหวพระจันทร์ครึ่งกอน
 - รูปขนมไหวพระจันทร์ไขนัวเขียนครึ่งกอน
 - รูปขนมไหวพระจันทร์ไขนัวเขียนหนึ่งกอน
11. ทำไมเสาฉางจึงโกรธลูกชาย
- ลูกชายใช้เงินสุรุยสุราย
 - ลูกชายกินขนมไหวพระจันทร์หมดทั้งกอน
 - ลูกชายรื้อขนมไหวพระจันทร์ไปให้เสาฉาง
 - ลูกชายไขนัวของมือทั้งสองเขียนรูปขนมไหวพระจันทร์ทั้งกอนให้เสาหวัง
12. คำว่า "สุรุยสุราย" ของเสาฉางหมายถึงอะไร
- ให้รูปขนมไหวพระจันทร์หนึ่งกอน
 - ให้รูปขนมไหวพระจันทร์ครึ่งกอน
 - ให้รูปขนมไหวพระจันทร์ไขนัวเขียนครึ่งกอน
 - ให้รูปขนมไหวพระจันทร์ไขนัวเขียนหนึ่งกอน
-

ชื่อ.....

แบบฝึกหัด

คำสั่ง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่อง "เขาสามมุก - หาดนางแสน" จบแล้วให้ทำแบบฝึกหัดต่อไปนี้

ก. จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. เหตุใดแสนกับมุกจึงได้พบกัน.....
2. มุกอาศัยอยู่กับใคร.....
3. ทำไมแสนกับมุกจึงครองสาบาน.....
4. จากเรื่องใด เป็นกวีนิพนธ์คำสาบาน.....
5. มุกตายวันใด.....
6. อนุสรณ์ความรักของแสนและมุกคืออะไร.....

ข. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับอักษร ก ข ค หรือ ง หน้าข้อความที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

7. อุปสรรคความรักของนางทั้งสองคืออะไร

- ก. พ่อของแสนไม่ชอบมุก
- ข. แสนย้ายไปอยู่ตำบลอื่น
- ค. ยาบของมุกไม่ชอบแสน
- ง. กำนันย้ายไปขอหญิงอื่นให้แสน

8. มุกอาศัยอยู่ที่ใด

- ก. กระทอมชายป่า
- ข. กระทอมเวียงเขา
- ค. กระทอมชายทะเล
- ง. กระทอมทิศหน้าผา

9. "หากใครผิดคำสาบานอีกฝ่ายหนึ่งจะโชหน้าผาเป็นสุสาน" หมายความว่าอย่างไร
- ถ้าใครผิดคำสาบานต้องมาผูกคอตายที่หน้าผานี้
 - ถ้าทั้งสองคนผิดคำสาบานจะต้องฆ่าตัวตายที่หน้าผานี้
 - ถ้าคนหนึ่งผิดคำสาบานอีกคนหนึ่งต้องฆ่าตัวตายที่หน้าผานี้
 - ถ้าคนหนึ่งผิดคำสาบานจะต้องถูกอีกคนหนึ่งฆ่าตัวตายที่หน้าผานี้
10. "หน้าผา" มีความหมายใกล้เคียงกับข้อใด
- หิน
 - ที่ทำ
 - ที่สูง
 - ลาด
11. มุกตายนอย่างไร
- ผูกคอตาย
 - กลืนใจตาย
 - กระโดดน้ำตาย
 - กระโดดหน้าผาตาย
12. "สุสาน" จากเรื่องนหมายถึงอะไร
- ที่นัดพบของนกทั้งสอง
 - ที่ฝังศพของนกทั้งสอง
 - ที่สาบานของนกทั้งสอง
 - สถานที่พบกันครั้งแรกของมุกกับแสน

ชื่อ.....ชั้น.....

แบบฝึกหัด

คำสั่ง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่อง "ปอม" จบแล้วให้ทำแบบฝึกหัดต่อไปนี้

ก. จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. เพราะเหตุใดปอมจึง 'ถูกรากไม้หักล้ม'.....
2. แม่ของปอมมีลูกกี่คน.....
3. แม่ของปอมมีอาชีพอะไร.....
4. ปอมเรียนหนังสือหรือไม่.....
5. ทำไมปอมจึงส่งดาวแม่.....

ข. จงเขียนเครื่องหมาย / หน้าข้อความที่ถูก และเขียน X หน้าข้อความที่ผิด

- 6. ปอมจะถูกรากไม้หักล้มจึงหอบเงิน 100 บาท
- ..7. แม่ของปอมก็ใจจากจนเป็นลมเมื่อเห็นปอมมีเงิน
- ..8. ปอมก็ใจรีบวิ่งกลับบ้านจึงหักล้ม

ค. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ตัวยกหรือ ก ข ค หรือ ง หน้าข้อความที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

9. ทำไมปอมจึงได้รับเงิน 100 บาท
 - ก. ชอจากเจ้าของกระทอนนั้น
 - ข. เพราะปอมเป็นคนน่าสงสาร
 - ค. เก็บได้ระหว่างเดินทางกลับบ้าน
 - ง. ได้เป็นรางวัลจากการทำความดี

10. "ป้อมกมลมองตัวเองแล้วน้ำตาไหล" หมายความว่าอย่างไร
- ป้อมโมโหจนร้องไห้
 - ป้อมร้องไห้สงสารตัวเอง
 - ป้อมแสดงความร้องไห้
 - ป้อมร้องไห้เพราะหกล้ม
11. การกระทำของป้อมแสดงว่าป้อมเป็นคนเช่นไร
- อคทน
 - ซื่อสัตย์
 - เอื้อเฟื้อ
 - เพียรพยายาม
12. การที่ชายผู้นั้นชอบใจป้อม และให้เงินป้อม แสดงว่าเขาเป็นคนเช่นไร
- สุภาพ
 - ร่าเริงมาก
 - ใช้เงินสุรุ่ยสุร่าย
 - ตอบแทนความดีของผู้อื่น
-

ชื่อ.....ชั้น.....

แบบฝึกหัด

คำสั่ง เมื่อให้นักเรียนอ่านเรื่อง "ภรรยาสีก" จบแล้วให้ทำแบบฝึกหัดต่อไปนี้

ก. จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. ถ้าไร้ความร้อนเป็นเกณฑ์ เราจะแบ่งพลาสติกออกเป็นกี่ประเภท อะไรบ้าง.....
2. พลาสติกประเภทใดที่หาชมรมจุของร้อน.....
3. เหตุใดจึงไม่ควรนำของร้อนไว้ในพลาสติก.....
4. การโรยขี้เถ้าพลาสติกกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบันทำให้เกิดปัญหาอะไร.....
5. เราควรหาधानาและพลาสติกด้วยวิธีใดจึงจะไม่เกิดอันตราย.....

ข. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย < กับอักษร ก ข ค หรือ ง หน้าข้อความที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

6. ภรรยาสีกประเภทใดที่เปลี่ยนแปลงรูปร่างเมื่อถูกความร้อน

- ก. ถุงพลาสติก
- ข. จานพลาสติก
- ค. หลอดดูดกาแฟ
- ง. คอกไม้พลาสติก

7. ภรรยาสีกประเภทใดที่หาชมรมจุของร้อน

- ก. พลาสติกที่อ่อนหรือไม่มีสี
- ข. พลาสติกที่ทนต่อความร้อนได้ดี
- ค. พลาสติกที่บรรจุได้เฉพาะน้ำแข็ง
- ง. พลาสติกที่ไม่แฉะมาหวนตาใช้ใหม่

8. ก่อนที่จะซื้อภาชนะพลาสติกควรทำอย่างไร
 - ก. เลือกลี
 - ข. อ่านฉลาก
 - ค. ส่องรารากา
 - ง. เลือกพลาสติกที่แข็ง
9. การนำภาชนะพลาสติกที่ใบแจ้งมาหลอมใช้ใหม่มีประโยชน์อย่างไร
 - ก. ภาชนะพลาสติกถูกรากาก
 - ข. ยืดอายุของภาชนะพลาสติกให้ใช้ได้นานขึ้น
 - ค. ช่วยกำจัดภาชนะพลาสติกที่ใบแจ้ง
 - ง. คนเก็บขยะพลาสติกไม่รายได้มากขึ้น
10. เหตุใดจึงไม่ควรนำภาชนะพลาสติกเผาไป
 - ก. จะขึ้นเถ้ามาก
 - ข. จะเกิดระเบิดขึ้น
 - ค. พลาสติกไหม้ไหม้ไป
 - ง. ทำให้อากาศเป็นพิษ
11. เหตุใดจึงมีคณียมิใช้ภาชนะพลาสติกกันมากขึ้น
 - ก. สะดวกสบาย
 - ข. ราคาถูกมาก
 - ค. ใส่อันตราย
 - ง. ใช้แล้วนำกลับมาใช้ได้อีก
12. จุดเด่นของเรซินคืออะไร
 - ก. การทำลายภาชนะพลาสติกที่ใบแจ้ง
 - ข. วิธีการซื้อภาชนะพลาสติกให้ใคร่ราคาถูก
 - ค. การเลือกใช้ภาชนะพลาสติกที่บรรจุได้นาน ๆ
 - ง. ประโยชน์และโทษของการใช้ภาชนะพลาสติก

ชื่อ.....ชั้น.....

แบบฝึกหัด

คำสั่ง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่อง "พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว" จบแล้วให้ทำแบบฝึกหัดต่อไปนี้

ก. จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย มีอะไรเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ.....
2. เพราะเหตุใดพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงสละราชสมบัติ.....
3. ขณะที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงสละราชสมบัติ พระองค์ทรงประทับอยู่ที่ประเทศอะไร.....
4. กลุ่มคนใดเรียกตนเองว่า "คณะราษฎร" คือใคร.....
5. พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทอการมอบอำนาจให้แก่ใคร.....

ข. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับอักษร ก ข ค หรือ ง หน้าข้อความที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

6. การศึกษาขั้นต้นจากเนื้อเรื่องหมายถึงการศึกษาระดับใด

- ก. ประถมศึกษา
- ข. อุดมศึกษา
- ค. มัธยมศึกษาตอนปลาย
- ง. มัธยมศึกษาตอนต้น

7. ตอนอภิเษกสมรส สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณีทรงดำรงตำแหน่ง
เป็นอะไร ..
- หม่อมหลวง
 - หม่อมหญิง
 - หม่อมเจ้าหญิง
 - หม่อมราชวงศ์
8. เหตุการณ์ใดในสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวที่มีความสำคัญ
ต่อประเทศชาติ
- ข้าราชการถูกปลด
 - เศรษฐกิจของประเทศตกต่ำ
 - พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเปลี่ยนการปกครอง
 - พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงสละราชสมบัติ
9. พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงครองราชย์ถึงปี พ.ศ. อะไร
- 2468
 - 2475
 - 2477
 - 2484
10. เหตุใดพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงยินยอมเปลี่ยน
การปกครอง
- เกรงกลัวคณะราษฎร
 - เศรษฐกิจของประเทศตกต่ำ
 - ขอความร่วมมือของคณะราษฎร
 - เกรงวาทะนักโทษจะต่อสู้กันทำให้เสียเลือดเนื้อ

11. ในปี พ.ศ. 2475 เกิดเหตุการณ์สำคัญอะไร
- ก. พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวขึ้นครองราชย์
 - ข. พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จสวรรคต
 - ค. พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวสละราชสมบัติ
 - ง. พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวพระราชทานธรรมนูญ
12. จากข้อความที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเขียนไว้ แสดงว่าพระองค์ทรง
- ก. ห่วงใยราษฎร
 - ข. ใฝ่พอใจราษฎร
 - ค. เป็นห่วงรัฐบาล
 - ง. เห็นด้วยกับรัฐบาล
-

จากผล ๖

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

กาข้แฉง อานขอความน้แฉทอยกาถาขอ 1-4

"หนังสือพิมพ์วันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๙ ได้ลงข่าวเศร้าสดของเชาวานเมื่อขบวนหวัรถจักร ๖ หวั วึ่งมาเองโดยไปปะกฉฉบ หรือการบังคัปใด ๆ จากโรงรอมสถานีบางซื่อตรงมายังสถานีหวัลาโพงควยกวางเร็วสูง และเพียงแก 6 นาที ก็พุ่งเข้าถลมสถานีหวัลาโพงพังพินาศ กับคราชีวิตมนุษย์ไปอีก 4 คน และบาดเจ็บอีกไม่นอย ซึ่งเป้นเหตุการณ้ที่ทาไห้ประชาชนเสียขวัญมาก"

1. เหตุการณ้เกิฉขึ้นเมื่อไร

- ก. เชาวันต์ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2529
- ข. เชาวันต์ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2529
- ค. เชาวันต์ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2529
- ง. เชาวันต์ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2529

2. สถานีที่การวถึงในขอความน้หมายถึงสถานีอะไร

- ก. สถานีรถไฟ
- ข. สถานีตำรวจ
- ค. สถานีเค็นรถ
- ง. สถานีรถจักร

3. "คราชีวิตมนุษย์ไปอีก 4 คน" ขอความน้หมายความว่าอย่างไร

- ก. ฆาคนตายทั้งหมด 4 คน
- ข. ตายอย่างอนาถ 4 คน
- ค. คนที่ไมมีความผิดตาย 4 คน
- ง. เอาความผิดกับคนตาย 4 คน

4. คำว่า "เสียขวัญ" ใกล้เคียงกับคำใดมากที่สุด

- ก. เสียใจ
- ข. เศร้าใจ
- ค. กังวลใจ
- ง. หอเหใจ

กาขแจง อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 5 - 6

"สืฟ้าทำการบ้านเสร็จ จึงเก็บเข้าไปในครัว เห็นคุณแม่อากำลังปอกแตงกวาอยู่ เธออาสาจะช่วยให้คุณแม่ แก้วแก้ว ปอกดี ๆ ระวังนิด พอกุณแม่พุดจบ สืฟ้าก็ร้องไห้โฮ พร้อมกับทั้งมีกลงบนพื้น"

5. ทำไมสืฟ้าจึงร้องไห้โฮ

- ก. คุณแม่ดุ
- ข. มีขวากมือ
- ค. บิดหล่นลงพื้น
- ง. มีคหล่นถุกเท้า

6. วากข้อความนี้แสดงว่า... ว่าเป็นคนเช่นไร

- ก. ใจเร็ว
- ข. รีบร้อน
- ค. ไม่เชื่อฟังคุณแม่
- ง. ไม่ระบ้กระวัง

กาขแจง อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 7 - 10

"จัมโบ้ไชยงยาวหยิบผ้าเช็ดหน้าสีขาวผืนโก จากกระเป๋าทองกั้วตลกออกมา และเข้หน้าทำให้ตักถลกนั้น คนดูหัวเราะขบขันใจเพราะนี่คือการแสดง แก้วจัมโบ้และ นายบุญแสดงเป็นตัวละครดูความตามเวทีกันนั้น เป็นนาคาจริง ๆ เพราะการแสดงคั้นนั้น เป็นการแสดงรวมกันครั้งสุดท้าย จัมโบ้จะไม่ไคแสดงจะกรออีกต่อไป หุ่่งนี้จัมโบ้จะไปอยู่ ส่วนสัตว์ และนายบุญต้องเลิกการแสดงเช่นกัน เพราะเขาแก่เกินไปเสียแล้ว"

7. เหตุการณ์น่าจะเกิดขึ้นที่ไหน
- ก. โรงช้าง
 - ข. สวนสัตว์
 - ค. โรงภาพยนตร์
 - ง. โรงละครสัตว์
8. ผู้แสดงรู้สึกอย่างไร
- ก. วิทก
 - ข. เหงา
 - ค. เศร้า
 - ง. สงสาร
9. ผาเซ็ดหน้าเป็นของใคร
- ก. คนดู
 - ข. จัมโบ้
 - ค. นายบุญ
 - ง. ผู้แสดงอื่น
10. อะไรที่ทำให้นายบุญร้องไห้
- ก. ความแกล
 - ข. การแสดง
 - ค. การจากกัน
 - ง. ความเหนื่อย
11. คนดูรู้สึกอย่างไร
- ก. กังใจ
 - ข. ชื่นชม
 - ค. ตื่นเต้น
 - ง. สนุกสนาน

กาขี้แจง อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 12 - 14

"นอยอายุ 5 ขวบ นอยเกิดไปวายศจากกับแม่ เห็นหญิงแก่สวมเสื้อเกาะคราครา
เดินเดินขอเศษสตางค์อยู่ตามถนน นอยวิ่งบอกให้คุณแม่หาเสื้อให้แกตัวหนึ่ง"

12. จากข้อความข้างต้น "สงสารนอยเป็นกนอย่างไร

- ก. ซื่อสัตย์
- ข. เสื่อสละ
- ค. มีเมตตา
- ง. รับผิดชอบ

13. "นอยเดินไปจ่ายตลาดกับแม่" กาขี้ขงเสนอโกเหนยความวาวอย่างไร

- ก. เดินเที่ยว
- ข. กุสียงของ
- ค. กินอาหาร
- ง. ซื่อกับชาว

14. ถานอยเห็นคนตาบอดกว เกือบขาดถนนนักเรียนนึกความนอยจะทำอย่างไรมากที่สุด

- ก. นอยจะพาเขาข้ามถนน
- ข. นอยจะบ่นดูเขาวามถนน
- ค. นอยจะบอกตำรวจให้ตรวจเขา
- ง. นอยจะบอกคุณเงให้ช่วยเขา

กาขี้แจง อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 15 - 16

"กบเป็นสัตว์ประเภทเดียวกับจิ้งจก กางกก ทำใจที่มันชอบพำนักคือ ริมหนองน้ำ
ที่พื้นดินโล่งเตียน และมีไม้ หรือป่าหญ้าปกคลุมเบื้องบน ตอนฝนฤดูฝน ฝนตกกบจะออกจากรู
ที่จำศีล เพื่อมาสืบพันธุ์กันตามธรรมชาติ"

15. กาวา "ท่าเล" จากขอกวางข้างถนนหมายถึงอะไร

- ก. ทตง
- ข. ที่สูง
- ค. บริเวณ
- ง. ขอบเขต

16. กาวา "จำศีล" จากขอกวางข้างถนนหมายถึงอะไร

- ก. อยู่ในรู
- ข. สัมพันธู
- ค. หาอาหาร
- ง. สงเสียงรอง

กาขแจง อานมทรอยกรอนนแลวถอบคำถาขอ 17 - 19

"ชวนกันปลูกปักษ์นา	ละอาคตาเป็นสุซุทุกที่
เศษขยะเกะเทราถากมา	ไม่ทิ้งขว้างกลางคลอง
ชวนกันปลูกปักษ์นา	ถะไม่โยนหลาปาปอง
โลกรันชนมสงปอง	เราถองชวนกันคุแล"

17. บทรอยกรอนนถองการไผาจะไร

- ก. เก็บขยะและทิ้งขยะ
- ข. ทิ้งขยะและปลูกถะไม
- ค. เก็บขยะและปลูกถะไม
- ง. ถางหลาและปลูกถะไม

18. จากถาถอบขอ 17 ผูกจักษ์ถากถอใด

- ก. นักเรียน
- ข. ทุก ๆ ถน
- ค. ชาวส่วน
- ง. คนกวากถน

19. ทำอย่างไรวางจะชวนกันดูแลรักษาป่าไว้ได้
- ไปตัดต้นไม้เลยสักกึ่งเดียว
 - ตัดต้นไม้ใหญ่ๆ แล้วปลูกใหม่
 - รคณาชนไม่ว่าทุกชนได้เจริญเติบโตก่อนแล้วจึงตัด
 - ปลูกต้นไม้ทดแทนก่อนแล้วจึงตัดไม้ไปประโยชน์เพื่อส่วนรวม

กาชเวย อ่านบทสนทนานี้แล้วตอบคำถามข้อ 20 - 23

- (1).....มายังไงจะขาย
- (2).....ก็โละ 10 บาทกะ
- (3).....หวานไหมจะ
- (4).....หวานอร่อยกะ
- (5)
- (6).....ไปโละกะ ขายถูกแล้ว
- (7).....เอ้าโละ 2 กิโลจะ

20. บทสนทนานี้เกี่ยวข้องกับเรื่องอะไร

- ยืมเงิน
- ซื้อขาย
- ชิงนาหนัก
- พูดโทรศัพท์

21. บทสนทนานี้ใครพูดกับใคร

- ชายกับแม่
- พ่อกับแม่
- คนขายกับยาย
- คนชื้อกับคนขาย

22. ขอความบรรทัดที่ 5 ภาวะเป็นโรค
- ก. แผลงจ้งเลย
 - ข. เป็รยวจ้งเลย
 - ค. ลกหนอยไคไผ
 - ง. ขอชิงหนอยไคไผ
23. คีงที่กล่าวถึงในบทสวดมนต์ว่าะเป็นอะไร
- ก. ผัก
 - ข. นลไผ
 - ค. ชนมป้ง
 - ง. ลูกกวาก

กาข้แจง อานขอความแควตอปปคาถาขบ 24 - 26

"ในการเดินทาง ใหจควาวะะควาอะไรใหรจกประนัยคถอยคาหนึ่ง การลุก
การนั่ง การค้ม การกิน การหลันนอนวงระ ไคระ วังหนึ่ง"

24. ยูกถาวขอความน้ควาวรูกาวายไร
- ก. หวงโย
 - ข. สงสาร
 - ค. ลาบากใจ
 - ง. วิกกักจวล
25. "จะพูคจาใหรจกประนัยคถอยคา" กำน้ชคเสนไคคหมายควาวายไร
- ก. พุกนอย
 - ข. ไบพูคปค
 - ค. ไมพูคเคย
 - ง. พุกเมอสมควรพุก

26. ขอความนี้กล่าวในลักษณะใด

- ก. ชักจูง
- ข. ชี้แจง
- ค. สั่งสอน
- ง. แนะนำ

คำชี้แจง อ่านข้อความแล้วตอบคำถามข้อ 27 - 30

"ประเทศที่ปลุกใจก่อการกำเริบ ภายใต้อาณัติจากการท่องเที่ยวอย่างมหาศาล ในปีหนึ่ง ๆ จะมีนักท่องเที่ยวมาเยือนปีละประมาณห้าล้านคน สิ่งที่สำคัญก็คือ ปัญหาบางอย่างเกิดขึ้น เช่น การบริการนักท่องเที่ยว เกินมาตรฐาน ทำให้ประชาชนมีอาชีพและรายได้มากขึ้น และไปก่อให้เกิดปัญหาของภาคอื่นอีกด้วย"

27. ข้อใดคือสิ่งปลุกใจให้เกิดการกำเริบ

- ก. การต้อนรับ
- ข. ดินฟ้าอากาศ
- ค. สถานะเศรษฐกิจ
- ง. สินค้าราคาถูก

28. นักท่องเที่ยวจากขอความข้างต้นหมายถึงใคร

- ก. คนไทย
- ข. คนลาว
- ค. คนมาเลเซีย
- ง. คนต่างชาติ

29. การที่นักท่องเที่ยวมาเที่ยวประเทศไทยมาก ๆ จะมีผลอย่างไรกับประเทศ
- ก. มีอาชีพใหม่เกิดขึ้น
 - ข. เป็นธุรกิจของชนต่างชาติ
 - ก. มีรายได้จากการท่องเที่ยวมากขึ้น
 - ง. ลงเงินเข้าไปขายตามระยะไกลมากขึ้น
30. ในฐานะที่นักเรียนเป็นคนไทย นักเรียนจะยอมรับนักท่องเที่ยวได้อย่างไร
- ก. ตักทายทักทายรอยยิ้ม
 - ข. พาเที่ยวสถานที่เชิงรมย์
 - ก. ขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว
 - ง. ให้ความช่วยเหลือทุกอย่าง

....ขอให้นักเรียนโชคดีในการตอบ....

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์หาความยากง่าย การอ่านจำแนก
และการความเข้าใจของ"แบบทดสอบ
วัดความเข้าใจในการอ่าน

แสดงค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความเข้าใจ
ในการอ่าน 30 ข้อ

ข้อที่	P_H	P_L	p	r	ข้อที่	P_H	P_L	p	r
1	.37	.11	.23	.35	16	.93	.41	.70	.59
2	.59	.37	.48	.22	17	.96	.56	.79	.57
3	.89	.37	.65	.56	18	.89	.48	.70	.48
4	.78	.52	.65	.29	19	.63	.37	.50	.26
5	.93	.63	.80	.45	20	.65	.44	.66	.45
6	.89	.67	.79	.31	21	.89	.70	.80	.28
7	.89	.33	.63	.59	22	.74	.44	.59	.31
8	.70	.44	.57	.27	23	.96	.44	.74	.64
9	.70	.41	.56	.30	24	.81	.26	.54	.55
10	.70	.07	.35	.66	25	.81	.37	.60	.46
11	.96	.37	.71	.68	26	.59	.33	.46	.27
12	.93	.63	.80	.43	27	.74	.33	.54	.41
13	.93	.63	.80	.43	28	.78	.19	.48	.58
14	.63	.33	.48	.30	29	.74	.33	.54	.41
15	.81	.33	.58	.49	30	.41	.22	.31	.22

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านโดยใช้สูตร $K - R$ 20

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right] \\
 &= \frac{30}{29} \left[1 - \frac{6.42}{26.95} \right] \\
 &= 1.0344 [1 - .2382] \\
 &= 1.0344 \times 0.7618 \\
 r_{tt} &= 0.7880
 \end{aligned}$$

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน 0.7880